

Arrest

nr. 242 770 van 23 oktober 2020
in de zaak RvV X / IV

In zake: 1. X
 2. X
 3. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat L. DENYS
Adolphe Lacomblélaan 59-61/b5
1030 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, X en X, die verklaren van Iraakse nationaliteit te zijn, op 30 oktober 2019 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 7 oktober 2019.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 5 november 2019 met referentnummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 8 september 2020 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 6 oktober 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat L. DENYS en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing luidt als volgt ten aanzien van A.J.T.S.M. (verder verzoeker of T.):

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bezit u de Iraakse nationaliteit, bent u een soennitische Arabier, en bent u in Bagdad geboren. U woonde uw hele leven in Bagdad, Centraal-Irak. U bent getrouwd met A.J.A.A. (O.V. X) en samen hebben jullie vijf kinderen, A.J.Y. (O.V. X - C.G. X), A.J.Ma. (O.V. X), A.J.O. (O.V. X), A.J.Mu. (O.V. X) en A.J.I. (O.V. X).

Doorheen de jaren dienden jullie voorzichtigheid aan de dag te leggen omwille van de soennitische voornaam van uw zoon, O.. Jullie gaven hem een neutrale roepnaam en namen allerlei voorzorgsmaatregelen om te vermijden dat sjjiitische milities hem zouden viseren.

In mei 2015 vond u een dreigbrief met kogel in uw huis in de wijk Al Talbiyah te Bagdad. U vertelde dit aan uw echtgenote en oudste dochter maar besteedde er verder geen aandacht aan.

Op 15 juli 2015 viel de militie Asa'ib Ahl al-Haqq (AAH) uw huis binnen. Ze sloegen u en namen u mee naar buiten. Ze gooiden het hele huis overhoop, stalen geld en juwelen en sloegen uw vrouw en kinderen. Ze bedreigden jullie met de dood en verweten jullie sympathisanten van IS en Saddam Hussein te zijn. Ze wilden u meenemen in één van hun auto's maar uw echtgenote kon dit verhinderen. Uiteindelijk kregen jullie één uur de tijd om jullie huis te verlaten, anders zouden ze terugkeren om jullie te vermoorden. Nadat ze weg waren, trok u samen met uw gezin naar uw schoonfamilie in de wijk Adhamiyah, Bagdad. De volgende ochtend kreeg u telefoon van een vriend die in uw wijk woonde. Hij vertelde dat uw woning en de kapperszaak van uw vrouw in brand waren gestoken.

Op 20 juli 2015 verliet u het land samen met uw gezin. Jullie vlogen van Bagdad naar Erbil en reisden naar Turkije waar jullie ongeveer vijftien dagen bleven. Vervolgens reisde u samen met uw oudste dochter Y. via Griekenland naar België, waar jullie op 17 augustus 2015 **een eerste verzoek om internationale bescherming** indienden. Nadien kwam uw echtgenote u met de vier andere minderjarige kinderen vervoegen. Op 27 oktober 2015 diende uw echtgenote een verzoek om internationale bescherming in.

In het kader van uw eerste verzoek legde u de volgende documenten neer: uw origineel paspoort, uw origineel nationaliteitsbewijs, uw originele Iraakse identiteitskaart, uw originele woonstkaart, uw origineel rijbewijs, de originele akte van uw huis, uw huwelijksakte, de originele paspoorten van uw kinderen Ma., O., Mu. en I., de originele nationaliteitsbewijzen van uw kinderen Ma. en O., de originele identiteitskaarten van uw kinderen Ma., O., Mu. en I., de originele vliegtuigtickets van uw gezin van Bagdad naar Erbil en twee originele postenveloppen.

Op 12 oktober 2016 nam het CGVS in hoofde van u, uw echtgenote, en uw dochter Y. een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Jullie gingen in beroep tegen de beslissing en vermeldde tijdens de beroepsprocedure dat uw familie banden had met het regime van Saddam Hussein en dat diverse familieleden in het verleden het mikpunt waren van aanslagen en geweldplegingen. Op 28 april 2017 bevestigde de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) de beslissing van het CGVS (arrest nr. 186 253, dd. 28/04/2017). U, uw echtgenote, en uw dochter Y. gingen in hoger beroep bij de Raad van State, maar op 4 juli 2017 werd jullie beroep verworpen.

Jullie keerden niet terug naar Irak en op 9 november 2017 dienden u, uw echtgenoot, en uw dochter Y. **een tweede verzoek om internationale bescherming** in. Jullie herhaalden de initiële asielmotieven en voegden er aan toe dat het levenloze lichaam van uw broer K. op 15 september 2017 werd teruggevonden. Uw broer was een voormalig officier van de Republikeinse Garde en was sinds 2009 vermist. Jullie haalden zijn militair verleden en soennitische achtergrond aan als motieven achter de moord. Voorts verwezen jullie nogmaals naar diverse familieleden die in de loop der jaren in de problemen kwamen.

Ter staving van jullie tweede verzoek om internationale bescherming legden jullie volgende bijkomende documenten voor: een legerboekje, attest van demobilisatie dd. 2002, dreigbrief Asa'ib Ahl al-Haqq (+ vertaling) dd. 05/07/2015, originele overlijdensakte - broer K. (+ vertaling) dd. 15/09/2017, origineel proces-verbaal van politie - moord op K. (+ vertaling) dd. 15/09/2017, print-out Viber-bericht van J.A.H.A. i.v.m. de moord op K. dd. 19/10/2017, stamboom en toelichting bij wedervaren van familieleden, werkbadge Al Kindi ziekenhuis - broer M. dd. 30/03/2016, kopie van medische rapporten - Q., kopie van Turkse verblijfsdocumenten en documenten van UNHCR - Q. en zijn gezinsleden, kopie van documenten in verband met de verdwijning van Ab.A.J., toelichting van advocaat bij tweede

asielaanvraag, verzendnota DHL dd. 30/09/2017, artikel Wikipedia 'Arab tribes in Iraq', artikel 'Asaib Ahl al-Haqq', nota RvV dd. 22/11/2017.

Op 30 januari 2018 nam het CGVS in hoofde van u, uw echtgenote, en uw dochter Y. een beslissing tot "weigering van inoverwegingname van een asielaanvraag (meervoudige aanvraag)". Jullie gingen in beroep en op 21 juni 2018 werd de beslissing van het CGVS vernietigd door de RvV.

Op 28 november 2018 werd jullie tweede verzoek om internationale beschermingontvankelijk verklaard door het CGVS.

Tijdens het persoonlijk onderhoud op 8 februari 2019 herhaalde u de reeds vermelde asielmotieven. Volgens u worden u en uw familieleden gevisieerd omdat jullie soennieten zijn en met het Baath-regime in verband worden gebracht. Dit geldt ook voor u aangezien u in de periode '85-'92 als dienstplichtige in het Iraakse leger heeft gediend. Uw dochter Y. verklaart dat ze als soennitische die geen 'hijab' wou dragen werd gehinderd in haar universitaire studies.

Tijdens de beroepsprocedure bij de RvV en tijdens het persoonlijk onderhoud op 8 februari 2019 legden jullie volgende bijkomende documenten voor: een kopie van woonkaart (+ vertaling), print-out van tekstberichten in verband met annexatie van de woning door Asa'ib Ahl al-Haqq (+ kopie van de identiteitskaarten van verzenders + vertaling), kopie eigendomsakte woning 08/09/2013, aanslagbiljet belastingen - België, artikel van BBC "Islamic State: Raqqa's loss seals rapid rise and fall" dd. 17/10/2017, artikel van Musings on Iraq "A closer look at Adnan Janabi, the new head of Iraq's oil committee" dd. 17/02/2011, Wikipedia-pagina betreffende "Adnan al-Janabi" dd. 13/11/2016, rapport Home Office "Country Policy and Information Note - Iraq: Ba'athists" dd. november 2016, rapport Landinfo "Iraq: travel documents and other identity documents" dd. 23/01/2014.

Op 20 maart 2019 nam het CGVS in hoofde van jullie een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Jullie gingen in beroep tegen de beslissing en op 4 juni 2019 trok het CGVS haar beslissing in.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na een grondige analyse van jullie tweede verzoek om internationale bescherming heeft het CGVS beslist dat jullie niet in aanmerking komen voor toekenning van de vluchtelingenstatus of toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

Om te beginnen verwijst het CGVS naar het arrest van de RvV inzake jullie eerste verzoek om internationale bescherming.

Dat verzoek werd door het CGVS afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. De RvV volgde de beslissing van het CGVS en was van mening dat aan de voorgehouden asielmotieven geen geloof kon worden gehecht omwille van de volgende redenen: i) verschillende tegenstrijdigheden in de verklaringen over de dreigbrief met kogel; ii) de onverschillige houding tegenover deze dreigbrief, gezien jullie profiel als soennieten in Bagdad; iii) tegenstrijdigheden in jullie verklaringen omtrent de inval van leden van Asa'ib Ahl al-Haqq in jullie huis; iv) de weinig aannemelijke verklaringen over de reactie van de verhuurder van het uitgebrande kapsalon; v) het gebrek aan ernstige problemen of vervolging, veroorzaakt door de naam van uw zoon O..

Wat betreft de ingeroepen vrees omwille van de banden van jullie familieleden met het regime van Saddam Hussein en jullie afkomst uit de Al Janabi-stam, was de RvV van mening dat jullie verzaakten

aan de medewerkingsplicht en zich enkel baseerden op loutere beweringen die op geen enkele wijze werden gestaafd door concrete elementen. Jullie gingen bij de Raad van State in hoger beroep maar jullie beroep werd verworpen. Bijgevolg heeft het arrest van de RvV gezag van gewijsde.

Ook in het kader van jullie tweede verzoek om internationale bescherming slagen jullie er niet in de asielmotieven uit jullie eerste verzoek om internationale bescherming alsnog aannemelijk te.

Het blijft ongeloofwaardig dat jullie in mei 2015 een dreigbrief vonden bij jullie woning.

Bij het invullen van de Verklaring Meervoudige Aanvraag (dd. 09/01/2018) (zie Verklaring Meervoudige Aanvraag - T., vraag 15 & 17) legde u de originele dreigbrief van 5 juli 2015 voor (zie Documenten, dreigbrief Asa'ib Ahl al-Haqq dd. 05/07/2015), waardoor jullie eigenhandig de geloofwaardigheid van jullie asielerelazen ondergroeven. Bij het doorlopen van het eerste verzoek om internationale bescherming had u namelijk verklaard dat u de brief had weggesmeten. Dat de dreigbrief plots opduikt toont aan dat u niet enkel valse verklaringen heeft afgelegd maar eveneens vervalste documenten voorlegt. De ongeloofwaardigheid van uw verklaringen en de valsheid van de dreigbrief worden onderstreept door uw niet-overtuigende verklaringen over de manier waarop u de brief in uw bezit kreeg. Volgens u had u de brief niet bij, was die in het huis achtergebleven, en heeft uw broer die later gevonden. U zou vervolgens vergeten zijn dat uw familie de brief nog in hun bezit had en kon de brief daarom niet eerder voorleggen. Het spreekt voor zich dat dit weinig meer zijn dan post factum verklaringen die de geloofwaardigheid van uw asielmotieven allerminst kunnen herstellen, maar ze in tegendeel verder ondergraven. Bovendien blijkt dat u incoherente verklaringen aflegt over wie de brief vond. U liet namelijk optekenen dat u de brief op het terras had gevonden, iets waar u en uw familieleden eerder al zeer tegenstrijdige verklaringen over hadden afgelegd (zie Verklaring Meervoudige Aanvraag - T., vraag 15 en 17). Dient voorts opgemerkt te worden dat de Raad in zijn arrest van 21 juni 2018 voornoemde bevindingen aangaande de originele dreigbrief bevestigd heeft en dat u weliswaar betwistte dat het om een vals stuk zou gaan, doch uitdrukkelijk verklaarde zich op dit punt naar de wijsheid van de Raad te zullen gedragen (zie overweging 4.1.1, pag. 7 en overweging 4.2.2. pag. 9 van het arrest met nr. 205 712)

Bovendien spreken jullie zich doorheen de asielprocedure tegen over het tijdstip waarop jullie de brief ontvingen. Waar jullie eerst stelden dat jullie de brief in mei 2015 ontvingen, stellen jullie in het kader van het tweede verzoek om internationale bescherming dat jullie deze pas op 5 juli 2015 hebben gevonden (zie CGVS, T., 25/05/2016, p. 9). Daarnaast leggen jullie tegenstrijdige verklaringen af over wat er gebeurde na de vondst van de dreigbrief. Waar u in het kader van uw eerste verzoek om internationale bescherming stelde dat u geen aandacht aan de dreigbrief heeft besteed, verklaarde u in het kader van uw tweede verzoek om internationale bescherming dat jullie na ontvangst van de dreigbrief onmiddellijk zijn ondergedoken bij uw schoonfamilie. Pas tien dagen later keerden jullie terug naar jullie eigen woning, waarna deze nog dezelfde avond werd aangevallen en jullie de woning definitief verlieten (zie Documenten, toelichting bij deze nieuwe documenten). Dit is uiteraard een compleet andere versie van de gebeurtenissen, wat de geloofwaardigheid van uw asielmotieven op essentiële wijze aantast.

Los daarvan wijst het CGVS er op dat de auteur en de authenticiteit van de dreigbrief onmogelijk geverifieerd kunnen worden, waardoor het document pas enige bewijswaarde heeft wanneer het wordt ondersteund door geloofwaardige en volledige verklaringen. Dat is in casu niet het geval.

Verder halen jullie geen nieuwe elementen aan die het ongeloofwaardig karakter van de aangehaalde incidenten uit jullie eerste verzoek om internationale bescherming teniet kunnen doen.

Evenmin kunnen jullie overtuigen dat K. werd vermoord of dat zijn moord een gevolg was van zijn lidmaatschap van de Republikeinse Garde.

Volgens u verdween uw broer K. in 2009 en werd hij op 15 september 2017, acht jaar later, vermoord teruggevonden (zie Verklaring Meervoudige Aanvraag, vraag 15). Vreemd genoeg liet u zijn onrustwekkende en langdurige verdwijning onvermeld tijdens uw eerste verzoek om internationale bescherming. Hetzelfde geldt voor uw echtgenote en uw dochter, ook zij verwezen niet naar de verdwijning van hun schoonbroer/oorm K.. Nochtans werden jullie op diverse ogenblikken doorheen de asielprocedure bevraagd over jullie familie.

Zo stelt het CGVS bijvoorbeeld vast dat u in het kader van uw eerste verzoek om internationale bescherming bij het invullen van de Verklaring op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) zonder meer liet optekenen dat uw broer K. in Diyala verbleef (zie Verklaring, 15/02/2016, vraag 17) en u tijdens het persoonlijk onderhoud evenmin meldde dat K. was verdwenen (zie CGVS, T., 25/05/2016, p. 4). Het is pas nadat jullie een negatieve beslissing kregen dat jullie bij het doorlopen van de beroepsprocedure voor het eerst melding maken van de verdwijning van uw broer K.. Merkwaaardig genoeg verklaarden jullie op dat moment dat uw broer K. sinds 2009 ondergedoken leefde (zie administratief dossier, verzoekschrift), wat een geheel andere lezing van de feiten is.

Uw verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud versterken het ongeloofwaardig karakter van de moord op K.. Zo kan u weinig of niets concreet vertellen over diens ontvoering. U weet enkel dat hij naar de markt vertrok en niet terugkwam. Over wat er vervolgens is gebeurd kan u evenmin iets concreet zeggen. U zegt enkel dat 'jullie hem overal zochten' maar dat er geen teken van leven was. U verklaart dat hij door een militie, Asaib Ahl al-Haqq of Jaysh al-Mahdi (JAM), werd ontvoerd maar u heeft geen concrete elementen die deze stelling ondersteunen. U verklaart nog dat hij werd ontvoerd omdat hij soenniet was en lid was van de Republikeinse garde, maar ook dat zijn weinig meer dan blote beweringen. Vervolgens kan u weinig of niets concreet zeggen over de vondst van zijn lichaam. U weet enkel dat zijn lichaam in Husseiniya werd gevonden en dat hij in het hoofd en in de borst was geschoten, wat ook in de door u neergelegde documenten staat. Volgens u was K. op de dag van zijn dood teruggevonden, maar u kan niet verklaren waarom een militie zich de moeite getroostte om een persoon acht jaar lang in detentie te houden, en hem dan plots te doden en het lijk in een wijk achter te laten (zie CGVS, T., p. 5-6). Hetzelfde geldt voor uw echtgenote. Bij het invullen van de Verklaring Meervoudige Aanvraag geconfronteerd met deze vreemde gang van zaken, komt ze niet verder dan te zeggen "Dat is normaal bij ons" (zie Verklaring Meervoudige Aanvraag, A., vraag 12) wat opnieuw een blote bewering betreft die weinig steek houdt.

Ter staving van uw verklaringen legt u een overlijdensakte van uw broer voor (zie Documenten, overlijdensakte - broer K. dd. 15/09/2017). Echter, aan documenten kan slechts bewijswaarde worden toegekend wanneer ze worden voorgelegd ter ondersteuning van geloofwaardige, coherente en plausibele verklaringen, wat in casu, zoals blijkt uit voorgaande vaststellingen, niet het geval is. Gelet op deze vaststelling en gelet op de informatie toegevoegd aan uw administratief dossier waaruit onmiskenbaar blijkt dat Iraakse documenten zeer weinig waarde hebben gezien de hoge graad van corruptie in Irak (zie Landeninformatie, Coi Focus - Irak: corruptie en documentenfraude), kan er geen objectieve bewijswaarde worden toegekend aan de door u neergelegde overlijdensakte. Hetzelfde geldt voor het neergelegde proces-verbaal betreffende de moord op K. (zie Documenten, proces-verbaal van politie - moord op K. dd. 15/09/2017). De inhoud van het proces-verbaal kon bovendien geenszins overtuigen. Zo bevat het geen informatie over de exacte omstandigheden waarin de schotwonden zouden zijn opgelopen, dan wel de reden waarom het slachtoffer werd gedood. Bovendien is het merkwaaardig dat het proces-verbaal niet vermeldt dat het over een persoon gaat die acht jaar eerder werd ontvoerd en al die tijd spoorloos was. Met andere woorden, indien aangenomen wordt dat het proces-verbaal een authentiek document betreft, wat niet het geval is, kan het hoogstens aantonen dat uw broer in 2017 werd neergeschoten.

Daarnaast legt u een print-out voor van een Viber-bericht, opgesteld door een zekere J. H. A. (zie Documenten, print-out Viber-bericht van J.A.H.A. i.v.m. de moord op K. dd. 19/10/2017). Ook dit vermog niets te veranderen aan het ongeloofwaardig karakter van de moord op K.. De authenticiteit en auteur van het bericht kunnen namelijk niet worden geverifieerd. Daarnaast is het geheel onduidelijk in welke omstandigheden en om welke motieven het bericht werd opgesteld, wat voor bijkomende vragen bij de authenticiteit van de inhoud zorgt. Verder is de inhoud van het bericht niet overtuigend: J. H. A. beweert weliswaar dat uw broer omwille van zijn militaire carrière en zijn soennitische achtergrond werd vermoord, maar dat is weinig meer dan een blote bewering. Gevraagd om toe te lichten hoe J. H. A. dit kon weten, geraakt u niet verder dan te stellen dat 'het vanzelfsprekend is' (zie Verklaring Meervoudige Aanvraag, vraag 15). Dergelijke niet onderbouwde verklaringen kunnen geenszins overtuigen en bevestigen enkel het ongeloofwaardig karakter van de moord op uw broer K..

Jullie leggen geen ander begin van bewijs voor waaruit kan blijken dat uw broer K. in 2009 werd ontvoerd, al die tijd spoorloos was, en in 2017 werd vermoord.

Evenmin is het geloofwaardig dat u en uw gezinsleden voor vervolging dienen te vrezen omwille van jullie soennitische achtergrond, jullie lidmaatschap van het Al Janabi stamverband, en jullie (gepercipieerde) Baath-affiliatie.

Hierbij dient vooreerst herhaald en benadrukt te worden dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in zijn arrest van 28 april 2019 (nr. 196441) reeds geoordeeld heeft dat uit de beschikbare landeninformatie weliswaar blijkt dat soennieten in Bagdad een verhoogd risico kunnen lopen om slachtoffer te worden van bepaalde gewelddaden, doch dat hieruit niet kan worden afgeleid dat het loutere gegeven dat jullie soennieten zijn, zou kunnen volstaan om aan te nemen dat jullie ingevolge een loutere aanwezigheid in Bagdad in concreto zouden dreigen te worden gevisieerd of vervolgd. Ook uit de meest recente landeninformatie waarover het CGVS beschikt blijkt nog steeds dat het loutere feit dat een persoon van soennitisch Arabische afkomst is, niet volstaat om te besluiten tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging. Er dienen daartoe specifieke elementen voor handen te zijn die een impact hebben op het risico, zoals bijvoorbeeld de regio van afkomst of het behoren tot een bepaalde stam, etc. (zie Landeninformatie, EASO Country Guidance Report - Iraq, p. 53).

In hoofde van jullie zijn er onvoldoende geloofwaardige en overtuigende elementen om te veronderstellen dat jullie als soennitische Arabieren uit het al Janabi-stamverband te Bagdad voor vervolging dienen te vrezen, en dit om onderstaande redenen.

Hierbij dient vooreerst herhaald dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in het kader van jullie eerste verzoek om internationale bescherming geoordeeld heeft dat jullie geen geloofwaardige problemen ten berde hadden gebracht. Aangaande de problemen die jullie zouden ondervonden hebben omwille van de soennitische naam van jullie zoon O. werd geoordeeld dat jullie niet hadden aangetoond dat dit aanleiding gaf tot vervolging in vluchtelingrechtelijke zin. De Raad besloot dat er in jullie hoofde dus geen concrete aanwijzingen zijn dat jullie omwille van jullie religieuze aanhorigheid, dan wel de soennitische naam van één van jullie kinderen, zouden worden gevisieerd of vervolgd in jullie land van herkomst. Uit bovenstaande vaststellingen is reeds gebleken dat u geen nieuwe elementen heeft aangebracht die deze beoordeling in een ander daglicht kunnen plaatsen.

Uw dochter Y. haalt in het kader van haar tweede verzoek om internationale bescherming aan dat ze als soennitische die geen 'hijab' wou dragen werd gediscrimineerd tijdens haar universitaire studies. Volgens haar kan ze niet naar de universiteit en werd ze belemmerd in haar studiekeuze (zie CGVS, Y., 08/02/2019, p. 3-4). Het CGVS merkt echter op dat uw dochter het middelbaar onderwijs heeft doorlopen en vervolgens de universitaire studies doorliep tot het moment dat jullie Irak verlieten. Na het persoonlijk onderhoud stelt uw dochter dat ze het laatste jaar secundair onderwijs tweemaal moest overdoen omdat ze als soennitische geen diploma kreeg (zie mail 03/09/2019, toegevoegd aan het administratief dossier). Ook dat is weinig meer dan een blote bewering die niet wordt ondersteund door enig begin van bewijs. Uw dochter toont niet aan dat ze het laatste jaar secundair driemaal heeft gedaan, laat staan dat haar soennitische achtergrond daarvoor de reden was. Wat er ook van zij, uiteindelijk haalde ze haar diploma. Nadien studeerde Y. toegepaste wetenschappen aan de universiteit van Zafraniya, wat volgens haar geen eigen keuze was. Ze wou rechten studeren aan de universiteit van Imam Jaffar Al Saadeq, wat haar werd geweigerd omdat sjiiitische studenten voorrang kregen. Dat laatste is opnieuw weinig meer dan een blote bewering die niet wordt ondersteund door concrete elementen of enig begin van bewijs. Bovendien neemt het niets weg van de vaststelling dat uw dochter wel degelijk toegang had tot het universitair onderwijs en dat ze haar studies pas diende te staken op het moment dat jullie besloten Irak te verlaten. Voorts verklaart Y. dat ze werd tegengewerkt op de universiteit, in die zin dat ze nooit het woord kreeg als ze haar hand op stak, dat er niet naar haar geluisterd werd in groep, of dat medestudenten vertrokken als ze ergens aankwam. Niet enkel zijn dit weinig meer dan blote beweringen die niet worden ondersteund door enig begin van bewijs, de aangehaalde elementen zijn op zich onvoldoende ernstig om als vervolging in de zin van de vluchtelingenconventie te worden gecatalogeerd.

Jullie kunnen voorts niet overtuigen dat jullie louter omwille van jullie behoren tot de Al Janabi-stam voor vervolging moeten vrezen.

Het CGVS stelt vast dat de Al Janabi stam tot één van de grootste stamverbanden van Irak behoort, dat de stam over honderdduizenden leden beschikt, onderverdeeld in verschillende clans en verspreid over diverse provincies, dat ze overwegend soennitisch is, dat het stamverband zich voor de val van het Baath-regime loyaal heeft getoond aan Saddam Hoessein, en dat de stam ook gelinkt wordt aan Jurf al-

Sakhr, een stadje in de provincie Babil waar de soennitische bevolking in 2014 door sjiiitische militieën verdreven werd (zie Landeninformatie, Al Janabi). U beaamt dat uw stamverband uit honderdduizenden leden bestaat, dat een groot deel van hen in Bagdad woont voornamelijk in soennitische wijken -, en dat uw stam ook een sjiiitische minderheid kent (zie CGVS, T., p. 3).

Het CGVS stelt weliswaar vast dat verschillende leden van het de Al Janabi-stam slachtoffer werden van geweld. Echter, gezien de aard en de duur van het conflict, dewelke sinds 2003 en dus ruim 15 jaar aan de gang is, hoeft het niet te verwonderen dat leden van een dergelijk groot stamverband zoals dat van de stam Al Janabi, het slachtoffer zijn geworden van het geweld dat in Irak plaatsvindt. Bovendien blijkt dat diverse slachtoffers een uitgesproken of vooraanstaande positie binnen de stam en/of de Iraakse samenleving bekleedden (zie Landeninformatie, Al Janabi). Er kan dan ook redelijkerwijze van uitgegaan worden dat sommige personen niet louter omwille van hun stamafkomst gevisieerd werden. Uit de landeninformatie kan bijgevolg niet worden opgemaakt dat per definitie ieder lid van de Al Janabi stam, en dat zijn er honderdduizenden - ongeacht hun regio van herkomst en ongeacht hun positie binnen de stam - het voorwerp uitmaken van een persoonsgerichte vervolging. Bovendien blijkt uit uw verklaringen dat u een gewoon lid bent en dat u geen enkele verantwoordelijkheid opnam of prominente rol speelde binnen de stam. Er kan dan ook niet worden gesteld dat jullie binnen de stam een bijzondere positie innamen waardoor jullie extra in de kijker liepen en daardoor bij voorbaat een risico op vervolging liepen.

U legt een stamboom voor waarin u verwijst naar de problemen die sommige familieleden hebben gekend. De stamboom kan onmogelijk op inhoud worden geverifieerd en werd bovendien door jullie zelf opgesteld. Het document heeft dus weinig of geen objectieve bewijswaarde. Ook het wedervaren van de in de stamboom vermelde personen kan niet worden geverifieerd. Los daarvan, in het geval de vermelde stamleden werkelijk problemen ervoeren - wat in casu niet wordt aangetoond - is het geenszins duidelijk wat de oorzaak was van hun problemen en of dit inderdaad, zoals u beweert, louter te herleiden is tot het feit dat zij lid zijn van de Al Janabi stam. U linkt de problemen aan hun stamafkomst maar legt geen concrete objectief verifieerbare elementen voor om die bewering te staven. Voorts blijkt uit de stamboom hoogstens een familiale band, maar kan nergens een link met jullie eigen situatie worden gelegd. Er zijn evenmin concrete elementen voorhanden die aantonen dat het wedervaren van uw familieleden repercussies hadden op jullie. Aldus laat u na aan te tonen dat u enig risico op vervolging loopt louter omwille van het delen van dezelfde stamnaam.

Daarnaast legt u documenten voor betreffende enkele beweerde familieleden die in de problemen zijn gekomen, waaronder N.Q.M.E.J. en Ab.A.J. (zie Documenten, stamboom en toelichting bij wedervaren van familieleden, kopie van medische rapporten - Q., kopie van Turkse verblijfsdocumenten en documenten van UNHCR - Q. en zijn gezinsleden, kopie van documenten in verband met de verdwijning van Ab.A.J.). Deze documenten werden reeds voorgelegd tijdens de beroepsprocedure in het kader van jullie eerste verzoek om internationale bescherming. Wat de ontvoering van Ab. en de aanslag op Q. betreft, merkt het CGVS nog op dat u tijdens het persoonlijk onderhoud van 8 februari 2019 niet verder geraakt dan een loutere herhaling van uw eerdere verklaringen dewelke reeds werden beoordeeld in het kader van uw eerste asielprocedure en de daaropvolgende beroepsprocedure (zie CGVS, T., 08/02/2019, p. 6-7). Uit die verklaringen spreekt zeer weinig overtuigingskracht. U beweert dat de twee werden gevisieerd omdat ze soennieten waren, maar dit is weinig meer dan een blote bewering. Evenmin, en gesteld dat deze zaken werkelijk plaatsvonden, halen jullie elementen aan waaruit blijkt dat het wedervaren van jullie familieleden Q. en Ab. repercussies had op jullie nood aan internationale bescherming.

Volledigheidshalve kan hierbij nog opgemerkt worden dat jullie in het kader van jullie eerste verzoek om internationale bescherming merkwaardig genoeg noch bij de Dienst Vreemdelingenzaken, noch bij het CGVS op enig ogenblik gewag hebben gemaakt van concrete problemen verbonden aan uw stamnaam. Indien het louter behoren tot de Al Janabistam inderdaad, zoals u beweert, ipso facto betekent dat u dient te vrezen voor uw leven, kan er redelijkerwijze van uitgegaan worden dat u dit element reeds van bij de aanvang van uw asielprocedure en dus voor het ontvangen u een negatieve beslissing zou hebben aangehaald, hetgeen u evenwel nagelaten heeft. Deze vaststelling ondermijnt dan ook de ernst van uw beweerde vrees voor vervolging omwille van het behoren tot een van de grootste stammen in Irak.

Jullie maken niet aannemelijk dat jullie voor vervolging dienen te vrezen omdat jullie als medestanders van IS worden gepericpieerd.

De beoordeling of een verzoeker wordt beschouwd als geaffilieerd aan IS hangt af van individuele omstandigheden, zoals (toegedichte) familiebanden met IS-leden, regio van herkomst en/of verblijf in voormalig IS-gebied, het tijdstip van vluchten, en de (toegedichte) tribale affiliatie met IS, de naam etc. (zie Landeninformatie, EASO Country Guidance Report - Iraq, p. 52-53, 55). Dienaangaande kan vooreerst opgemerkt worden dat uit de landeninformatie waarover het CGVS beschikt, blijkt dat uw stam zich niet openlijk aan IS heeft verbonden (zie Landeninformatie, Al-Janabi). Evenmin blijkt uit uw verklaringen dat er familieleden zijn die met IS in verband werden gebracht. Bovendien zijn jullie afkomstig uit Talbiyah een regio in Bagdad die blijkens de info waarover het CGVS beschikt nooit onder controle van IS heeft gestaan. U brengt zelf ook geen concrete of geloofwaardige feiten of gebeurtenissen aan (cf. infra) waaruit blijkt dat u en uw gezinsleden, dan wel de stam Al Janabi met IS in verband werden gebracht. Uw bewering gepercipieerd te worden als aanhangers van IS wordt derhalve op geen enkele objectieve wijze onderbouwd.

Ook de voorgehouden vrees voor vervolging als gevolg van jullie Baath-affiliatie weet geenszins te overtuigen.

Uit landeninformatie blijkt dat het risico op vervolging voor een normaal lid van de Baath-partij minimaal is en afhangt van de specifieke individuele omstandigheden. Bij de individuele beoordeling moet rekening worden gehouden met risicoverhogende omstandigheden zoals het in het openbaar steun betuigen aan de ideologie van de Baath-partij, het hebben van een hoge positie binnen de partij, een verleden bij het militair complex of de politie ten tijde van Saddam Hoessein, een verleden bij de veiligheidsdiensten onder Saddam Hoessein, een potentiële (toegedichte) link met IS etc. (zie Landeninformatie, EASO Country Guidance Report - Iraq, p. 55-56).

Dienaangaande dienst vooreerst opgemerkt te worden dat jullie in het kader van jullie eerste verzoek om internationale bescherming noch bij de Dienst Vreemdelingenzaken, noch tijdens jullie respectievelijke gehoren op het CGVS op enig ogenblik gewag hebben gemaakt van uw beweerde politieke affiliatie met het regime van Saddam Hoessein, uw familiale band met personen die dienden onder Saddam Hoessein en de hieraan gelinkte problemen. Dit asielmotief werd louter post factum in het kader van de beroepsprocedure voor de Raad aangevoerd.

Wat er ook van zij, het CGVS erkent dat uw stamverband zich loyaal toonde met het Baath-regime. Het is bijgevolg niet uitgesloten dat een deel van uw dichte en/of verre familie effectief bepaalde posities innam binnen het staatsbestel van het Baath-regime. Het is evenmin uitgesloten dat een deel van hen hierdoor in de problemen kwam. Wat betreft de voorgehouden familiebanden en de aanslagen en geweldplegingen waarvan de door u genoemde personen het slachtoffer zouden zijn geweest, beperken jullie zich overigens tot loutere beweringen die op geen enkele wijze worden gestaafd. Hoe dan ook; jullie brengen geen concrete op jullie persoon betrokken feiten of gebeurtenissen aan die er op wijzen dat het eventuele wedervaren van familieleden repercussies had op u en uw gezin. Aldus laat u na aan te tonen dat u enig risico op vervolging loopt louter omwille van het feit dat sommige familieleden een vooraanstaande positie bekleedden binnen de Baath-partij, dan wel dienden onder Saddam Hoessein.

Uit uw verklaringen kan trouwens bezwaarlijk worden afgeleid dat u een uitgesproken Baath-verleden heeft of als een loyalist van het Baath-regime wordt beschouwd. Wat uw link met het Baath-regime betreft merkt het CGVS op dat u weliswaar heeft gediend bij het Iraakse leger in de periode '85 tot '92, maar dat u steeds de laagste rang heeft bekleed en dat het om de verplichte (!) militaire dienst ging (zie CGVS, T., p. 3-4). In die zin verschilde uw situatie op geen enkele manier met het merendeel van de Iraakse mannen op dat moment. Wat uw link met de Baath-partij betreft merkt het CGVS op dat u net als iedereen verplicht werd om u aan te sluiten bij de Baathpartij, dat u steeds de laagste graad 'muayyid' ('sympathisant') had, en dat u nooit activiteiten uitvoerde voor de partij. Uw echtgenote was zelfs nooit aangesloten bij de partij (zie CGVS, T., p. 3-4 - zie CGVS, A., p. 3). Ook hier verschilde uw situatie geenszins met die van het gros van de Iraakse bevolking. Wat rest is de vaststelling dat u en uw echtgenote respectievelijk een buschauffeur en kapster waren en dat jullie geen bijzonder profiel hadden tijdens het Baath-regime. Bovendien is het Baath-regime in 2003 gevallen en halen jullie geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat jullie ooit in de afgelopen vijftien jaar persoonlijk werden gevisieerd omwille van jullie band met het Baath-regime. Er zijn evenmin elementen voor handen die er op wijzen dat dit in de toekomst wel het geval zal zijn.

Uit het voorgaande volgt dat er in jullie hoofde geen sprake blijkt te zijn van afdoende elementen die het risico op vervolging wegens een gepercipieerde affiliatie met de Baath-partij verhogen.

Dat jullie geen vervolging dienen te vrezen omwille van jullie soennitische achtergrond, jullie lidmaatschap van het Al Janabi stamverband, en jullie (gepercipieerde) Baath-affiliatie wordt overigens bevestigd door de vaststelling dat jullie sinds 2009 tot 15 juli 2015 in Talbiyah hebben verbleven, een wijk te Bagdad dat blijkens de beschikbare landeninformatie als overwegend sjiiitisch dient beschouwd te worden (zie Landeninformatie, Talbiyah). De vaststelling dat jullie gedurende een periode van ruim 8 jaar geen concrete geloofwaardige feiten of gebeurtenissen hebben meegemaakt dit terwijl jullie woonachtig waren in een overwegend sjiiitische wijk doet redelijkerwijze besluiten dat er geen aanwijzingen zijn dat jullie omwille van jullie religieuze aanhorigheid, dan wel het behoren tot de Al Janabi stam, of de beweerde politieke dan wel Baath-affiliatie van sommige familieleden zouden worden gevisieerd of vervolgd in jullie land van herkomst.

Als gevolg van bovenstaande vaststellingen kan de vluchtelingenstatus jullie niet worden toegekend.

Er zijn evenmin redenen om jullie de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

*Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie **EASO Country of Origin Report Iraq: Security situation van maart 2019**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/easo_coi_report_iraq_security_situation_20190312.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat het geweldsniveau en de impact van het geweld in Irak regionaal erg verschillend zijn. Deze sterk regionale verschillen typeren de veiligheidssituatie in Irak. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Bagdad te worden beoordeeld. Dit gebied omvat de hoofdstad Bagdad en het omliggende gebied, inclusief Tarmia, Taji, Abu Ghraib, Sabaa al-Bour, Mahmudiya, Yusufiya en Latifiya .*

Op 9 december 2017 verkondigde de toenmalige eerste minister al-Abadi dat het laatste stukje ISIL-territorium op Iraaks grondgebied was veroverd, en dat hiermee een einde was gekomen aan de grondoorlog tegen de terreurorganisatie. De herovering van gebieden bezet door ISIL had een duidelijk voelbare impact op de veiligheidssituatie in Irak in het algemeen en de provincie Bagdad in het bijzonder. Het aantal dodelijke burgerslachtoffers is vanaf 2017 sterk beginnen dalen. In november 2018 rapporteerde UNAMI dat het aantal slachtoffers in 2018 het laagste was in zes jaar tijd. Ook het aantal geweldincidenten is sinds de overwinning op ISIL over de hele lijn teruggelopen. Deze trend hield heel 2018 aan. Verschillende bronnen bevestigen een algemene daling van het aantal veiligheidsincidenten in 2018 in vergelijking met 2017.

Uit de beschikbare informatie blijkt voorts dat ISIL zijn activiteiten in Bagdad in 2018 teruggeschroefd heeft. ISIL bedient zich nog nauwelijks van gecombineerde militaire operaties met (zelfmoord)aanslagen en aanvallen door guerrillastrijders met infanteriewapens, maar kiest momenteel bijna uitsluitend voor een strategie van terreur door bomaanslagen. Aanvallen waarbij militaire tactieken worden gehanteerd zijn uitzonderlijk. Er vinden nog nauwelijks door ISIL gepleegde zware aanslagen plaats. ISIL is echter nog steeds in staat om kleinschalige aanvallen uit te voeren. Naast aanvallen gericht op specifieke doelwitten, waaronder de Iraqi Security Forces (ISF), het leger, de politie, en Popular Mobilization Units (PMU), vinden ook kleinschaligere aanslagen plaats. Ondanks de omvangrijke veiligheidsmaatregelen van politie, leger en milities maken deze aanslagen nog altijd slachtoffers onder de burgerbevolking.

Het gros van het geweld dat er in Bagdad plaatsvindt is echter niet langer toe te schrijven aan ISIL. Anno 2018 is de belangrijkste trend in het geweld in Bagdad dat het bijna allemaal persoonlijk, doelgericht politiek of crimineel geweld betreft. Geweld tegen burgers wordt gebruikt om geld te verdienen, om personen die men als een buitenstaander, politieke tegenstander of behorend tot een andere etnie beschouwt weg te jagen. Dit geweld neemt de vorm aan van (politieke) intimidatie, afpersing, schietpartijen, berovingen, gewapende schermutselingen en doelgerichte moorden. .

De hoofdstad en de hele provincie Bagdad bevinden zich onder controle van de Iraakse regering. De beveiliging van Bagdad geniet nog altijd een hoge prioriteit en een substantieel deel van het leger en de Federale Politie staat in voor de veiligheid van de hoofdstad. Het offensief dat ISIS sinds juni 2014 in Irak voert, heeft in Bagdad wel tot de mobilisatie van sjiitische milities geleid. Deze prominent aanwezige sjiitische milities - die officieel deel uitmaken van de Iraq Security Forces en onder de paraplu van de Popular Mobilization Units (PMU) werken - staan mee in voor de veiligheidscontroles en de ordehandhaving in Bagdad. Deze sjiitische milities blijken op hun beurt evenwel, samen met criminele bendes en militieleden die op eigen initiatief handelen, voor een groot deel verantwoordelijk te zijn voor de meer individuele en doelgerichte vormen van geweld die er in Bagdad plaatsvinden, met name mishandelingen, ontvoeringen en moorden. Soennieten in Bagdad lopen een groter risico om slachtoffer te worden van sjiitische milities dan sjiieten. Deze milities hebben door de militaire overwinning tegen ISIS verder aan invloed gewonnen, en wensen nu ook politiek kapitaal te slaan uit hun machtspositie. Zij zijn eveneens betrokken bij gewapende confrontaties tussen henzelf en de ISF. Dergelijke clashes vonden meerdere malen plaats in het centraal en oostelijk deel van Bagdad en wijzen op een mogelijke machtsstrijd tussen de Iraakse federale strijdkrachten (leger, federale politie, lokale politie) en PMU-troepen. De verschillende milities in Bagdad zijn ook verwickeld in een gewelddadige concurrentiestrijd waarbij ze elkaar bekampen.

Uit de beschikbare informatie blijkt derhalve dat een groot deel van het geweld dat er in de provincie Bagdad plaatsvindt, doelgericht van aard is.

Volledigheidshalve wijst het CGVS er op dat het EHRM in het arrest J.K. and Others v. Sweden van 23 augustus 2016 zijn standpunt omtrent de mogelijke schending van artikel 3 EVRM omwille van de veiligheidssituatie in Irak nogmaals heeft bevestigd. Het EHRM stelde dat, niettegenstaande de veiligheidssituatie in Irak verslechterd is sinds juni 2014, er geen internationale rapporten zijn die het Hof doen concluderen dat de veiligheidssituatie in Irak zo ernstig is dat de terugkeer van een persoon een schending van artikel 3 EVRM inhoudt (EHRM, J.K. and Others v. Sweden, Application no. 59166/12, van 23 augustus 2016, §110-111). Daar de veiligheidssituatie sindsdien opmerkelijk verbeterd is, is deze beoordeling van het EHRM anno 2019 nog steeds geldig.

De Commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in Bagdad nog steeds complex, problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Als een uit Bagdad afkomstig Irakese verzoeker omwille van zijn of haar specifieke profiel bescherming nodig heeft, wordt die dan ook verleend. Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het blind geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of jullie persoonlijke omstandigheden kan inroepen die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in Bagdad in jullie hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen dat jullie bij een terugkeer naar Bagdad een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

Jullie laten na het bewijs te leveren dat jullie specifiek geraakt worden, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Bagdad. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in hoofde van jullie omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat jullie een verhoogd risico lopen het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Uit geen van de geconsulteerde bronnen blijkt dat de situatie ondertussen gewijzigd is en dat de situatie van de soennitische bevolking uit Bagdad van dien aard is dat er bij voorbaat sprake is van een reëel risico op een ernstige bedreiging van leven of persoon (zie Landeninformatie, EASO Country Guidance Report - Iraq, p. 53).

Uit de landeninformatie van het CGVS blijkt dat Talbiyah een overwegend sjiitische wijk is, wat impliceert dat er wel degelijk een soennitische aanwezigheid is. Er is geen landeninformatie beschikbaar waaruit blijkt dat soennieten in uw stadsdeel specifiek worden geviseerd.

Zelf halen jullie geen elementen aan waaruit blijkt dat jullie in de wijk een verhoogd risico op ernstige bedreiging van jullie leven of persoon kenden. De aangehaalde elementen bleken namelijk ongeloofwaardig of niet overtuigend (zie boven). Het CGVS wijst in deze ook naar uw persoonlijk onderhoud in het kader van uw eerste verzoek om internationale bescherming. Daarin gaf u te kennen dat u uw hele leven in een overwegend sjiitische stadsdeel, Al-Shaab, heeft geleefd en dat uw echtgenote er als soennitische een kapsalon uitbaatte. Gevraagd of dit ooit voor problemen zorgde gaf u volgend veelzeggend antwoord: "We hebben geen problemen, we gaan ons eigen pad en de mensen hebben ons graag." (zie CGVS, T., 25/05/2016). Nadien zegt u over uw positie binnen de wijk: "Van 2005 tot 2009 hebben we niets gezien of meegemaakt, we hebben goede banden met de mensen. Mijn vrouw heeft een kapsalon, ze komt goed overeen en ik kom goed overeen met de burens." (zie CGVS, T., 25/05/2016, p. 8). Bovendien kan er niet worden aangenomen dat jullie woning in Thalbiya en het kapsalon van uw echtgenote verloren gingen bij een brand. Ter volledigheid moet worden toegevoegd dat u in het kader van uw tweede verzoek om internationale bescherming bovendien verklaarde dat uw woning sinds 2016 wordt bewoond door leden van Asa'ib Ahl al-Haqq (zie CGVS, T., 08/02/2019, p. 7 - zie Documenten, bericht in verband met annexatie van woning). Ook over uw woning legt u dus tegenstrijdige verklaringen af. Bovendien berust de annexatie van uw woning op ongefundeerde verklaringen. U legt weliswaar een sms-bericht voor van een zekere J.M.A. waarin deze persoon, op uw verzoek (zie CGVS, T., 08/02/2019, p. 8), stelt dat uw woning wordt bezet door militieleden, maar dit document heeft geen enkele bewijswaarde. Jullie verklaringen omtrent de aanleiding van jullie vertrek uit het huis zijn namelijk ongeloofwaardig. Bovendien kan de auteur, de authenticiteit van het bericht, of de omstandigheden waarin het bericht werd opgesteld, onmogelijk worden geverifieerd. Wat rest is de vaststelling dat jullie in Bagdad over een eigen woning beschikken in een wijk waar geen indicaties zijn dat jullie er worden gevisieerd, dat jullie over een eigendomsakte hebben van deze woning (zie Documenten, eigendomsakte woning), en er dus kan worden verwacht dat jullie bij terugkeer naar Irak nog steeds aanspraak maken op deze woning.

Evenmin zijn er indicaties dat u en uw gezin bij terugkeer naar Irak in deplorabele socio-economische omstandigheden zullen terechtkomen. Niet enkel beschikt u er over een woning, u beschikt in Bagdad ook over een sociaal en familiaal netwerk. Uit jullie verklaringen blijkt namelijk dat u tot op heden contact heeft met uw broer M., dewelke in Bagdad woont en verblijft. Daarnaast heeft u nog contact met een vriend, een zekere Hu. (zie Verklaring Meervoudige Aanvraag, T., vraag 15 en 20). Uw echtgenote heeft op haar beurt contact met haar vader en broers Abdelr. en Abdelb., dewelke in het soennitische stadsdeel Adhamiyah verblijven (zie Verklaring Meervoudige Aanvraag, A., vraag 20). Er kan worden verondersteld dat u op dit sociaal en familiaal netwerk kan terugvallen. Het CGVS wijst er ook op dat u uit een stamverband met honderdduizenden leden komen, dewelke grotendeels in Bagdad leven. Bovendien blijkt dat jullie in Bagdad steeds hebben deelgenomen aan het openbaar leven en jullie een grote mate van (sociale) mobiliteit kenden. U werkte bijvoorbeeld als buschauffeur in het soennitische Adhamiyah terwijl uw echtgenote op latere leeftijd een kapsteropleiding volgde en nadien een eigen salon opende. Uw kinderen gingen naar school in verschillende stadsdelen en uw oudste dochter Y. ging zelfs naar de universiteit. Bovendien laten jullie uitschijnen dat een groot deel van uw familie bepaalde functies bekleedde bij het (voormalige) staatsbestel en/of dat ze een eigen zaak uitbaatten. Ook dit wijst er op dat u uit een sociaal milieu komt dat sociaal voldoende sterk en flexibel genoeg is om zich aan wisselende omstandigheden aan te passen.

De andere door jullie voorgelegde documenten vermogen niets te veranderen aan bovenstaande appreciatie. Uw legerboekje en attest van demobilisatie bevestigen enkel dat u de verplichte militaire dienst heeft gedaan ten tijde van het Baath-regime. De kopie van de werkbadge van uw broer M. bevestigt hoogstens zijn tewerkstelling in het Al-Kindi ziekenhuis. Jullie aanslagbiljetten van de belastingen doen geen enkele uitspraak over jullie nood aan internationale bescherming. Het artikel van de BBC over IS doet op geen enkele manier uitspraak over jullie persoonlijke situatie of nood aan internationale bescherming. Hetzelfde geldt voor de artikels over Adnan Janabi, een persoon die weinig meer is dan een lid van dezelfde stam maar verder geen directe link heeft met jullie asielmotieven. Het rapport van Home Office doet uitspraak over de situatie van de Baathisten in Irak. Uit het voorgaande bleek dat jullie bezwaarlijk Baathisten zijn of zo worden beschouwd. Laat staan dat jullie om deze reden werden gevisieerd of dat jullie zullen worden gevisieerd omwille van het eventuele Baath-verleden van bepaalde familieleden. Ook het rapport van Landinfo omtrent Iraakse reis- en identiteitsdocumenten doet geen enkele uitspraak over jullie voorgehouden nood aan internationale bescherming. De verzendnota van DHL bevestigt hoogstens dat jullie documenten vanuit Irak naar jullie werden opgestuurd, wat impliceert dat jullie er effectief over een sociaal netwerk beschikken.

Ook de artikels over 'Arab tribes in Iraq', 'Asaib Ahl al-Haq', of de nota van de RvV (dd. 22/11/2017), doen geen enkele uitspraak over jullie persoonlijke nood aan internationale bescherming.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

1.2. De bestreden beslissing luidt ten aanzien van A.J.A.A. (verder: eerste verzoekster of A.):

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een soennitische Arabische die de Iraakse nationaliteit bezit. U bent geboren te Bagdad waar u steeds heeft gewoond. U bent getrouwd met A.J.T.S.M. (O.V. 8.107.758) en samen hebben jullie vijf kinderen, A.J.Y. (O.V. 8.107.761) die meerderjarig is, A.J.Ma. (O.V. 8.107.758), A.J.O. (O.V. 8.107.758), A.J.Mu. (O.V. 8.107.758) en A.J.I. (O.V. 8.107.758).

Doorheen de jaren dienden jullie voorzichtigheid aan de dag te leggen omwille van de soennitische voornaam van uw zoon, O.. Jullie gaven hem een neutrale roepnaam en namen allerlei voorzorgsmaatregelen om te vermijden dat de sjjiitische militie hem zouden viseren.

Één van uw zonen vond een dreigbrief met een kogel in uw huis in de wijk Al Talbiyah in Bagdad. U besteedde er verder geen aandacht aan.

Op 15 juli 2015 viel de militie Asa'ib Ahl al-Haq (AAH) uw huis binnen. Ze sloegen uw echtgenoot en namen hem mee naar buiten. Ze gooiden het hele huis overhoop, stalen geld en juwelen en sloegen u en uw kinderen. Ze bedreigden jullie met de dood en verweten jullie sympathisanten van IS en Saddam Hussein te zijn. Ze wilden uw echtgenoot meenemen in één van hun auto's maar u kon dit verhinderen. Uiteindelijk kregen jullie één uur de tijd om jullie huis te verlaten, anders zouden ze terugkeren om jullie te vermoorden. Nadat ze weg waren, trok u samen met uw gezin naar uw familie in de wijk Adhamiyah, Bagdad. De volgende ochtend kreeg uw echtgenoot telefoon van een vriend - die tevens in uw wijk woonde. Hij vertelde dat de woning en uw kapperszaak in brand waren gestoken.

Op 20 juli 2015 verliet u het land samen met uw gezin. Jullie vlogen van Bagdad naar Erbil en van daar gingen jullie verder naar Turkije, waar jullie een vijftiental dagen bleven. Op dat moment reisde uw echtgenoot samen met uw oudste dochter (Y.) via Griekenland verder naar België, waar ze op 17 augustus 2015 een verzoek om internationale bescherming indienden. U kwam hen later met de vier andere kinderen vervoegen en diende **een eigen eerste verzoek om internationale bescherming** in op 27 oktober 2015.

In het kader van uw eerste verzoek om internationale bescherming legde u de volgende documenten neer: uw origineel paspoort, uw origineel nationaliteitsbewijs, uw originele Iraakse identiteitskaart, uw originele mutualiteitskaart, uw originele werkkaart (lidkaart vakbond), uw origineel certificaat van de vakbond en uw originele diploma's haartooi.

Op 12 oktober 2016 nam het CGVS in hoofde van u, uw echtgenoot, en uw dochter Y. een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Jullie gingen in beroep tegen de beslissing en vermeldde tijdens de beroepsprocedure dat uw familie banden had met het regime van Saddam Hussein en dat diverse familieleden in het verleden het mikpunt waren van aanslagen en geweldplegingen. Op 28 april 2017 bevestigde de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) de beslissing van het CGVS (arrest nr. 186 253, dd. 28/04/2017). U, uw echtgenoot, en uw dochter Y. gingen in hoger beroep bij de Raad van State, maar op 4 juli 2017 werd jullie beroep verworpen.

Jullie keerden niet terug naar Irak en op 9 november 2017 dienden u, uw echtgenoot, en uw dochter Y. **een tweede verzoek om internationale bescherming** in. Jullie herhaalden de initiële asielmotieven en voegden er aan toe dat het levenloze lichaam van uw schoonbroer K. op 15 september 2017 werd teruggevonden. Uw schoonbroer was een voormalig officier van de Republikeinse Garde en was sinds 2009 vermist.

Jullie haalden zijn militair verleden en soennitische achtergrond aan als de motieven achter de moord. Voorts verwezen jullie naar diverse familieleden die in de loop der jaren in de problemen kwamen.

Ter staving van jullie tweede asielaanvraag legden jullie volgende bijkomende documenten voor: legerboekje, attest van demobilisatie dd. 2002, dreigbrief Asa'ib Ahl al-Haqq (+ vertaling) dd. 05/07/2015, overlijdensakte - broer K. (+ vertaling) dd. 15/09/2017, proces-verbaal van politie - moord op K. (+ vertaling) dd. 15/09/2017, print-out Viber-bericht van J.A.H.A. i.v.m. de moord op K. dd. 19/10/2017, stamboom en toelichting bij wedervaren van familieleden, werkbadge Al Kindi ziekenhuis - broer M. dd. 30/03/2016, kopie van medische rapporten - Q., kopie van Turkse verblijfsdocumenten en documenten van UNHCR - Q. en zijn gezinsleden, kopie van documenten in verband met de verdwijning van Ab.A.J., toelichting van advocaat bij tweede asielaanvraag, verzendnota DHL dd. 30/09/2017, artikel Wikipedia 'Arab tribes in Iraq', artikel 'Asaib Ahl al-Haqq', nota RvV dd. 22/11/2017.

Op 30 januari 2018 nam het CGVS in hoofde van u, uw echtgenoot, en uw dochter Y. een beslissing tot "weigering van inoverwegingname van een asielaanvraag (meervoudige aanvraag)". Jullie gingen in beroep en op 21 juni 2018 werd de beslissing van het CGVS vernietigd door de RvV. Op 28 november 2018 werd jullie tweede verzoek om internationale bescherming ontvankelijk verklaard door het CGVS.

Tijdens het persoonlijk onderhoud op 8 februari 2019 herhaalde u de reeds vermelde asielmotieven. Volgens u worden al uw familieleden gevisieerd omdat ze met het Baath-regime in verband worden gebracht. Dit geldt ook voor u aangezien u in de periode '85-'92 als dienstplichtige in het Iraakse leger heeft gediend. Uw dochter Y. verklaart dat ze als soennitische die geen 'hijab' wou dragen, werd gehinderd in haar universitaire studies.

Tijdens de beroepsprocedure bij de RvV en het persoonlijk onderhoud op 8 februari 2019 leggen jullie volgende bijkomende documenten voor: kopie van woonstkaart (+ vertaling), print-out van tekstberichten in verband met annexatie van de woning door Asa'ib Ahl al-Haqq (+ kopie van de identiteitskaarten van verzenders + vertaling), kopie eigendomsakte woning 08/09/2013, aanslagbiljet belastingen - België, artikel van BBC "Islamic State: Raqqa's loss seals rapid rise and fall" dd. 17/10/2017, artikel van Musings on Iraq "A closer look at Adnan Janabi, the new head of Iraq's oil committee" dd. 17/02/2011, Wikipedia-pagina betreffende "Adnan al-Janabi" dd. 13/11/2016, rapport Home Office "Country Policy and Information Note - Iraq: Ba'athists" dd. november 2016, rapport Landinfo "Iraq: travel documents and other identity documents" dd. 23/01/2014.

Op 20 maart 2019 nam het CGVS in hoofde van jullie een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Jullie gingen in beroep tegen de beslissing en op 4 juni 2019 trok het CGVS haar beslissing in.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na een grondige analyse van jullie tweede verzoek om internationale bescherming heeft het CGVS beslist dat jullie niet in aanmerking komen voor toekenning van de vluchtelingenstatus of toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

U beroept zich tijdens uw tweede verzoek om internationale bescherming op dezelfde asielmotieven als uw echtgenoot en dochter. In hoofde van uw echtgenoot argumenteerde het CGVS haar beslissing als volgt:

"Na een grondige analyse van jullie tweede verzoek om internationale bescherming heeft het CGVS beslist dat jullie niet in aanmerking komen voor toekenning van de vluchtelingenstatus of toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

Om te beginnen verwijst het CGVS naar het arrest van de RvV inzake jullie eerste verzoek om internationale bescherming.

Dat verzoek werd door het CGVS afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. De RvV volgde de beslissing van het CGVS en was van mening dat aan de voorgehouden asielmotieven geen geloof kon worden gehecht omwille van de volgende redenen: i) verschillende tegenstrijdigheden in de verklaringen over de dreigbrief met kogel; ii) de onverschillige houding tegenover deze dreigbrief, gezien jullie profiel als soennieten in Bagdad; iii) tegenstrijdigheden in jullie verklaringen omtrent de inval van leden van Asa'ib Ahl al-Haqq in jullie huis; iv) de weinig aannemelijke verklaringen over de reactie van de verhuurder van het uitgebrande kapsalon; v) het gebrek aan ernstige problemen of vervolging, veroorzaakt door de naam van uw zoon O..

Wat betreft de ingeroepen vrees omwille van de banden van jullie familieleden met het regime van Saddam Hussein en jullie afkomst uit de Al Janabi-stam, was de RvV van mening dat jullie verzaakten aan de medewerkingsplicht en zich enkel baseerden op loutere beweringen die op geen enkele wijze werden gestaafd door concrete elementen. Jullie gingen bij de Raad van State in hoger beroep maar jullie beroep werd verworpen. Bijgevolg heeft het arrest van de RvV gezag van gewijsde.

Ook in het kader van jullie tweede verzoek om internationale bescherming slagen jullie er niet in de asielmotieven uit jullie eerste verzoek om internationale bescherming alsnog aannemelijk te.

Het blijft ongeloofwaardig dat jullie in mei 2015 een dreigbrief vonden bij jullie woning.

Bij het invullen van de Verklaring Meervoudige Aanvraag (dd. 09/01/2018) (zie Verklaring Meervoudige Aanvraag - T., vraag 15 & 17) legde u de originele dreigbrief van 5 juli 2015 voor (zie Documenten, dreigbrief Asa'ib Ahl al-Haqq dd. 05/07/2015), waardoor jullie eigenhandig de geloofwaardigheid van jullie asielerelazen ondergroeven. Bij het doorlopen van het eerste verzoek om internationale bescherming had u namelijk verklaard dat u de brief had weggesmeten. Dat de dreigbrief plots opduikt toont aan dat u niet enkel valse verklaringen heeft afgelegd maar eveneens vervalste documenten voorlegt. De ongeloofwaardigheid van uw verklaringen en de valsheid van de dreigbrief worden onderstreept door uw niet-overtuigende verklaringen over de manier waarop u de brief in uw bezit kreeg. Volgens u had u de brief niet bij, was die in het huis achtergebleven, en heeft uw broer die later gevonden. U zou vervolgens vergeten zijn dat uw familie de brief nog in hun bezit had en kon de brief daarom niet eerder voorleggen. Het spreekt voor zich dat dit weinig meer zijn dan post factum verklaringen die de geloofwaardigheid van uw asielmotieven allerminst kunnen herstellen, maar ze in tegendeel verder ondergraven. Bovendien blijkt dat u incoherente verklaringen aflegt over wie de brief vond. U liet namelijk optekenen dat u de brief op het terras had gevonden, iets waar u en uw familieleden eerder al zeer tegenstrijdige verklaringen over hadden afgelegd (zie Verklaring Meervoudige Aanvraag - T., vraag 15 en 17). Dient voorts opgemerkt te worden dat de Raad in zijn arrest van 21 juni 2018 voornoemde bevindingen aangaande de originele dreigbrief bevestigd heeft en dat u weliswaar betwistte dat het om een vals stuk zou gaan, doch uitdrukkelijk verklaarde zich op dit punt naar de wijsheid van de Raad te zullen gedragen (zie overweging 4.1.1, pag. 7 en overweging 4.2.2. pag. 9 van het arrest met nr. 205 712).

Bovendien spreken jullie zich doorheen de asielpcedure tegen over het tijdstip waarop jullie de brief ontvingen. Waar jullie eerst stelden dat jullie de brief in mei 2015 ontvingen, stellen jullie in het kader van het tweede verzoek om internationale bescherming dat jullie deze pas op 5 juli 2015 hebben gevonden (zie CGVS, T., 25/05/2016, p. 9). Daarnaast leggen jullie tegenstrijdige verklaringen af over wat er gebeurde na de vondst van de dreigbrief. Waar u in het kader van uw eerste verzoek om internationale bescherming stelde dat u geen aandacht aan de dreigbrief heeft besteed, verklaarde u in het kader van uw tweede verzoek om internationale bescherming dat jullie na ontvangst van de dreigbrief onmiddellijk zijn ondergedoken bij uw schoonfamilie. Pas tien dagen later keerden jullie terug naar jullie eigen woning, waarna deze nog dezelfde avond werd aangevallen en jullie de woning definitief verlieten (zie Documenten, toelichting bij deze nieuwe documenten).

Dit is uiteraard een compleet andere versie van de gebeurtenissen, wat de geloofwaardigheid van uw asielmotieven op essentiële wijze aantast.

Los daarvan wijst het CGVS er op dat de auteur en de authenticiteit van de dreigbrief onmogelijk geverifieerd kunnen worden, waardoor het document pas enige bewijswaarde heeft wanneer het wordt ondersteund door geloofwaardige en volledige verklaringen. Dat is in casu niet het geval.

Verder halen jullie geen nieuwe elementen aan die het ongeloofwaardig karakter van de aangehaalde incidenten uit jullie eerste verzoek om internationale bescherming teniet kunnen doen.

Evenmin kunnen jullie overtuigen dat K. werd vermoord of dat zijn moord een gevolg was van zijn lidmaatschap van de Republikeinse Garde.

Volgens u verdween uw broer K. in 2009 en werd hij op 15 september 2017, acht jaar later, vermoord teruggevonden (zie Verklaring Meervoudige Aanvraag, vraag 15). Vreemd genoeg liet u zijn onrustwekkende en langdurige verdwijning onvermeld tijdens uw eerste verzoek om internationale bescherming. Hetzelfde geldt voor uw echtgenote en uw dochter, ook zij verwezen niet naar de verdwijning van hun schoonbroer/oom K.. Nochtans werden jullie op diverse ogenblikken doorheen de asielpcedure bevraagd over jullie familie. Zo stelt het CGVS bijvoorbeeld vast dat u in het kader van uw eerste verzoek om internationale bescherming bij het invullen van de Verklaring op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) zonder meer liet optekenen dat uw broer K. in Diyala verbleef (zie Verklaring, 15/02/2016, vraag 17) en u tijdens het persoonlijk onderhoud evenmin meldde dat K. was verdwenen (zie CGVS, T., 25/05/2016, p. 4). Het is pas nadat jullie een negatieve beslissing kregen dat jullie bij het doorlopen van de beroepsprocedure voor het eerst melding maken van de verdwijning van uw broer K.. Merkwaaardig genoeg verklaarden jullie op dat moment dat uw broer K. sinds 2009 ondergedoken leefde (zie administratief dossier, verzoekschrift), wat een geheel andere lezing van de feiten is.

Uw verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud versterken het ongeloofwaardig karakter van de moord op K.. Zo kan u weinig of niets concreet vertellen over diens ontvoering. U weet enkel dat hij naar de markt vertrok en niet terugkwam. Over wat er vervolgens is gebeurd kan u evenmin iets concreet zeggen. U zegt enkel dat 'jullie hem overal zochten' maar dat er geen teken van leven was. U verklaart dat hij door een militie, Asaib Ahl al-Haq of Jaysh al-Mahdi (JAM), werd ontvoerd maar u heeft geen concrete elementen die deze stelling ondersteunen. U verklaart nog dat hij werd ontvoerd omdat hij soenniet was en lid was van de Republikeinse garde, maar ook dat zijn weinig meer dan blote beweringen. Vervolgens kan u weinig of niets concreet zeggen over de vondst van zijn lichaam. U weet enkel dat zijn lichaam in Husseinia werd gevonden en dat hij in het hoofd en in de borst was geschoten, wat ook in de door u neergelegde documenten staat. Volgens u was K. op de dag van zijn dood teruggevonden, maar u kan niet verklaren waarom een militie zich de moeite getroostte om een persoon acht jaar lang in detentie te houden, en hem dan plots te doden en het lijk in een wijk achter te laten (zie CGVS, T., p. 5-6). Hetzelfde geldt voor uw echtgenote. Bij het invullen van de Verklaring Meervoudige Aanvraag geconfronteerd met deze vreemde gang van zaken, komt ze niet verder dan te zeggen "Dat is normaal bij ons" (zie Verklaring Meervoudige Aanvraag, A., vraag 12) wat opnieuw een blote bewering betreft die weinig steek houdt.

Ter staving van uw verklaringen legt u een overlijdensakte van uw broer voor (zie Documenten, overlijdensakte - broer K. dd. 15/09/2017). Echter, aan documenten kan slechts bewijswaarde worden toegekend wanneer ze worden voorgelegd ter ondersteuning van geloofwaardige, coherente en plausibele verklaringen, wat in casu, zoals blijkt uit voorgaande vaststellingen, niet het geval is. Gelet op deze vaststelling en gelet op de informatie toegevoegd aan uw administratief dossier waaruit onmiskenbaar blijkt dat Iraakse documenten zeer weinig waarde hebben gezien de hoge graad van corruptie in Irak (zie Landeninformatie, Coi Focus - Irak: corruptie en documentenfraude), kan er geen objectieve bewijswaarde worden toegekend aan de door u neergelegde overlijdensakte. Hetzelfde geldt voor het neergelegde proces-verbaal betreffende de moord op K. (zie Documenten, proces-verbaal van politie - moord op K. dd. 15/09/2017). De inhoud van het proces-verbaal kon bovendien geenszins overtuigen. Zo bevat het geen informatie over de exacte omstandigheden waarin de schotwonden zouden zijn opgelopen, dan wel de reden waarom het slachtoffer werd gedood. Bovendien is het merkwaaardig dat het proces-verbaal niet vermeldt dat het over een persoon gaat die acht jaar eerder werd ontvoerd en al die tijd spoorloos was.

Met andere woorden, indien aangenomen wordt dat het proces-verbaal een authentiek document betreft, wat niet het geval is, kan het hoogstens aantonen dat uw broer in 2017 werd neergeschoten.

Daarnaast legt u een print-out voor van een Viber-bericht, opgesteld door een zekere J. H. A. (zie Documenten, print-out Viber-bericht van J.A.H.A. i.v.m. de moord op K. dd. 19/10/2017). Ook dit vermog niets te veranderen aan het ongeloofwaardig karakter van de moord op K.. De authenticiteit en auteur van het bericht kunnen namelijk niet worden geverifieerd. Daarnaast is het geheel onduidelijk in welke omstandigheden en om welke motieven het bericht werd opgesteld, wat voor bijkomende vragen bij de authenticiteit van de inhoud zorgt. Verder is de inhoud van het bericht niet overtuigend: J. H. A. beweert weliswaar dat uw broer omwille van zijn militaire carrière en zijn soennitische achtergrond werd vermoord, maar dat is weinig meer dan een blote bewering. Gevraagd om toe te lichten hoe J. H. A. dit kon weten, geraakt u niet verder dan te stellen dat 'het vanzelfsprekend is' (zie Verklaring Meervoudige Aanvraag, vraag 15). Dergelijke niet onderbouwde verklaringen kunnen geenszins overtuigen en bevestigen enkel het ongeloofwaardig karakter van de moord op uw broer K..

Jullie leggen geen ander begin van bewijs voor waaruit kan blijken dat uw broer K. in 2009 werd ontvoerd, al die tijd spoorloos was, en in 2017 werd vermoord.

Evenmin is het geloofwaardig dat u en uw gezinsleden voor vervolging dienen te vrezen omwille van jullie soennitische achtergrond, jullie lidmaatschap van het Al Janabi stamverband, en jullie (gepercipieerde) Baath-affiliatie.

Hierbij dient vooreerst herhaald en benadrukt te worden dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in zijn arrest van 28 april 2019 (nr. 196441) reeds geoordeeld heeft dat uit de beschikbare landeninformatie weliswaar blijkt dat soennieten in Bagdad een verhoogd risico kunnen lopen om slachtoffer te worden van bepaalde gewelddaden, doch dat hieruit niet kan worden afgeleid dat het loutere gegeven dat jullie soennieten zijn, zou kunnen volstaan om aan te nemen dat jullie ingevolge een loutere aanwezigheid in Bagdad in concreto zouden dreigen te worden gevisieerd of vervolgd. Ook uit de meest recente landeninformatie waarover het CGVS beschikt blijkt nog steeds dat het loutere feit dat een persoon van soennitisch Arabische afkomst is, niet volstaat om te besluiten tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging. Er dienen daartoe specifieke elementen voor handen te zijn die een impact hebben op het risico, zoals bijvoorbeeld de regio van afkomst of het behoren tot een bepaalde stam, etc. (zie Landeninformatie, EASO Country Guidance Report - Iraq, p. 53).

In hoofde van jullie zijn er onvoldoende geloofwaardige en overtuigende elementen om te veronderstellen dat jullie als soennitische Arabieren uit het al Janabi-stamverband te Bagdad voor vervolging dienen te vrezen, en dit om onderstaande redenen.

Hierbij dient vooreerst herhaald dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in het kader van jullie eerste verzoek om internationale bescherming geoordeeld heeft dat jullie geen geloofwaardige problemen ten berde hadden gebracht. Aangaande de problemen die jullie zouden ondervonden hebben omwille van de soennitische naam van jullie zoon O. werd geoordeeld dat jullie niet hadden aangetoond dat dit aanleiding gaf tot vervolging in vluchtelingrechtelijke zin. De Raad besloot dat er in jullie hoofde dus geen concrete aanwijzingen zijn dat jullie omwille van jullie religieuze aanhorigheid, dan wel de soennitische naam van één van jullie kinderen, zouden worden gevisieerd of vervolgd in jullie land van herkomst. Uit bovenstaande vaststellingen is reeds gebleken dat u geen nieuwe elementen heeft aangebracht die deze beoordeling in een ander daglicht kunnen plaatsen.

Uw dochter Y. haalt in het kader van haar tweede verzoek om internationale bescherming aan dat ze als soennitische die geen 'hijab' wou dragen werd gediscrimineerd tijdens haar universitaire studies. Volgens haar kan ze niet naar de universiteit en werd ze belemmerd in haar studiekeuze (zie CGVS, Y., 08/02/2019, p. 3-4). Het CGVS merkt echter op dat uw dochter het middelbaar onderwijs heeft doorlopen en vervolgens de universitaire studies doorliep tot het moment dat jullie Irak verlieten. Na het persoonlijk onderhoud stelt uw dochter dat ze het laatste jaar secundair onderwijs tweemaal moest overdoen omdat ze als soennitische geen diploma kreeg (zie mail 03/09/2019, toegevoegd aan het administratief dossier). Ook dat is weinig meer dan een blote bewering die niet wordt ondersteund door enig begin van bewijs. Uw dochter toont niet aan dat ze het laatste jaar secundair driemaal heeft gedaan, laat staan dat haar soennitische achtergrond daarvoor de reden was. Wat er ook van zij, uiteindelijk haalde ze haar diploma.

Nadien studeerde Y. toegepaste wetenschappen aan de universiteit van Zafraniya, wat volgens haar geen eigen keuze was. Ze wou rechten studeren aan de universiteit van Imam Jaffar Al Saadeq, wat haar werd geweigerd omdat sjiitische studenten voorrang kregen. Dat laatste is opnieuw weinig meer dan een blote bewering die niet wordt ondersteund door concrete elementen of enig begin van bewijs.

Bovendien neemt het niets weg van de vaststelling dat uw dochter wel degelijk toegang had tot het universitair onderwijs en dat ze haar studies pas diende te staken op het moment dat jullie besloten Irak te verlaten. Voorts verklaart Y. dat ze werd tegengewerkt op de universiteit, in die zin dat ze nooit het woord kreeg als ze haar hand op stak, dat er niet naar haar geluisterd werd in groep, of dat medestudenten vertrokken als ze ergens aankwam. Niet enkel zijn dit weinig meer dan blote beweringen die niet worden ondersteund door enig begin van bewijs, de aangehaalde elementen zijn op zich onvoldoende ernstig om als vervolging in de zin van de vluchtelingenconventie te worden gecatalogeerd.

Jullie kunnen voorts niet overtuigen dat jullie louter omwille van jullie behoren tot de Al Janabi-stam voor vervolging moeten vrezen.

Het CGVS stelt vast dat de Al Janabi stam tot één van de grootste stamverbanden van Irak behoort, dat de stam over honderdduizenden leden beschikt, onderverdeeld in verschillende clans en verspreid over diverse provincies, dat ze overwegend soennitisch is, dat het stamverband zich voor de val van het Baath-regime loyaal heeft getoond aan Saddam Hoessein, en dat de stam ook gelinkt wordt aan Jurf al-Sakhr, een stadje in de provincie Babil waar de soennitische bevolking in 2014 door sjiiitische militieën verdreven werd (zie Landeninformatie, Al Janabi). U beaamt dat uw stamverband uit honderdduizenden leden bestaat, dat een groot deel van hen in Bagdad woont voornamelijk in soennitische wijken -, en dat uw stam ook een sjiiitische minderheid kent (zie CGVS, T., p. 3).

Het CGVS stelt weliswaar vast dat verschillende leden van het de Al Janabi-stam slachtoffer werden van geweld. Echter, gezien de aard en de duur van het conflict, dewelke sinds 2003 en dus ruim 15 jaar aan de gang is, hoeft het niet te verwonderen dat leden van een dergelijk groot stamverband zoals dat van de stam Al Janabi, het slachtoffer zijn geworden van het geweld dat in Irak plaatsvindt. Bovendien blijkt dat diverse slachtoffers een uitgesproken of vooraanstaande positie binnen de stam en/of de Iraakse samenleving bekleedden (zie Landeninformatie, Al Janabi). Er kan dan ook redelijkerwijze van uitgegaan worden dat sommige personen niet louter omwille van hun stamafkomst gevisieerd werden. Uit de landeninformatie kan bijgevolg niet worden opgemaakt dat per definitie ieder lid van de Al Janabi stam, en dat zijn er honderdduizenden - ongeacht hun regio van herkomst en ongeacht hun positie binnen de stam - het voorwerp uitmaken van een persoonsgerichte vervolging. Bovendien blijkt uit uw verklaringen dat u een gewoon lid bent en dat u geen enkele verantwoordelijkheid opnam of prominente rol speelde binnen de stam. Er kan dan ook niet worden gesteld dat jullie binnen de stam een bijzondere positie innamen waardoor jullie extra in de kijker liepen en daardoor bij voorbaat een risico op vervolging liepen.

U legt een stamboom voor waarin u verwijst naar de problemen die sommige familieleden hebben gekend. De stamboom kan onmogelijk op inhoud worden geverifieerd en werd bovendien door jullie zelf opgesteld. Het document heeft dus weinig of geen objectieve bewijswaarde. Ook het wedervaren van de in de stamboom vermelde personen kan niet worden geverifieerd. Los daarvan, in het geval de vermelde stamleden werkelijk problemen ervoeren - wat in casu niet wordt aangetoond - is het geenszins duidelijk wat de oorzaak was van hun problemen en of dit inderdaad, zoals u beweert, louter te herleiden is tot het feit dat zij lid zijn van de Al Janabi stam. U linkt de problemen aan hun stamafkomst maar legt geen concrete objectief verifieerbare elementen voor om die bewering te staven. Voorts blijkt uit de stamboom hoogstens een familiale band, maar kan nergens een link met jullie eigen situatie worden gelegd. Er zijn evenmin concrete elementen voorhanden die aantonen dat het wedervaren van uw familieleden repercussies hadden op jullie. Aldus laat u na aan te tonen dat u enig risico op vervolging loopt louter omwille van het delen van dezelfde stamnaam.

Daarnaast legt u documenten voor betreffende enkele beweerde familieleden die in de problemen zijn gekomen, waaronder N.Q.M.E.J. en Ab.A.J. (zie Documenten, stamboom en toelichting bij wedervaren van familieleden, kopie van medische rapporten - Q., kopie van Turkse verblijfsdocumenten en documenten van UNHCR - Q. en zijn gezinsleden, kopie van documenten in verband met de verdwijning van Ab.A.J.). Deze documenten werden reeds voorgelegd tijdens de beroepsprocedure in het kader van jullie eerste verzoek om internationale bescherming.

Wat de ontvoering van Ab. en de aanslag op Q. betreft, merkt het CGVS nog op dat u tijdens het persoonlijk onderhoud van 8 februari 2019 niet verder geraakt dan een loutere herhaling van uw eerdere verklaringen dewelke reeds werden beoordeeld in het kader van uw eerste asielprocedure en de daaropvolgende beroepsprocedure (zie CGVS, T., 08/02/2019, p. 6-7). Uit die verklaringen spreekt zeer weinig overtuigingskracht. U beweert dat de twee werden gevisieerd omdat ze soennieten waren, maar

dit is weinig meer dan een blote bewering. Evenmin, en gesteld dat deze zaken werkelijk plaatsvonden, halen jullie elementen aan waaruit blijkt dat het wedervaren van jullie familieleden Q. en Ab. repercussies had op jullie nood aan internationale bescherming.

Volledigheidshalve kan hierbij nog opgemerkt worden dat jullie in het kader van jullie eerste verzoek om internationale bescherming merkwaardig genoeg noch bij de Dienst Vreemdelingenzaken, noch bij het CGVS op enig ogenblik gewag hebben gemaakt van concrete problemen verbonden aan uw stamnaam. Indien het louter behoren tot de Al Janabistam inderdaad,, zoals u beweert, ipso facto betekent dat u dient te vrezen voor uw leven , kan er redelijkerwijze van uitgegaan worden dat u dit element reeds van bij de aanvang van uw asielpcedure en dus voor het ontvangen u een negatieve beslissing zou hebben aangehaald, hetgeen u even wel nagelaten heeft. Deze vaststelling ondermijnt dan ook de ernst van uw beweerde vrees voor vervolging omwille van het behoren tot een van de grootste stammen in Irak.

Jullie maken niet aannemelijk dat jullie voor vervolging dienen te vrezen omdat jullie als medestanders van IS worden gepercipieerd.

De beoordeling of een verzoeker wordt beschouwd als geaffilieerd aan IS hangt af van individuele omstandigheden, zoals (toegedichte) familiebanden met IS-leden, regio van herkomst en/of verblijf in voormalig IS-gebied, het tijdstip van vluchten, en de (toegedichte) tribale affiliatie met IS, de naam etc. (zie Landeninformatie, EASO Country Guidance Report - Iraq, p. 52-53, 55). Dienaangaande kan vooreerst opgemerkt worden dat uit de landeninformatie waarover het CGVS beschikt, blijkt dat uw stam zich niet openlijk aan IS heeft verbonden (zie Landeninformatie, Al-Janabi). Evenmin blijkt uit uw verklaringen dat er familieleden zijn die met IS in verband werden gebracht. Bovendien zijn jullie afkomstig uit Talbiyah een regio in Bagdad die blijkens de info waarover het CGVS beschikt nooit onder controle van IS heeft gestaan. U brengt zelf ook geen concrete of geloofwaardige feiten of gebeurtenissen aan (cf. infra) waaruit blijkt dat u en uw gezinsleden, dan wel de stam Al Janabi met IS in verband werden gebracht. Uw bewering gepercipieerd te worden als aanhangers van IS wordt derhalve op geen enkele objectieve wijze onderbouwd.

Ook de voorgehouden vrees voor vervolging als gevolg van jullie Baath-affiliatie weet geenszins te overtuigen.

Uit landeninformatie blijkt dat het risico op vervolging voor een normaal lid van de Baath-partij minimaal is en afhangt van de specifieke individuele omstandigheden. Bij de individuele beoordeling moet rekening worden gehouden met risicoverhogende omstandigheden zoals het in het openbaar steun betuigen aan de ideologie van de Baath-partij, het hebben van een hoge positie binnen de partij, een verleden bij het militair complex of de politie ten tijde van Saddam Hoessein, een verleden bij de veiligheidsdiensten onder Saddam Hoessein, een potentiële (toegedichte) link met IS etc. (zie Landeninformatie, EASO Country Guidance Report - Iraq, p. 55-56).

Dienaangaande dienst vooreerst opgemerkt te worden dat jullie in het kader van jullie eerste verzoek om internationale bescherming noch bij de Dienst Vreemdelingenzaken, noch tijdens jullie respectievelijke gehoren op het CGVS op enig ogenblik gewag hebben gemaakt van uw beweerde politieke affiliatie met het regime van Saddam Hoessein, uw familiale band met personen die dienden onder Saddam Hoessein en de hieraan gelinkte problemen. Dit asielmotief werd louter post factum in het kader van de beroepsprocedure voor de Raad aangevoerd.

Wat er ook van zij, het CGVS erkent dat uw stamverband zich loyaal toonde met het Baath-regime. Het is bijgevolg niet uitgesloten dat een deel van uw dichte en/of verre familie effectief bepaalde posities innam binnen het staatsbestel van het Baath-regime. Het is evenmin uitgesloten dat een deel van hen hierdoor in de problemen kwam. Wat betreft de voorgehouden familiebanden en de aanslagen en geweldplegingen waarvan de door u genoemde personen het slachtoffer zouden zijn geweest, beperken jullie zich overigens tot loutere beweringen die op geen enkele wijze worden gestaafd.

Hoe dan ook; jullie brengen geen concrete op jullie persoon betrokken feiten of gebeurtenissen aan die er op wijzen dat het eventuele wedervaren van familieleden repercussies had op u en uw gezin. Aldus laat u na aan te tonen dat u enig risico op vervolging loopt louter omwille van het feit dat sommige familieleden een vooraanstaande positie bekleedden binnen de Baath-partij, dan wel dienden onder Saddam Hoessein.

Uit uw verklaringen kan trouwens bezwaarlijk worden afgeleid dat u een uitgesproken Baath-verleden heeft of als een loyalist van het Baath-regime wordt beschouwd. Wat uw link met het Baath-regime betreft merkt het CGVS op dat u weliswaar heeft gediend bij het Iraakse leger in de periode '85 tot '92, maar dat u steeds de laagste rang heeft bekleed en dat het om de verplichte (!) militaire dienst ging (zie CGVS, T., p. 3-4). In die zin verschilde uw situatie op geen enkele manier met het merendeel van de Iraakse mannen op dat moment. Wat uw link met de Baath-partij betreft merkt het CGVS op dat u net als iedereen verplicht werd om u aan te sluiten bij de Baathpartij, dat u steeds de laagste graad 'muayyid' ('sympathisant') had, en dat u nooit activiteiten uitvoerde voor de partij. Uw echtgenote was zelfs nooit aangesloten bij de partij (zie CGVS, T., p. 3-4 - zie CGVS, A., p. 3). Ook hier verschilde uw situatie geenszins met die van het gros van de Iraakse bevolking. Wat rest is de vaststelling dat u en uw echtgenote respectievelijk een buschauffeur en kapster waren en dat jullie geen bijzonder profiel hadden tijdens het Baath-regime. Bovendien is het Baath-regime in 2003 gevallen en halen jullie geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat jullie ooit in de afgelopen vijftien jaar persoonlijk werden geïdendeerd omwille van jullie band met het Baath-regime. Er zijn evenmin elementen voor handen die er op wijzen dat dit in de toekomst wel het geval zal zijn.

Uit het voorgaande volgt dat er in jullie hoofde geen sprake blijkt te zijn van afdoende elementen die het risico op vervolging wegens een gepercipieerde affiliatie met de Baath-partij verhogen. Dat jullie geen vervolging dienen te vrezen omwille van jullie soennitische achtergrond, jullie lidmaatschap van het Al Janabi stamverband, en jullie (gepercipieerde) Baath-affiliatie wordt overigens bevestigd door de vaststelling dat jullie sinds 2009 tot 15 juli 2015 in Talbiyah hebben verbleven, een wijk te Bagdad dat blijkens de beschikbare landeninformatie als overwegend sjiitisch dient beschouwd te worden (zie Landeninformatie, Talbiyah). De vaststelling dat jullie gedurende een periode van ruim 8 jaar geen concrete geloofwaardige feiten of gebeurtenissen hebben meegemaakt dit terwijl jullie woonachtig waren in een overwegend sjiitische wijk doet redelijkerwijze besluiten dat er geen aanwijzingen zijn dat jullie omwille van jullie religieuze aanhorigheid, dan wel het behoren tot de Al Janabi stam, of de beweerdde politieke dan wel Baath-affiliatie van sommige familieleden zouden worden geïdendeerd of vervolgd in jullie land van herkomst.

Als gevolg van bovenstaande vaststellingen kan de vluchtelingenstatus jullie niet worden toegekend."

Er zijn evenmin redenen om jullie de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

*Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie **EASO Country of Origin Report Iraq: Security situation van maart 2019**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/easo_coi_report_iraq_security_situation_20190312.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat het geweldsniveau en de impact van het geweld in Irak regionaal erg verschillend zijn. Deze sterk regionale verschillen typeren de veiligheidssituatie in Irak. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Bagdad te worden beoordeeld. Dit gebied omvat de hoofdstad Bagdad en het omliggende gebied, inclusief Tarmia, Taji, Abu Ghraib, Sabaa al-Bour, Mahmudiya, Yusufiya en Latifiya .*

Op 9 december 2017 verkondigde de toenmalige eerste minister al-Abadi dat het laatste stukje ISIL-territorium op Iraaks grondgebied was veroverd, en dat hiermee een einde was gekomen aan de grondoorlog tegen de terreurorganisatie.

De herovering van gebieden bezet door ISIL had een duidelijk voelbare impact op de veiligheidssituatie in Irak in het algemeen en de provincie Bagdad in het bijzonder. Het aantal dodelijke burgerslachtoffers is vanaf 2017 sterk beginnen dalen.

In november 2018 rapporteerde UNAMI dat het aantal slachtoffers in 2018 het laagste was in zes jaar tijd. Ook het aantal geweldincidenten is sinds de overwinning op ISIL over de hele lijn teruggelopen.

Deze trend hield heel 2018 aan. Verschillende bronnen bevestigen een algemene daling van het aantal veiligheidsincidenten in 2018 in vergelijking met 2017.

Uit de beschikbare informatie blijkt voorts dat ISIL zijn activiteiten in Bagdad in 2018 teruggeschoefd heeft. ISIL bedient zich nog nauwelijks van gecombineerde militaire operaties met (zelfmoord)aanslagen en aanvallen door guerrillastrijders met infanteriewapens, maar kiest momenteel bijna uitsluitend voor een strategie van terreur door bomaanslagen. Aanvallen waarbij militaire tactieken worden gehanteerd zijn uitzonderlijk. Er vinden nog nauwelijks door ISIL gepleegde zware aanslagen plaats. ISIL is echter nog steeds in staat om kleinschalige aanvallen uit te voeren. Naast aanvallen gericht op specifieke doelwitten, waaronder de Iraqi Security Forces (ISF), het leger, de politie, en Popular Mobilization Units (PMU), vinden ook kleinschaligere aanslagen plaats. Ondanks de omvangrijke veiligheidsmaatregelen van politie, leger en milities maken deze aanslagen nog altijd slachtoffers onder de burgerbevolking.

Het gros van het geweld dat er in Bagdad plaatsvindt is echter niet langer toe te schrijven aan ISIL. Anno 2018 is de belangrijkste trend in het geweld in Bagdad dat het bijna allemaal persoonlijk, doelgericht politiek of crimineel geweld betreft. Geweld tegen burgers wordt gebruikt om geld te verdienen, om personen die men als een buitenstaander, politieke tegenstander of behorend tot een andere etnie beschouwt weg te jagen. Dit geweld neemt de vorm aan van (politieke) intimidatie, afpersing, schietpartijen, berovingen, gewapende schermutselingen en doelgerichte moorden. .

De hoofdstad en de hele provincie Bagdad bevinden zich onder controle van de Iraakse regering. De beveiliging van Bagdad geniet nog altijd een hoge prioriteit en een substantieel deel van het leger en de Federale Politie staat in voor de veiligheid van de hoofdstad. Het offensief dat ISIS sinds juni 2014 in Irak voert, heeft in Bagdad wel tot de mobilisatie van sjiiitische milities geleid. Deze prominent aanwezige sjiiitische milities - die officieel deel uitmaken van de Iraq Security Forces en onder de paraplu van de Popular Mobilization Units (PMU) werken - staan mee in voor de veiligheidscontroles en de ordehandhaving in Bagdad. Deze sjiiitische milities blijken op hun beurt evenwel, samen met criminele bendes en militieleden die op eigen initiatief handelen, voor een groot deel verantwoordelijk te zijn voor de meer individuele en doelgerichte vormen van geweld die er in Bagdad plaatsvinden, met name mishandelingen, ontvoeringen en moorden. Soennieten in Bagdad lopen een groter risico om slachtoffer te worden van sjiiitische milities dan sjiieten. Deze milities hebben door de militaire overwinning tegen ISIS verder aan invloed gewonnen, en wensen nu ook politiek kapitaal te slaan uit hun machtspositie. Zij zijn eveneens betrokken bij gewapende confrontaties tussen henzelf en de ISF. Dergelijke clashes vonden meerdere malen plaats in het centraal en oostelijk deel van Bagdad en wijzen op een mogelijke machtsstrijd tussen de Iraakse federale strijdkrachten (leger, federale politie, lokale politie) en PMU-troepen. De verschillende milities in Bagdad zijn ook verwickeld in een gewelddadige concurrentiestrijd waarbij ze elkaar bekampen.

Uit de beschikbare informatie blijkt derhalve dat een groot deel van het geweld dat er in de provincie Bagdad plaatsvindt, doelgericht van aard is.

Volledigheidshalve wijst het CGVS er op dat het EHRM in het arrest J.K. and Others v. Sweden van 23 augustus 2016 zijn standpunt omtrent de mogelijke schending van artikel 3 EVRM omwille van de veiligheidssituatie in Irak nogmaals heeft bevestigd. Het EHRM stelde dat, niettegenstaande de veiligheidssituatie in Irak verslechterd is sinds juni 2014, er geen internationale rapporten zijn die het Hof doen concluderen dat de veiligheidssituatie in Irak zo ernstig is dat de terugkeer van een persoon een schending van artikel 3 EVRM inhoudt (EHRM, J.K. and Others v. Sweden, Application no. 59166/12, van 23 augustus 2016, §110-111). Daar de veiligheidssituatie sindsdien opmerkelijk verbeterd is, is deze beoordeling van het EHRM anno 2019 nog steeds geldig.

De Commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in Bagdad nog steeds complex, problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Als een uit Bagdad afkomstig Irakese verzoeker omwille van zijn of haar specifieke profiel bescherming nodig heeft, wordt die dan ook verleend.

Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het blind geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan

een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of jullie persoonlijke omstandigheden kunnen invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in Bagdad in jullie hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen dat jullie bij een terugkeer naar Bagdad een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

Jullie laten na het bewijs te leveren dat jullie specifiek geraakt worden, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Bagdad. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in hoofde van jullie omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat jullie een verhoogd risico lopen het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Uit geen van de geconsulteerde bronnen blijkt dat de situatie ondertussen gewijzigd is en dat de situatie van de soennitische bevolking uit Bagdad van dien aard is dat er bij voorbaat sprake is van een reëel risico op een ernstige bedreiging van leven of persoon (zie Landeninformatie, EASO Country Guidance Report - Iraq, p. 53).

Uit de landeninformatie van het CGVS blijkt dat Talbiyah een overwegend sjiitische wijk is, wat impliceert dat er wel degelijk een soennitische aanwezigheid is. Er is geen landeninformatie beschikbaar waaruit blijkt dat soennieten in uw stadsdeel specifiek worden geïdентificeerd. Zelf halen jullie geen elementen aan waaruit blijkt dat jullie in de wijk een verhoogd risico op ernstige bedreiging van jullie leven of persoon kenden. De aangehaalde elementen bleken namelijk ongeloofwaardig of niet overtuigend (zie boven). Het CGVS wijst in deze ook naar uw persoonlijk onderhoud in het kader van uw eerste verzoek om internationale bescherming. Daarin gaf u te kennen dat u uw hele leven in een overwegend sjiitische stadsdeel, Al-Shaab, heeft geleefd en dat uw echtgenote er als soennitische een kapsalon uitbaatte. Gevraagd of dit ooit voor problemen zorgde gaf u volgend veelzeggend antwoord: "We hebben geen problemen, we gaan ons eigen pad en de mensen hebben ons graag." (zie CGVS, T., 25/05/2016). Nadien zegt u over uw positie binnen de wijk: "Van 2005 tot 2009 hebben we niets gezien of meegemaakt, we hebben goede banden met de mensen. Mijn vrouw heeft een kapsalon, ze komt goed overeen en ik kom goed overeen met de burens." (zie CGVS, T., 25/05/2016, p. 8). Bovendien kan er niet worden aangenomen dat jullie woning in Thalbiya en het kapsalon van uw echtgenote verloren gingen bij een brand. Ter volledigheid moet worden toegevoegd dat u in het kader van uw tweede verzoek om internationale bescherming bovendien verklaarde dat uw woning sinds 2016 wordt bewoond door leden van Asa'ib Ahl al-Haq (zie CGVS, T., 08/02/2019, p. 7 - zie Documenten, bericht in verband met annexatie van woning). Ook over uw woning legt u dus tegenstrijdige verklaringen af. Bovendien berust de annexatie van uw woning op ongefundeerde verklaringen. U legt weliswaar een sms-bericht voor van een zekere J.M.A. waarin deze persoon, op uw verzoek (zie CGVS, T., 08/02/2019, p. 8), stelt dat uw woning wordt bezet door militieleden, maar dit document heeft geen enkele bewijswaarde. Jullie verklaringen omtrent de aanleiding van jullie vertrek uit het huis zijn namelijk ongeloofwaardig. Bovendien kan de auteur, de authenticiteit van het bericht, of de omstandigheden waarin het bericht werd opgesteld, onmogelijk worden geverifieerd. Wat rest is de vaststelling dat jullie in Bagdad over een eigen woning beschikken in een wijk waar geen indicaties zijn dat jullie er worden geïdентificeerd, dat jullie over een eigendomsakte hebben van deze woning (zie Documenten, eigendomsakte woning), en er dus kan worden verwacht dat jullie bij terugkeer naar Irak nog steeds aanspraak maken op deze woning.

Evenmin zijn er indicaties dat u en uw gezin bij terugkeer naar Irak in deplorabele socio-economische omstandigheden zullen terechtkomen. Niet enkel beschikt u er over een woning, u beschikt in Bagdad ook over een sociaal en familiaal netwerk. Uit jullie verklaringen blijkt namelijk dat u tot op heden contact heeft met uw broer M., dewelke in Bagdad woont en verblijft. Daarnaast heeft u nog contact met een vriend, een zekere Hu. (zie Verklaring Meervoudige Aanvraag, T., vraag 15 en 20). Uw echtgenote heeft op haar beurt contact met haar vader en broers A. en A., dewelke in het soennitische stadsdeel Adhamiyah verblijven (zie Verklaring Meervoudige Aanvraag, A., vraag 20). Er kan worden verondersteld dat u op dit sociaal en familiaal netwerk kan terugvallen.

Het CGVS wijst er ook op dat u uit een stamverband met honderdduizenden leden komt, dewelke grotendeels in Bagdad leven. Bovendien blijkt dat jullie in Bagdad steeds hebben deelgenomen aan het openbaar leven en jullie een grote mate van (sociale) mobiliteit kenden. U werkte bijvoorbeeld als buschauffeur in het soennitische Adhamiyah terwijl uw echtgenote op latere leeftijd een kapsteropleiding volgde en nadien een eigen salon opende.

Uw kinderen gingen naar school in verschillende stadsdelen en uw oudste dochter Y. ging zelfs naar de universiteit. Bovendien laten jullie uitschijnen dat een groot deel van uw familie bepaalde functies bekleedde bij het (voormalige) staatsbestel en/of dat ze een eigen zaak uitbaatten. Ook dit wijst er op dat u uit een sociaal milieu komt dat sociaal voldoende sterk en flexibel genoeg is om zich aan wisselende omstandigheden aan te passen.

De andere door jullie voorgelegde documenten vermogen niets te veranderen aan bovenstaande appreciatie. Het legerboekje van uw man en attest van demobilisatie bevestigen enkel dat hij de verplichte militaire dienst heeft gedaan ten tijde van het Baath-regime. De kopie van de werkbadge van uw schoonbroer M. bevestigt hoogstens zijn tewerkstelling in het Al-Kindi ziekenhuis. Jullie aanslagbiljetten van de belastingen doen geen enkele uitspraak over jullie nood aan internationale bescherming. Het artikel van de BBC over IS doet op geen enkele manier uitspraak over jullie persoonlijke situatie of nood aan internationale bescherming. Hetzelfde geldt voor de artikels over Adnan Janabi, een persoon die weinig meer is dan een lid van dezelfde stam maar verder geen directe link heeft met jullie asielmotieven. Het rapport van Home Office doet uitspraak over de situatie van de Baathisten in Irak. Uit het voorgaande bleek dat jullie bezwaarlijk Baathisten zijn of zo worden beschouwd. Laat staan dat jullie om deze reden werden gevisieerd of dat jullie zullen worden gevisieerd omwille van het eventuele Baathverleden van bepaalde familieleden. Ook het rapport van Landinfo omtrent Iraakse reis- en identiteitsdocumenten doet geen enkele uitspraak over jullie voorgehouden nood aan internationale bescherming. De verzendnota van DHL bevestigt hoogstens dat jullie documenten vanuit Irak naar jullie werden opgestuurd, wat impliceert dat jullie er effectief over een sociaal netwerk beschikken. Ook de artikels over 'Arab tribes in Iraq', 'Asaib Ahl alHaqq', of de nota van de RvV (dd. 22/11/2017), doen geen enkele uitspraak over jullie persoonlijke nood aan internationale bescherming.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

1.3. De bestreden beslissing luidt ten aanzien van A.J.Y. (verder: tweede verzoekster):

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een soennitische Arabische die de Iraakse nationaliteit bezit. U bent geboren te Bagdad, Centraal-Irak, waar u ook woonde. U bent de dochter van A.-J. T. S. M. (O.V. 8.107.758) en A.J.A.A. (O.V. 8.107.758) en de zus van A.J.Ma. (O.V. 8.107.758), A.J.O. (O.V. 8.107.758), A.J.Mu. (O.V. 8.107.758) en A.J.I. (O.V. 8.107.758).

Doorheen de jaren dienden jullie voorzichtigheid aan de dag te leggen omwille van de soennitische voornaam van uw broer, O.. Jullie gaven hem een neutrale roepnaam en namen allerlei voorzorgsmaatregelen om te vermijden dat de sjiiitische milities hem zouden viseren.

In 2015 vond iemand van uw familie een enveloppe met een kogel aan jullie huis in de wijk Al Talbiyah in Bagdad. Jullie namen het niet serieus en besteedden er verder geen aandacht aan.

Op 15 juli 2015 viel de militie Asa'ib Ahl al-Haqq (AAH) uw huis binnen. Ze sloegen uw vader en namen hem mee naar buiten. Ze gooiden het hele huis overhoop, stalen geld en juwelen en sloegen u en de andere gezinsleden. Ze bedreigden jullie met de dood en verweten jullie sympathisanten van IS en Saddam Hussein te zijn. Ze wilden uw vader meenemen in één van hun auto's maar uw moeder kon dit verhinderen. Uiteindelijk kregen jullie één uur de tijd om jullie huis te verlaten, anders zouden ze terugkeren om jullie te vermoorden. Nadat ze weg waren, trok u samen met uw gezinsleden naar familie in de wijk Adhamiyah, Bagdad.

De volgende ochtend kreeg uw vader telefoon van een vriend - die tevens in uw wijk woonde. Hij vertelde dat de woning en de kapperszaak van uw moeder in brand waren gestoken.

Op 20 juli 2015 verliet u het land samen met uw gezinsleden. Jullie vlogen van Bagdad naar Erbil en van daar gingen jullie verder naar Turkije, waar jullie een vijftiental dagen bleven. Op dat moment reisden u en uw vader via Griekenland verder naar België, waar jullie op 17 augustus 2015 een eerste

verzoek om internationale bescherming indienden. Uw moeder kwam jullie later met de vier andere kinderen vervoegen en diende een eigen verzoek om internationale bescherming in op 27 oktober 2015.

In het kader van uw eerste verzoek om internationale bescherming legde u de volgende documenten neer: uw origineel paspoort, uw origineel nationaliteitsbewijs uw originele Iraakse identiteitskaart en een originele enveloppe van DHL.

Op 12 oktober 2016 nam het CGVS in hoofde van u, uw vader en uw moeder een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Jullie gingen in beroep tegen de beslissing en vermeldden tijdens de beroepsprocedure dat uw familie banden had met het regime van Saddam Hussein en dat diverse familieleden in het verleden het mikpunt waren van aanslagen en geweldplegingen. Op 28 april 2017 bevestigde de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) de beslissing van het CGVS (arrest nr. 186 253, dd. 28/04/2017). U, uw vader, en uw moeder gingen in hoger beroep bij de Raad van State, maar op 4 juli 2017 werd jullie beroep verworpen.

Jullie keerden niet terug naar Irak en op 9 november 2017 dienden u, uw vader, en uw moeder een tweede verzoek om internationale bescherming in. Jullie herhalen de initiële asielmotieven en voegen er aan toe dat het levenloze lichaam van uw oom K. op 15 september 2017 werd teruggevonden. Uw oom was een voormalig officier van de Republikeinse Garde en was sinds 2009 vermist. Jullie halen zijn militair verleden en soennitische achtergrond aan als redenen voor de moord. Voorts verwijzen jullie naar diverse familieleden die in de loop der jaren werden vervolgd.

Ter staving van jullie tweede verzoek om internationale bescherming leggen jullie volgende bijkomende documenten voor: legerboekje - vader, attest van demobilisatie - vader dd. 2002, dreigbrief Asa'ib Ahl al-Haqq (+ vertaling) dd. 05/07/2015, overlijdensakte - K. (+ vertaling) dd. 15/09/2017, proces-verbaal van politie - moord op K. (+ vertaling) dd. 15/09/2017, print-out Viber-bericht van J.A.H.A. i.v.m. de moord op K. dd. 19/10/2017, stamboom en toelichting bij wedervaren van familieleden, werkbadge Al Kindi ziekenhuis - oom M. dd. 30/03/2016, kopie van medische rapporten - Q., kopie van Turkse verblijfsdocumenten en documenten van UNHCR - Q. en zijn gezinsleden, kopie van documenten in verband met de verdwijning van Ab.A.J., toelichting van advocaat bij tweede asielaanvraag, verzendnota DHL dd. 30/09/2017, artikel Wikipedia 'Arab tribes in Iraq', artikel 'Asaib Ahl al-Haqq', nota RvV dd. 22/11/2017.

Op 30 januari 2018 nam het CGVS in hoofde van u en uw ouders een beslissing tot "weigering van inoverwegingname van een asielaanvraag (meervoudige aanvraag)". Jullie gingen in beroep en op 21 juni 2018 werd de beslissing van het CGVS vernietigd door de RvV. Op 28 november 2018 werd jullie tweede verzoek om internationale bescherming ontvankelijk verklaard door het CGVS.

Tijdens het persoonlijk onderhoud op 8 februari 2019 herhaalde u de reeds vermelde asielmotieven. Volgens u worden al uw familieleden gevisieerd omdat ze met het Baath-regime in verband worden gebracht. U verklaart dat u als soennitische die geen 'hijab' wou dragen, werd gehinderd in uw universitaire studies.

Tijdens de beroepsprocedure bij de RvV en het persoonlijk onderhoud op 8 februari 2019 leggen jullie volgende bijkomende documenten voor: kopie van woonstkaart (+ vertaling), print-out van tekstberichten in verband met annexatie van de woning door Asa'ib Ahl al-Haqq (+ kopie van de identiteitskaarten van verzenders + vertaling), kopie eigendomsakte woning 08/09/2013, aanslagbiljet belastingen - België, artikel van BBC "Islamic State: Raqqa's loss seals rapid rise and fall" dd. 17/10/2017, artikel van Musings on Iraq "A closer look at Adnan Janabi, the new head of Iraq's oil committee" dd. 17/02/2011, Wikipedia-pagina betreffende "Adnan al-Janabi" dd. 13/11/2016, rapport Home Office "Country Policy and Information Note - Iraq: Ba'athists" dd. november 2016, rapport Landinfo "Iraq: travel documents and other identity documents" dd. 23/01/2014.

Op 20 maart 2019 nam het CGVS in hoofde van jullie een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Jullie gingen in beroep tegen de beslissing en op 4 juni 2019 trok het CGVS haar beslissing in.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na een grondige analyse van jullie tweede verzoek om internationale bescherming heeft het CGVS beslist dat jullie niet in aanmerking komen voor toekenning van de vluchtelingenstatus of toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

U beroept zich tijdens uw tweede verzoek om internationale bescherming op dezelfde asielmotieven als uw ouders. In hoofde van uw vader argumenteerde het CGVS haar beslissing als volgt:

“Na een grondige analyse van jullie tweede verzoek om internationale bescherming heeft het CGVS beslist dat jullie niet in aanmerking komen voor toekenning van de vluchtelingenstatus of toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

Om te beginnen verwijst het CGVS naar het arrest van de RvV inzake jullie eerste verzoek om internationale bescherming.

Dat verzoek werd door het CGVS afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. De RvV volgde de beslissing van het CGVS en was van mening dat aan de voorgehouden asielmotieven geen geloof kon worden gehecht omwille van de volgende redenen: i) verschillende tegenstrijdigheden in de verklaringen over de dreigbrief met kogel; ii) de onverschillige houding tegenover deze dreigbrief, gezien jullie profiel als soennieten in Bagdad; iii) tegenstrijdigheden in jullie verklaringen omtrent de inval van leden van Asa'ib Ahl al-Haqq in jullie huis; iv) de weinig aannemelijke verklaringen over de reactie van de verhuurder van het uitgebrande kapsalon; v) het gebrek aan ernstige problemen of vervolging, veroorzaakt door de naam van uw zoon O..

Wat betreft de ingeroepen vrees omwille van de banden van jullie familieleden met het regime van Saddam Hussein en jullie afkomst uit de Al Janabi-stam, was de RvV van mening dat jullie verzaakten aan de medewerkingsplicht en zich enkel baseerden op loutere beweringen die op geen enkele wijze werden gestaafd door concrete elementen. Jullie gingen bij de Raad van State in hoger beroep maar jullie beroep werd verworpen. Bijgevolg heeft het arrest van de RvV gezag van gewijsde.

-Ook in het kader van jullie tweede verzoek om internationale bescherming slagen jullie er niet in de asielmotieven uit jullie eerste verzoek om internationale bescherming alsnog aannemelijk te.

Het blijft ongeloofwaardig dat jullie in mei 2015 een dreigbrief vonden bij jullie woning.

Bij het invullen van de Verklaring Meervoudige Aanvraag (dd. 09/01/2018) (zie Verklaring Meervoudige Aanvraag - T., vraag 15 & 17) legde u de originele dreigbrief van 5 juli 2015 voor (zie Documenten, dreigbrief Asa'ib Ahl al-Haqq dd. 05/07/2015), waardoor jullie eigenhandig de geloofwaardigheid van jullie asielrelazen ondergroeven. Bij het doorlopen van het eerste verzoek om internationale bescherming had u namelijk verklaard dat u de brief had weggesmeten. Dat de dreigbrief plots opduikt toont aan dat u niet enkel valse verklaringen heeft afgelegd maar eveneens vervalste documenten voorlegt. De ongeloofwaardigheid van uw verklaringen en de valsheid van de dreigbrief worden onderstreept door uw niet-overtuigende verklaringen over de manier waarop u de brief in uw bezit kreeg. Volgens u had u de brief niet bij, was die in het huis achtergebleven, en heeft uw broer die later gevonden.

U zou vervolgens vergeten zijn dat uw familie de brief nog in hun bezit had en kon de brief daarom niet eerder voorleggen. Het spreekt voor zich dat dit weinig meer zijn dan post factum verklaringen die de geloofwaardigheid van uw asielmotieven allerm minst kunnen herstellen, maar ze in tegendeel verder ondergraven. Bovendien blijkt dat u incoherente verklaringen aflegt over wie de brief vond. U liet namelijk optekenen dat u de brief op het terras had gevonden, iets waar u en uw familieleden eerder al zeer tegenstrijdige verklaringen over hadden afgelegd (zie Verklaring Meervoudige Aanvraag - T., vraag

15 en 17). Dient voorts opgemerkt te worden dat de Raad in zijn arrest van 21 juni 2018 voornoemde bevindingen aangaande de originele dreigbrief bevestigd heeft en dat u weliswaar betwistte dat het om een vals stuk zou gaan, doch uitdrukkelijk verklaarde zich op dit punt naar de wijsheid van de Raad te zullen gedragen (zie overweging 4.1.1, pag. 7 en overweging 4.2.2. pag. 9 van het arrest met nr. 205 712).

Bovendien spreken jullie zich doorheen de asielprocedure tegen over het tijdstip waarop jullie de brief ontvingen. Waar jullie eerst stelden dat jullie de brief in mei 2015 ontvingen, stellen jullie in het kader van het tweede verzoek om internationale bescherming dat jullie deze pas op 5 juli 2015 hebben gevonden (zie CGVS, T., 25/05/2016, p. 9). Daarnaast leggen jullie tegenstrijdige verklaringen af over wat er gebeurde na de vondst van de dreigbrief. Waar u in het kader van uw eerste verzoek om internationale bescherming stelde dat u geen aandacht aan de dreigbrief heeft besteed, verklaarde u in het kader van uw tweede verzoek om internationale bescherming dat jullie na ontvangst van de dreigbrief onmiddellijk zijn ondergedoken bij uw schoonfamilie. Pas tien dagen later keerden jullie terug naar jullie eigen woning, waarna deze nog dezelfde avond werd aangevallen en jullie de woning definitief verlieten (zie Documenten, toelichting bij deze nieuwe documenten). Dit is uiteraard een compleet andere versie van de gebeurtenissen, wat de geloofwaardigheid van uw asielmotieven op essentiële wijze aantast.

Los daarvan wijst het CGVS er op dat de auteur en de authenticiteit van de dreigbrief onmogelijk geverifieerd kunnen worden, waardoor het document pas enige bewijswaarde heeft wanneer het wordt ondersteund door geloofwaardige en volledige verklaringen. Dat is in casu niet het geval.

Verder halen jullie geen nieuwe elementen aan die het ongeloofwaardig karakter van de aangehaalde incidenten uit jullie eerste verzoek om internationale bescherming teniet kunnen doen.

Evenmin kunnen jullie overtuigen dat K. werd vermoord of dat zijn moord een gevolg was van zijn lidmaatschap van de Republikeinse Garde.

Volgens u verdween uw broer K. in 2009 en werd hij op 15 september 2017, acht jaar later, vermoord teruggevonden (zie Verklaring Meervoudige Aanvraag, vraag 15). Vreemd genoeg liet u zijn onrustwekkende en langdurige verdwijning onvermeld tijdens uw eerste verzoek om internationale bescherming. Hetzelfde geldt voor uw echtgenote en uw dochter, ook zij verwezen niet naar de verdwijning van hun schoonbroer/oom K.. Nochtans werden jullie op diverse ogenblikken doorheen de asielprocedure bevraagd over jullie familie. Zo stelt het CGVS bijvoorbeeld vast dat u in het kader van uw eerste verzoek om internationale bescherming bij het invullen van de Verklaring op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) zonder meer liet optekenen dat uw broer K. in Diyala verbleef (zie Verklaring, 15/02/2016, vraag 17) en u tijdens het persoonlijk onderhoud evenmin meldde dat K. was verdwenen (zie CGVS, T., 25/05/2016, p. 4). Het is pas nadat jullie een negatieve beslissing kregen dat jullie bij het doorlopen van de beroepsprocedure voor het eerst melding maken van de verdwijning van uw broer K.. Merkwaardig genoeg verklaarden jullie op dat moment dat uw broer K. sinds 2009 ondergedoken leefde (zie administratief dossier, verzoekschrift), wat een geheel andere lezing van de feiten is.

Uw verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud versterken het ongeloofwaardig karakter van de moord op K.. Zo kan u weinig of niets concreet vertellen over diens ontvoering. U weet enkel dat hij naar de markt vertrok en niet terugkwam. Over wat er vervolgens is gebeurd kan u evenmin iets concreet zeggen. U zegt enkel dat 'jullie hem overal zochten' maar dat er geen teken van leven was. U verklaart dat hij door een militie, Asaib Ahl al-Haqq of Jaysh al-Mahdi (JAM), werd ontvoerd maar u heeft geen concrete elementen die deze stelling ondersteunen. U verklaart nog dat hij werd ontvoerd omdat hij soenniet was en lid was van de Republikeinse garde, maar ook dat zijn weinig meer dan blote beweringen. Vervolgens kan u weinig of niets concreet zeggen over de vondst van zijn lichaam. U weet enkel dat zijn lichaam in Husseinia werd gevonden en dat hij in het hoofd en in de borst was geschoten, wat ook in de door u neergelegde documenten staat.

Volgens u was K. op de dag van zijn dood teruggevonden, maar u kan niet verklaren waarom een militie zich de moeite getroostte om een persoon acht jaar lang in detentie te houden, en hem dan plots te doden en het lijk in een wijk achter te laten (zie CGVS, T., p. 5-6). Hetzelfde geldt voor uw echtgenote. Bij het invullen van de Verklaring Meervoudige Aanvraag geconfronteerd met deze vreemde gang van zaken, komt ze niet verder dan te zeggen "Dat is normaal bij ons" (zie Verklaring Meervoudige Aanvraag, A., vraag 12) wat opnieuw een blote bewering betreft die weinig steek houdt.

Ter staving van uw verklaringen legt u een overlijdensakte van uw broer voor (zie Documenten, overlijdensakte - broer K. dd. 15/09/2017). Echter, aan documenten kan slechts bewijswaarde worden toegekend wanneer ze worden voorgelegd ter ondersteuning van geloofwaardige, coherente en plausibele verklaringen, wat in casu, zoals blijkt uit voorgaande vaststellingen, niet het geval is. Gelet op deze vaststelling en gelet op de informatie toegevoegd aan uw administratief dossier waaruit onmiskenbaar blijkt dat Iraakse documenten zeer weinig waarde hebben gezien de hoge graad van corruptie in Irak (zie Landeninformatie, Coi Focus - Irak: corruptie en documentenfraude), kan er geen objectieve bewijswaarde worden toegekend aan de door u neergelegde overlijdensakte. Hetzelfde geldt voor het neergelegde proces-verbaal betreffende de moord op K. (zie Documenten, proces-verbaal van politie - moord op K. dd. 15/09/2017). De inhoud van het proces-verbaal kon bovendien geenszins overtuigen. Zo bevat het geen informatie over de exacte omstandigheden waarin de schotwonden zouden zijn opgelopen, dan wel de reden waarom het slachtoffer werd gedood. Bovendien is het merkwaardig dat het proces-verbaal niet vermeldt dat het over een persoon gaat die acht jaar eerder werd ontvoerd en al die tijd spoorloos was. Met andere woorden, indien aangenomen wordt dat het proces-verbaal een authentiek document betreft, wat niet het geval is, kan het hoogstens aantonen dat uw broer in 2017 werd neergeschoten.

Daarnaast legt u een print-out voor van een Viber-bericht, opgesteld door een zekere J. H. A. (zie Documenten, print-out Viber-bericht van J.A.H.A. i.v.m. de moord op K. dd. 19/10/2017). Ook dit vermog niets te veranderen aan het ongeloofwaardig karakter van de moord op K.. De authenticiteit en auteur van het bericht kunnen namelijk niet worden geverifieerd. Daarnaast is het geheel onduidelijk in welke omstandigheden en om welke motieven het bericht werd opgesteld, wat voor bijkomende vragen bij de authenticiteit van de inhoud zorgt. Verder is de inhoud van het bericht niet overtuigend: J. H. A. beweert weliswaar dat uw broer omwille van zijn militaire carrière en zijn soennitische achtergrond werd vermoord, maar dat is weinig meer dan een blote bewering. Gevraagd om toe te lichten hoe J. H. A. dit kon weten, geraakt u niet verder dan te stellen dat 'het vanzelfsprekend is' (zie Verklaring Meervoudige Aanvraag, vraag 15). Dergelijke niet onderbouwde verklaringen kunnen geenszins overtuigen en bevestigen enkel het ongeloofwaardig karakter van de moord op uw broer K..

Jullie leggen geen ander begin van bewijs voor waaruit kan blijken dat uw broer K. in 2009 werd ontvoerd, al die tijd spoorloos was, en in 2017 werd vermoord.

Evenmin is het geloofwaardig dat u en uw gezinsleden voor vervolging dienen te vrezen omwille van jullie soennitische achtergrond, jullie lidmaatschap van het Al Janabi stamverband, en jullie (gepercipieerde) Baath-affiliatie.

Hierbij dient vooreerst herhaald en benadrukt te worden dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in zijn arrest van 28 april 2019 (nr. 196441) reeds geoordeeld heeft dat uit de beschikbare landeninformatie weliswaar blijkt dat soennieten in Bagdad een verhoogd risico kunnen lopen om slachtoffer te worden van bepaalde gewelddaden, doch dat hieruit niet kan worden afgeleid dat het loutere gegeven dat jullie soennieten zijn, zou kunnen volstaan om aan te nemen dat jullie ingevolge een loutere aanwezigheid in Bagdad in concreto zouden dreigen te worden gevisieerd of vervolgd. Ook uit de meest recente landeninformatie waarover het CGVS beschikt blijkt nog steeds dat het loutere feit dat een persoon van soennitisch Arabische afkomst is, niet volstaat om te besluiten tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging. Er dienen daartoe specifieke elementen voor handen te zijn die een impact hebben op het risico, zoals bijvoorbeeld de regio van afkomst of het behoren tot een bepaalde stam, etc. (zie Landeninformatie, EASO Country Guidance Report - Iraq, p. 53).

In hoofde van jullie zijn er onvoldoende geloofwaardige en overtuigende elementen om te veronderstellen dat jullie als soennitische Arabieren uit het al Janabi-stamverband te Bagdad voor vervolging dienen te vrezen, en dit om onderstaande redenen.

Hierbij dient vooreerst herhaald dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in het kader van jullie eerste verzoek om internationale bescherming geoordeeld heeft dat jullie geen geloofwaardige problemen ten berde hadden gebracht. Aangaande de problemen die jullie zouden ondervonden hebben omwille van de soennitische naam van jullie zoon O. werd geoordeeld dat jullie niet hadden aangetoond dat dit aanleiding gaf tot vervolging in vluchtelingrechtelijke zin. De Raad besloot dat er in jullie hoofde dus geen concrete aanwijzingen zijn dat jullie omwille van jullie religieuze aanhorigheid, dan wel de soennitische naam van één van jullie kinderen, zouden worden gevisieerd of vervolgd in jullie

land van herkomst. Uit bovenstaande vaststellingen is reeds gebleken dat u geen nieuwe elementen heeft aangebracht die deze beoordeling in een ander daglicht kunnen plaatsen.

Uw dochter Y. haalt in het kader van haar tweede verzoek om internationale bescherming aan dat ze als soennitische die geen 'hijab' wou dragen werd gediscrimineerd tijdens haar universitaire studies. Volgens haar kan ze niet naar de universiteit en werd ze belemmerd in haar studiekeuze (zie CGVS, Y., 08/02/2019, p. 3-4). Het CGVS merkt echter op dat uw dochter het middelbaar onderwijs heeft doorlopen en vervolgens de universitaire studies doorliep tot het moment dat jullie Irak verlieten. Na het persoonlijk onderhoud stelt uw dochter dat ze het laatste jaar secundair onderwijs tweemaal moest overdoen omdat ze als soennitische geen diploma kreeg (zie mail 03/09/2019, toegevoegd aan het administratief dossier). Ook dat is weinig meer dan een blote bewering die niet wordt ondersteund door enig begin van bewijs. Uw dochter toont niet aan dat ze het laatste jaar secundair driemaal heeft gedaan, laat staan dat haar soennitische achtergrond daarvoor de reden was. Wat er ook van zij, uiteindelijk haalde ze haar diploma. Nadien studeerde Y. toegepaste wetenschappen aan de universiteit van Zafraniya, wat volgens haar geen eigen keuze was. Ze wou rechten studeren aan de universiteit van Imam Jaffar Al Saadeq, wat haar werd geweigerd omdat sjiitische studenten voorrang kregen. Dat laatste is opnieuw weinig meer dan een blote bewering die niet wordt ondersteund door concrete elementen of enig begin van bewijs. Bovendien neemt het niets weg van de vaststelling dat uw dochter wel degelijk toegang had tot het universitair onderwijs en dat ze haar studies pas diende te staken op het moment dat jullie besloten Irak te verlaten. Voorts verklaart Y. dat ze werd tegengewerkt op de universiteit, in die zin dat ze nooit het woord kreeg als ze haar hand op stak, dat er niet naar haar geluisterd werd in groep, of dat medestudenten vertrokken als ze ergens aankwam. Niet enkel zijn dit weinig meer dan blote beweringen die niet worden ondersteund door enig begin van bewijs, de aangehaalde elementen zijn op zich onvoldoende ernstig om als vervolging in de zin van de vluchtelingenconventie te worden gecatalogeerd.

Jullie kunnen voorts niet overtuigen dat jullie louter omwille van jullie behoren tot de Al Janabi-stam voor vervolging moeten vrezen.

Het CGVS stelt vast dat de Al Janabi stam tot één van de grootste stamverbanden van Irak behoort, dat de stam over honderdduizenden leden beschikt, onderverdeeld in verschillende clans en verspreid over diverse provincies, dat ze overwegend soennitisch is, dat het stamverband zich voor de val van het Baath-regime loyaal heeft getoond aan Saddam Hoessein, en dat de stam ook gelinkt wordt aan Jurf al-Sakhr, een stadje in de provincie Babil waar de soennitische bevolking in 2014 door sjiitische milities verdreven werd (zie Landeninformatie, Al Janabi). U beaamt dat uw stamverband uit honderdduizenden leden bestaat, dat een groot deel van hen in Bagdad woont voornamelijk in soennitische wijken -, en dat uw stam ook een sjiitische minderheid kent (zie CGVS, T., p. 3).

Het CGVS stelt weliswaar vast dat verschillende leden van het de Al Janabi-stam slachtoffer werden van geweld. Echter, gezien de aard en de duur van het conflict, dewelke sinds 2003 en dus ruim 15 jaar aan de gang is, hoeft het niet te verwonderen dat leden van een dergelijk groot stamverband zoals dat van de stam Al Janabi, het slachtoffer zijn geworden van het geweld dat in Irak plaatsvindt. Bovendien blijkt dat diverse slachtoffers een uitgesproken of vooraanstaande positie binnen de stam en/of de Iraakse samenleving bekleedden (zie Landeninformatie, Al Janabi). Er kan dan ook redelijkerwijze van uitgegaan worden dat sommige personen niet louter omwille van hun stamafkomst gevisieerd werden. Uit de landeninformatie kan bijgevolg niet worden opgemaakt dat per definitie ieder lid van de Al Janabi stam, en dat zijn er honderdduizenden - ongeacht hun regio van herkomst en ongeacht hun positie binnen de stam - het voorwerp uitmaken van een persoonsgerichte vervolging. Bovendien blijkt uit uw verklaringen dat u een gewoon lid bent en dat u geen enkele verantwoordelijkheid opnam of prominente rol speelde binnen de stam. Er kan dan ook niet worden gesteld dat jullie binnen de stam een bijzondere positie innamen waardoor jullie extra in de kijker liepen en daardoor bij voorbaat een risico op vervolging liepen.

U legt een stamboom voor waarin u verwijst naar de problemen die sommige familieleden hebben gekend. De stamboom kan onmogelijk op inhoud worden geverifieerd en werd bovendien door jullie zelf opgesteld. Het document heeft dus weinig of geen objectieve bewijswaarde. Ook het wedervaren van de in de stamboom vermelde personen kan niet worden geverifieerd. Los daarvan, in het geval de vermelde stamleden werkelijk problemen ervoeren - wat in casu niet wordt aangetoond - is het geenszins duidelijk wat de oorzaak was van hun problemen en of dit inderdaad, zoals u beweert, louter te herleiden is tot het feit dat zij lid zijn van de Al Janabi stam.

U linkt de problemen aan hun stamafkomst maar legt geen concrete objectief verifieerbare elementen voor om die bewering te staven. Voorts blijkt uit de stamboom hoogstens een familiale band, maar kan nergens een link met jullie eigen situatie worden gelegd. Er zijn evenmin concrete elementen voorhanden die aantonen dat het wedervaren van uw familieleden repercussies hadden op jullie. Aldus laat u na aan te tonen dat u enig risico op vervolging loopt louter omwille van het delen van dezelfde stamnaam.

Daarnaast legt u documenten voor betreffende enkele beweerde familieleden die in de problemen zijn gekomen, waaronder N.Q.M.E.J. en Ab.A.J. (zie Documenten, stamboom en toelichting bij wedervaren van familieleden, kopie van medische rapporten - Q., kopie van Turkse verblijfsdocumenten en documenten van UNHCR - Q. en zijn gezinsleden, kopie van documenten in verband met de verdwijning van Ab.A.J.). Deze documenten werden reeds voorgelegd tijdens de beroepsprocedure in het kader van jullie eerste verzoek om internationale bescherming. Wat de ontvoering van Ab. en de aanslag op Q. betreft, merkt het CGVS nog op dat u tijdens het persoonlijk onderhoud van 8 februari 2019 niet verder geraakt dan een loutere herhaling van uw eerdere verklaringen dewelke reeds werden beoordeeld in het kader van uw eerste asielpcedure en de daaropvolgende beroepsprocedure (zie CGVS, T., 08/02/2019, p. 6-7). Uit die verklaringen spreekt zeer weinig overtuigingskracht. U beweert dat de twee werden gevisieerd omdat ze soennieten waren, maar dit is weinig meer dan een blote bewering. Evenmin, en gesteld dat deze zaken werkelijk plaatsvonden, halen jullie elementen aan waaruit blijkt dat het wedervaren van jullie familieleden Q. en Ab. repercussies had op jullie nood aan internationale bescherming.

Volledigheidshalve kan hierbij nog opgemerkt worden dat jullie in het kader van jullie eerste verzoek om internationale bescherming merkwaardig genoeg noch bij de Dienst Vreemdelingenzaken, noch bij het CGVS op enig ogenblik gewag hebben gemaakt van concrete problemen verbonden aan uw stamnaam. Indien het louter behoren tot de Al Janabistam inderdaad, zoals u beweert, ipso facto betekent dat u dient te vrezen voor uw leven, kan er redelijkerwijze van uitgegaan worden dat u dit element reeds van bij de aanvang van uw asielpcedure en dus voor het ontvangen u een negatieve beslissing zou hebben aangehaald, hetgeen u even wel nagelaten heeft. Deze vaststelling ondermijnt dan ook de ernst van uw beweerde vrees voor vervolging omwille van het behoren tot een van de grootste stammen in Irak.

Jullie maken niet aannemelijk dat jullie voor vervolging dienen te vrezen omdat jullie als medestanders van IS worden gepercipieerd.

De beoordeling of een verzoeker wordt beschouwd als geaffilieerd aan IS hangt af van individuele omstandigheden, zoals (toegedichte) familiebanden met IS-leden, regio van herkomst en/of verblijf in voormalig IS-gebied, het tijdstip van vluchten, en de (toegedichte) tribale affiliatie met IS, de naam etc. (zie Landeninformatie, EASO Country Guidance Report - Iraq, p. 52-53, 55). Dienaangaande kan vooreerst opgemerkt worden dat uit de landeninformatie waarover het CGVS beschikt, blijkt dat uw stam zich niet openlijk aan IS heeft verbonden (zie Landeninformatie, Al-Janabi). Evenmin blijkt uit uw verklaringen dat er familieleden zijn die met IS in verband werden gebracht. Bovendien zijn jullie afkomstig uit Talbiyah een regio in Bagdad die blijkens de info waarover het CGVS beschikt nooit onder controle van IS heeft gestaan. U brengt zelf ook geen concrete of geloofwaardige feiten of gebeurtenissen aan (cf. infra) waaruit blijkt dat u en uw gezinsleden, dan wel de stam Al Janabi met IS in verband werden gebracht. Uw bewering gepercipieerd te worden als aanhangers van IS wordt derhalve op geen enkele objectieve wijze onderbouwd.

Ook de voorgehouden vrees voor vervolging als gevolg van jullie Baath-affiliatie weet geenszins te overtuigen.

Uit landeninformatie blijkt dat het risico op vervolging voor een normaal lid van de Baath-partij minimaal is en afhangt van de specifieke individuele omstandigheden.

Bij de individuele beoordeling moet rekening worden gehouden met risicoverhogende omstandigheden zoals het in het openbaar steun betuigen aan de ideologie van de Baath-partij, het hebben van een hoge positie binnen de partij, een verleden bij het militair complex of de politie ten tijde van Saddam Hoessein, een verleden bij de veiligheidsdiensten onder Saddam Hoessein, een potentiële (toegedichte) link met IS etc. (zie Landeninformatie, EASO Country Guidance Report - Iraq, p. 55-56).

Dienaangaande dienst vooreerst opgemerkt te worden dat jullie in het kader van jullie eerste verzoek om internationale bescherming noch bij de Dienst Vreemdelingenzaken, noch tijdens jullie respectievelijke gehoren op het CGVS op enig ogenblik gewag hebben gemaakt van uw beweerde politieke affiliatie met het regime van Saddam Hoessein, uw familiale band met personen die dienden onder Saddam Hoessein en de hieraan gelinkte problemen. Dit asielmotief werd louter post factum in het kader van de beroepsprocedure voor de Raad aangevoerd.

Wat er ook van zij, het CGVS erkent dat uw stamverband zich loyaal toonde met het Baath-regime. Het is bijgevolg niet uitgesloten dat een deel van uw dichte en/of verre familie effectief bepaalde posities innam binnen het staatsbestel van het Baath-regime. Het is evenmin uitgesloten dat een deel van hen hierdoor in de problemen kwam. Wat betreft de voorgehouden familiebanden en de aanslagen en geweldplegingen waarvan de door u genoemde personen het slachtoffer zouden zijn geweest, beperken jullie zich overigens tot loutere beweringen die op geen enkele wijze worden gestaafd. Hoe dan ook; jullie brengen geen concrete op jullie persoon betrokken feiten of gebeurtenissen aan die er op wijzen dat het eventuele wedervaren van familieleden repercussies had op u en uw gezin. Aldus laat u na aan te tonen dat u enig risico op vervolging loopt louter omwille van het feit dat sommige familieleden een vooraanstaande positie bekleedden binnen de Baath-partij, dan wel dienden onder Saddam Hoessein.

Uit uw verklaringen kan trouwens bezwaarlijk worden afgeleid dat u een uitgesproken Baath-verleden heeft of als een loyalist van het Baath-regime wordt beschouwd. Wat uw link met het Baath-regime betreft merkt het CGVS op dat u weliswaar heeft gediend bij het Iraakse leger in de periode '85 tot '92, maar dat u steeds de laagste rang heeft bekleed en dat het om de verplichte (!) militaire dienst ging (zie CGVS, T., p. 3-4). In die zin verschilde uw situatie op geen enkele manier met het merendeel van de Iraakse mannen op dat moment. Wat uw link met de Baath-partij betreft merkt het CGVS op dat u net als iedereen verplicht werd om u aan te sluiten bij de Baathpartij, dat u steeds de laagste graad 'muayyid' ('sympathisant') had, en dat u nooit activiteiten uitvoerde voor de partij. Uw echtgenote was zelfs nooit aangesloten bij de partij (zie CGVS, T., p. 3-4 - zie CGVS, A., p. 3). Ook hier verschilde uw situatie geenszins met die van het gros van de Iraakse bevolking. Wat rest is de vaststelling dat u en uw echtgenote respectievelijk een buschauffeur en kapster waren en dat jullie geen bijzonder profiel hadden tijdens het Baath-regime. Bovendien is het Baath-regime in 2003 gevallen en halen jullie geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat jullie ooit in de afgelopen vijftien jaar persoonlijk werden gevisieerd omwille van jullie band met het Baath-regime. Er zijn evenmin elementen voor handen die er op wijzen dat dit in de toekomst wel het geval zal zijn.

Uit het voorgaande volgt dat er in jullie hoofde geen sprake blijkt te zijn van afdoende elementen die het risico op vervolging wegens een gepercipieerde affiliatie met de Baath-partij verhogen. Dat jullie geen vervolging dienen te vrezen omwille van jullie soennitische achtergrond, jullie lidmaatschap van het Al Janabi stamverband, en jullie (gepercipieerde) Baath-affiliatie wordt overigens bevestigd door de vaststelling dat jullie sinds 2009 tot 15 juli 2015 in Talbiyah hebben verbleven, een wijk te Bagdad dat blijkens de beschikbare landeninformatie als overwegend sjiitisch dient beschouwd te worden (zie Landeninformatie, Talbiyah). De vaststelling dat jullie gedurende een periode van ruim 8 jaar geen concrete geloofwaardige feiten of gebeurtenissen hebben meegemaakt dit terwijl jullie woonachtig waren in een overwegend sjiitische wijk doet redelijkerwijze besluiten dat er geen aanwijzingen zijn dat jullie omwille van jullie religieuze aanhorigheid, dan wel het behoren tot de Al Janabi stam, of de beweerde politieke dan wel Baath-affiliatie van sommige familieleden zouden worden gevisieerd of vervolgd in jullie land van herkomst.

Als gevolg van bovenstaande vaststellingen kan de vluchtelingenstatus jullie niet worden toegekend."

Er zijn evenmin redenen om jullie de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

*Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie **EASO Country of Origin Report Iraq: Security situation van maart 2019**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/easo_coi_report_iraq_security_situation_20190312.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat het geweldsniveau en de impact van het geweld in Irak regionaal erg verschillend zijn. Deze sterk regionale verschillen typeren de veiligheidssituatie in Irak. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Bagdad te worden beoordeeld. Dit gebied omvat de hoofdstad Bagdad en het omliggende gebied, inclusief Tarmia, Taji, Abu Ghraib, Sabaa al-Bour, Mahmudiya, Yusufiya en Latifiya .*

Op 9 december 2017 verkondigde de toenmalige eerste minister al-Abadi dat het laatste stukje ISIL-territorium op Iraaks grondgebied was veroverd, en dat hiermee een einde was gekomen aan de grondoorlog tegen de terreurorganisatie. De herovering van gebieden bezet door ISIL had een duidelijk voelbare impact op de veiligheidssituatie in Irak in het algemeen en de provincie Bagdad in het bijzonder. Het aantal dodelijke burgerslachtoffers is vanaf 2017 sterk beginnen dalen. In november 2018 rapporteerde UNAMI dat het aantal slachtoffers in 2018 het laagste was in zes jaar tijd. Ook het aantal geweldincidenten is sinds de overwinning op ISIL over de hele lijn teruggelopen. Deze trend hield heel 2018 aan. Verschillende bronnen bevestigen een algemene daling van het aantal veiligheidsincidenten in 2018 in vergelijking met 2017.

Uit de beschikbare informatie blijkt voorts dat ISIL zijn activiteiten in Bagdad in 2018 teruggeschoefd heeft. ISIL bedient zich nog nauwelijks van gecombineerde militaire operaties met (zelfmoord)aanslagen en aanvallen door guerrillastrijders met infanteriewapens, maar kiest momenteel bijna uitsluitend voor een strategie van terreur door bomaanslagen. Aanvallen waarbij militaire tactieken worden gehanteerd zijn uitzonderlijk. Er vinden nog nauwelijks door ISIL gepleegde zware aanslagen plaats. ISIL is echter nog steeds in staat om kleinschalige aanvallen uit te voeren. Naast aanvallen gericht op specifieke doelwitten, waaronder de Iraqi Security Forces (ISF), het leger, de politie, en Popular Mobilization Units (PMU), vinden ook kleinschaligere aanslagen plaats. Ondanks de omvangrijke veiligheidsmaatregelen van politie, leger en milities maken deze aanslagen nog altijd slachtoffers onder de burgerbevolking.

Het gros van het geweld dat er in Bagdad plaatsvindt is echter niet langer toe te schrijven aan ISIL. Anno 2018 is de belangrijkste trend in het geweld in Bagdad dat het bijna allemaal persoonlijk, doelgericht politiek of crimineel geweld betreft. Geweld tegen burgers wordt gebruikt om geld te verdienen, om personen die men als een buitenstaander, politieke tegenstander of behorend tot een andere etnie beschouwt weg te jagen. Dit geweld neemt de vorm aan van (politieke) intimidatie, afpersing, schietpartijen, berovingen, gewapende schermutselingen en doelgerichte moorden. .

De hoofdstad en de hele provincie Bagdad bevinden zich onder controle van de Iraakse regering. De beveiliging van Bagdad geniet nog altijd een hoge prioriteit en een substantieel deel van het leger en de Federale Politie staat in voor de veiligheid van de hoofdstad. Het offensief dat ISIS sinds juni 2014 in Irak voert, heeft in Bagdad wel tot de mobilisatie van sjiitische milities geleid. Deze prominent aanwezige sjiitische milities - die officieel deel uitmaken van de Iraq Security Forces en onder de paraplu van de Popular Mobilization Units (PMU) werken - staan mee in voor de veiligheidscontroles en de ordehandhaving in Bagdad. Deze sjiitische milities blijken op hun beurt evenwel, samen met criminele bendes en militieleden die op eigen initiatief handelen, voor een groot deel verantwoordelijk te zijn voor de meer individuele en doelgerichte vormen van geweld die er in Bagdad plaatsvinden, met name mishandelingen, ontvoeringen en moorden. Soennieten in Bagdad lopen een groter risico om slachtoffer te worden van sjiitische milities dan sjiieten. Deze milities hebben door de militaire overwinning tegen ISIS verder aan invloed gewonnen, en wensen nu ook politiek kapitaal te slaan uit hun machtspositie. Zij zijn eveneens betrokken bij gewapende confrontaties tussen henzelf en de ISF. Dergelijke clashes vonden meerdere malen plaats in het centraal en oostelijk deel van Bagdad en wijzen op een mogelijke machtsstrijd tussen de Iraakse federale strijdkrachten (leger, federale politie, lokale politie) en PMU-troepen. De verschillende milities in Bagdad zijn ook verwickeld in een gewelddadige concurrentiestrijd waarbij ze elkaar bekampen.

Uit de beschikbare informatie blijkt derhalve dat een groot deel van het geweld dat er in de provincie Bagdad plaatsvindt, doelgericht van aard is.

Volledigheidshalve wijst het CGVS er op dat het EHRM in het arrest J.K. and Others v. Sweden van 23 augustus 2016 zijn standpunt omtrent de mogelijke schending van artikel 3 EVRM omwille van de veiligheidssituatie in Irak nogmaals heeft bevestigd. Het EHRM stelde dat, niettegenstaande de veiligheidssituatie in Irak verslechterd is sinds juni 2014, er geen internationale rapporten zijn die het Hof doen concluderen dat de veiligheidssituatie in Irak zo ernstig is dat de terugkeer van een persoon een schending van artikel 3 EVRM inhoudt (EHRM, J.K. and Others v. Sweden, Application no. 59166/12, van 23 augustus 2016, §110-111). Daar de veiligheidssituatie sindsdien opmerkelijk verbeterd is, is deze beoordeling van het EHRM anno 2019 nog steeds geldig.

De Commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in Bagdad nog steeds complex, problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Als een uit Bagdad afkomstig Irakese verzoeker omwille van zijn of haar specifieke profiel bescherming nodig heeft, wordt die dan ook verleend. Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het blind geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of jullie persoonlijke omstandigheden kunnen invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in Bagdad in jullie hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen dat jullie bij een terugkeer naar Bagdad een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

Jullie laten na het bewijs te leveren dat jullie specifiek geraakt worden, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Bagdad. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in hoofde van jullie omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat jullie een verhoogd risico lopen het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Uit geen van de geconsulteerde bronnen blijkt dat de situatie ondertussen gewijzigd is en dat de situatie van de soennitische bevolking uit Bagdad van dien aard is dat er bij voorbaat sprake is van een reëel risico op een ernstige bedreiging van leven of persoon (zie Landeninformatie, EASO Country Guidance Report - Iraq, p. 53).

Uit de landeninformatie van het CGVS blijkt dat Talbiyah een overwegend sjiitische wijk is, wat impliceert dat er wel degelijk een soennitische aanwezigheid is. Er is geen landeninformatie beschikbaar waaruit blijkt dat soennieten in uw stadsdeel specifiek worden geviseerd. Zelf halen jullie geen elementen aan waaruit blijkt dat jullie in de wijk een verhoogd risico op ernstige bedreiging van jullie leven of persoon kenden. De aangehaalde elementen bleken namelijk ongeloofwaardig of niet overtuigend (zie boven). Het CGVS wijst in deze ook naar uw persoonlijk onderhoud in het kader van uw eerste verzoek om internationale bescherming. Daarin gaf u te kennen dat u uw hele leven in een overwegend sjiitische stadsdeel, Al-Shaab, heeft geleefd en dat uw echtgenote er als soennitische een kapsalon uitbaatte. Gevraagd of dit ooit voor problemen zorgde gaf u volgend veelzeggend antwoord: "We hebben geen problemen, we gaan ons eigen pad en de mensen hebben ons graag." (zie CGVS, T., 25/05/2016). Nadien zegt u over uw positie binnen de wijk: "Van 2005 tot 2009 hebben we niets gezien of meegemaakt, we hebben goede banden met de mensen. Mijn vrouw heeft een kapsalon, ze komt goed overeen en ik kom goed overeen met de burens." (zie CGVS, T., 25/05/2016, p. 8). Bovendien kan er niet worden aangenomen dat jullie woning in Thalbiya en het kapsalon van uw echtgenote verloren gingen bij een brand. Ter volledigheid moet worden toegevoegd dat u in het kader van uw tweede verzoek om internationale bescherming bovendien verklaarde dat uw woning sinds 2016 wordt bewoond door leden van Asa'ib Ahl al-Haqq (zie CGVS, T., 08/02/2019, p. 7 - zie Documenten, bericht in verband met annexatie van woning).

Ook over uw woning legt u dus tegenstrijdige verklaringen af. Bovendien berust de annexatie van uw woning op ongefundeerde verklaringen. U legt weliswaar een sms-bericht voor van een zekere J.M.A. waarin deze persoon, op uw verzoek (zie CGVS, T., 08/02/2019, p. 8), stelt dat uw woning wordt bezet door militieleden, maar dit document heeft geen enkele bewijswaarde. Jullie verklaringen omtrent de aanleiding van jullie vertrek uit het huis zijn namelijk ongeloofwaardig. Bovendien kan de auteur, de authenticiteit van het bericht, of de omstandigheden waarin het bericht werd opgesteld, onmogelijk

worden geverifieerd. Wat rest is de vaststelling dat jullie in Bagdad over een eigen woning beschikken in een wijk waar geen indicaties zijn dat jullie er worden gevisieerd, dat jullie over een eigendomsakte hebben van deze woning (zie Documenten, eigendomsakte woning), en er dus kan worden verwacht dat jullie bij terugkeer naar Irak nog steeds aanspraak maken op deze woning.

Evenmin zijn er indicaties dat u en uw gezin bij terugkeer naar Irak in deplorabele socio-economische omstandigheden zullen terechtkomen. Niet enkel beschikt u er over een woning, u beschikt in Bagdad ook over een sociaal en familiaal netwerk. Uit jullie verklaringen blijkt namelijk dat u tot op heden contact heeft met uw broer M., dewelke in Bagdad woont en verblijft. Daarnaast heeft u nog contact met een vriend, een zekere Hu. (zie Verklaring Meervoudige Aanvraag, T., vraag 15 en 20). Uw echtgenote heeft op haar beurt contact met haar vader en broers A. en A., dewelke in het soennitische stadsdeel Adhamiyah verblijven (zie Verklaring Meervoudige Aanvraag, A., vraag 20). Er kan worden verondersteld dat u op dit sociaal en familiaal netwerk kan terugvallen. Het CGVS wijst er ook op dat u uit een stamverband met honderduizenden leden komt, dewelke grotendeels in Bagdad leven. Bovendien blijkt dat jullie in Bagdad steeds hebben deelgenomen aan het openbaar leven en jullie een grote mate van (sociale) mobiliteit kenden. U werkte bijvoorbeeld als buschauffeur in het soennitische Adhamiyah terwijl uw echtgenote op latere leeftijd een kapsteropleiding volgde en nadien een eigen salon opende. Uw kinderen gingen naar school in verschillende stadsdelen en uw oudste dochter Y. ging zelfs naar de universiteit. Bovendien laten jullie uitschijnen dat een groot deel van uw familie bepaalde functies bekleedde bij het (voormalige) staatsbestel en/of dat ze een eigen zaak uitbaatten. Ook dit wijst er op dat u uit een sociaal milieu komt dat sociaal voldoende sterk en flexibel genoeg is om zich aan wisselende omstandigheden aan te passen.

De andere door jullie voorgelegde documenten vermogen niets te veranderen aan bovenstaande appreciatie. Het legerboekje van uw vader en attest van demobilisatie bevestigen enkel dat hij de verplichte militaire dienst heeft gedaan ten tijde van het Baath-regime. De kopie van de werkbadge van uw oom M. bevestigt hoogstens zijn tewerkstelling in het Al-Kindi ziekenhuis. Jullie aanslagbiljetten van de belastingen doen geen enkele uitspraak over jullie nood aan internationale bescherming. Het artikel van de BBC over IS doet op geen enkele manier uitspraak over jullie persoonlijke situatie of nood aan internationale bescherming. Hetzelfde geldt voor de artikels over Adnan Janabi, een persoon die weinig meer is dan een lid van dezelfde stam maar verder geen directe link heeft met jullie asielmotieven. Het rapport van Home Office doet uitspraak over de situatie van de Baathisten in Irak. Uit het voorgaande bleek dat jullie bezwaarlijk Baathisten zijn of zo worden beschouwd. Laat staan dat jullie om deze reden werden gevisieerd of dat jullie zullen worden gevisieerd omwille van het eventuele Baath-verleden van bepaalde familieleden. Ook het rapport van Landinfo omtrent Iraakse reis- en identiteitsdocumenten doet geen enkele uitspraak over jullie voorgehouden nood aan internationale bescherming. De verzendnota van DHL bevestigt hoogstens dat jullie documenten vanuit Irak naar jullie werden opgestuurd, wat impliceert dat jullie er effectief over een sociaal netwerk beschikken. Ook de artikels over 'Arab tribes in Iraq', 'Asaib Ahl al-Haqq', of de nota van de RvV (dd. 22/11/2017), doen geen enkele uitspraak over jullie persoonlijke nood aan internationale bescherming.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Verzoekschrift en stukken

2.1. Verzoekers stellen in het verzoekschrift wat volgt:

"A. M.B.T. DE VERWIJZING NAAR HET ARREST VAN 28 APRIL 2017 NR. 186.253

De motivering blz. 2 onderaan en blz. 3 bovenaan is niet pertinent en schendt aldus de materiële motiveringsplicht.

Immers, ook al heeft arrest nr. 186.253 gezag van gewijsde, er dient rekening gehouden te worden met het feit dat bij arrest nr. 205.712 de Raad het volgend verzoek ontvankelijk heeft verklaard.

Dat brengt met zich mee dat de geloofwaardigheid van de verklaringen van de verzoekers moet beoordeeld worden mede rekening houdend met de verklaringen nadien afgelegd.

Zo moeten bijvoorbeeld de verklaringen m.b.t. "de dreigbrief" beoordeeld worden rekening houdend met het feit dat er niet één maar twee dreigbrieven bestaan, wat verweerder negeert, zoals reeds hoger aangegeven.

Zeker m.b.t. de ingeroepen vrees omwille van de banden van verzoekers met het regime van Saddam en de herkomst uit de Al-Janabi-stam, heeft het arrest nr. 186.253 geen gezag van gewijsde, gelet op de inhoud van het arrest nr. 205.712 hierover, zoals hierna beschreven. Wanneer het arrest o.m. voor recht zegt dat de banden met het Saddamregime vaststaan en verwezen wordt naar het rapport van het Home Office, dan staat vast dat deze elementen pertinent zijn om de gegronde vrees voor vervolging te beoordelen, anders dan aangenomen werd, bij gebrek aan documenten, door het eerste arrest.

B. HET ARREST VAN 21 JUNI 2018 NR. 205.712

Het arrest stelt vast dat verzoekers in het raam van hun volgend verzoek om internationale bescherming veel nieuwe stukken hebben ingediend ter ondersteuning van hun vrees voor vervolging omwille van hun soennitische achtergrond en hun lidmaatschap van de Al-Janabi familie/clan, waaronder [...] Het arrest noteert dat middels een aanvullende nota verzoekers nog volgende documenten meedelen: [...]

De soennitische achtergrond van verzoekers, hun afkomst uit de Al-Janabi-clan, de banden van hun familieleden met het regime van Saddam Hussein, de moord op verschillende familieleden/clanleden, zoals ook blijkt uit de door verzoekers neergelegde stamboom, worden te dezen niet betwist. Uit het door verzoekers bijgebrachte rapport van Home Office "Country Policy and Information Note - Iraq: Ba'athist" van november 2016, blijkt dat familieleden van personen die vroeger in het militair of bestuurlijk apparaat onder Saddam dienden, risico lopen. Ook het gegeven dat verzoekers woonachtig zijn in een sjiiitische wijk wordt niet in twijfel getrokken. De gewijzigde situatie nu IS door sjiiitische milities onder de voet worden gelopen en de impact hiervan op de soennitische bevolking wordt door verweerder evenwel niet onderzocht.

Gelet op het voorgaande is de Raad van oordeel dat verzoekers hun volgend verzoek door verweerder in overweging dient genomen te worden voor een onderzoek ten gronde, en de bestreden beslissingen vernietigd moeten worden.

C. M.B.T. DE DREIGBRIEVEN

De hardnekkigheid waarmee verweerder geen rekening houdt met het feit dat verzoekers gewag maken van 2 dreigbrieven, één ontvangen in mei en één ontvangen op 5 juli 2015, verbaast. Alle beschouwingen in de bestreden beslissing m.b.t. de beweerde ongeloofwaardigheid van de verklaringen van verzoekers in dit verband moet in dit licht bekeken worden. Verweerder schendt de materiële motiveringsplicht.

Daar waar de bestreden beslissing verwijst naar punt 4.1 (en niet 4.1.1) van het arrest nr. 205.712, waar genoteerd staat dat verzoekers zich gedragen naar de wijsheid, wordt opgemerkt, wat verweerder blijkbaar onbekend is, dat dit betekent dat verzoekers de stelling van verweerder m.b.t. "de dreigbrief" betwisten maar het niet nodig achten hierover te motiveren omdat er voldoende andere elementen zijn die nopen tot het ontvankelijk verklaren van het volgend verzoek. En, anders dan verweerder stelt, heeft dit arrest de bevindingen van verweerder niet bevestigd, daar het in punt 4.2.2. stelt "Daargelaten de gedane bevindingen omtrent de originele dreigbrief van 5 juli 2015", wat betekent dat de Raad verwijst naar het standpunt van verweerder maar dit niet noodzakelijkerwijze bevestigt.

D. M.B.T. DE BEWIJSKRACHT VAN DE VOORGELEGDE DOCUMENTEN

1. Volgens verweerder hebben de door verzoekers voorgelegde documenten geen bewijswaarde. Dat wordt gesteld o.m. m.b.t. de overlijdensakte van de broer K. en m.b.t. een Viber-bericht van J.A.H.A. over het overlijden van deze broer.

In de mate dat het arrest van 21 juni 2018 vaststelde dat verzoekers talrijke documenten voorlegden en dat daarom het volgend verzoek ontvankelijk moest verklaard worden, wat impliceert dat deze stukken elementen of feiten uitmaken die de kans aanzienlijk groter maken dat verzoekers in aanmerking komen voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 57/6/2, § 1 Vw., schendt verweerder het gezag van gewijsde van dit arrest vermits uit het arrest noodzakelijkerwijze volgt dat de documenten minstens een bepaalde bewijskracht hebben, vermits ze anders geen "elementen of feiten uitmaken die de kans aanzienlijk groter maken...".

Verweerder stelt dat "aan documenten kan slechts bewijswaarde worden toegekend wanneer ze worden voorgelegd ter ondersteuning van geloofwaardige, coherente en plausibele verklaringen, wat in casu, (...) niet het geval is" (blz. 4).

2. In dit verband stellen zich 2 vragen:

1) hebben documenten slechts bewijswaarde wanneer ze worden ondersteund door precieze en geloofwaardige verklaringen?

2) hebben kopies van documenten bewijswaarde?

M.b.t. deze 2 vragen lijkt de rechtspraak van de Nederlandse en Franse kamers van de Raad tegenstrijdig. Immers

1) als antwoord op de eerste vraag beslist de Raad in het Nederlands doorgaans dat ongeloofwaardige verklaringen niet zonder meer geloofwaardig worden door het voorleggen van documenten, gelet op het feit dat documenten enkel een ondersteunende werking hebben, nl. het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een coherent en consistent relaas kracht bij te zetten; op zichzelf vermogen documenten niet de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig vluchtrelaas te herstellen. Documenten moeten beoordeeld worden in samenhang met de verklaringen en hebben derhalve slechts objectieve bewijswaarde voor zover ze geloofwaardige verklaringen ondersteunen (RvV 27 april 2015, nr. 144.216; 21 januari 2016, nr. 160.538; 5 september 2017, nr. 191.577; 24 november 2017, nr. 195.514). Daarentegen beslist de Raad in het Frans doorgaans dat een document niet alle bewijswaarde mag ontnomen worden als het niet een geloofwaardig relaas ondersteunt, vermits in het andere geval elk document nutteloos is indien niet onderzocht wordt of het de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig relaas kan herstellen (RvV 29 januari 2013, nr. 96.061; 18 mei 2016, nr. 167.765). Het antwoord op deze vraag is in casu van belang omdat volgens verweerder de verklaringen van verzoekers ongeloofwaardig zijn;

2) als antwoord op de tweede vraag beslist de Raad in het Nederlands doorgaans dat aan fotokopieën elke bewijswaarde wordt ontzegd omdat de authenticiteit ervan niet kan nagegaan worden en aangezien deze mits knip- en plakwerk gemakkelijk te vervalsen zijn (RvV 27 april 2015, nr. 144.216; 22 februari 2019, nr. 217.286; 25 februari 2019, nrs. 217.376 21 7.379, 217.380 en 217.387; 26 februari 2019, nrs. 271.464, 217.486 en 217.527; 27 februari 2019, nrs. 217.582, 217.589, 217.610, 217.619, 217.621 en 217.629). Soms wordt beslist dat het ontzeggen van elke bewijswaarde aan een document omdat het een fotokopie betreft, onvoldoende is (RvV 20 maart 2019, nr. 218.533). Daarentegen beslist de Raad in het Frans doorgaans dat de bewijskracht van de kopie van een document telkens op zijn eigen waarde van geval tot geval moet beoordeeld worden (o.m. RvV 19 maart 2019, nr. 218.509, 4.9.3). Daar in deze zaak de meeste documenten in kopie getoond worden, is dit ook een belangrijk punt bij de beoordeling van de zaak.

Volgens de Raad van State is in het vluchtelingenrecht het bewijs vrij en bijgevolg kunnen brieven van familieleden of fotokopieën bewijswaarde hebben (RvS 2 juli 1996, nr. 60.635; 15 april 2003, nr. 118.359). Sommige rechtspraak beslist dat de omstandigheid dat een brief van een familielid of een kennis een gesolliciteerd karakter heeft, evenwel nog niet betekent dat hij geen enkele bewijswaarde heeft (RvV 18 november 2013, nr. 113.909), andere dan weer niet (RvV 19 februari 2018, nr. 199.857).

Gelet op deze niet eensluidende rechtspraak, wensen verzoekers dat hun beroep behandeld wordt door de verenigde kamers van de Raad.

3. M.b.t. de bewijskracht van documenten uit Irak verwijst verwerende partij naar zijn COI-Focus Irak - Corruptie en Documentenfraude.

M.b.t. een overlijdensakte verwijst dit naar een Noors rapport van 23 januari 2014, meegedeeld als stuk bij een vorig beroep. Op blz. 28 daarvan wordt het volgende vermeld: "Death certificates are issued by the hospital, while it is the Ministry of health which is responsible for registering the dead and approving the dead certificate with a stamp" (het voorgelegde document m.b.t. het overlijden van de broer K. beantwoordt daaraan) en "According to diplomatic sources in Amman, a large number of false death certificates have been discovered (FCG 2010)".

Welnu, deze laatste zin is zo vaag dat daaruit zeker niet kan afgeleid worden dat alle overlijdensaktes vals zijn. Dit is in onderhavig geval des te minder zo, nu verwerende partij niet betwist dat de paspoorten, de Iraakse identiteitskaarten en de Iraakse nationaliteitsbewijzen, afgegeven in 2015, echt zijn, terwijl volgens de COI-Focus ook die documenten vaak vals zijn.

Verwerende partij legt niet deze interne tegenstrijdigheid uit: waarom zou de overlijdensakte vals zijn, of minstens geen bewijskracht hebben, anders dan de identiteitsdocumenten van verzoekers, terwijl voor alle documenten volgens haar er op grote schaal documentenfraude wordt gepleegd? Dit is een schending van de formele motiveringsplicht.

Overigens is de enkele omstandigheid dat in een land de corruptie welig tiert, nog geen voldoende reden om elke bewijskracht aan alle documenten voorgelegd door de verzoeker te ontzeggen (RvV 8 januari 2015, nr. 135.960).

Inzake Iraakse documenten heeft de Raad al beslist dat het feit dat alle Iraakse documenten op illegale wijze te verkrijgen zijn, onvoldoende is om aan een document elke bewijswaarde te ontzeggen (RvV 20 maart 2019, nr. 218.533).

4. Volgens artikel 8, eerste lid Pr RvV worden de stukken waarvan partijen gebruik willen maken "in originele vorm of onder vorm van een kopie voor gelegd".

Hieruit volgt dat een kopie bewijswaarde heeft, tot bewijs van het tegendeel.

5. Daar in beginsel het bewijs in deze materie vrij is, zijn er voor het overige geen regels m.b.t. de bewijskracht van documenten.

Wel kan verwezen worden naar rechtspraak van de algemene vergadering van de Raad die preciseerde dat, wanneer de verklaringen van de verzoeker ongeloofwaardig zijn, dit niet belet dat de overheid zich in fine moet afvragen of het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging of het risico op ernstige schade kan aangetoond worden door de gegevens van de zaak die redelijkerwijze als vaststaand kunnen worden beschouwd (RvV 24 juni 2010, nr. 45.396; 20 november 2017, nrs. 195.227 en 197.228).

Vermits een verzoeker die beantwoordt aan de voorwaarden om te worden erkend als vluchteling in de zin van artikel 48/3 Vw., ipso facto ook een reëel risico loopt om te worden onderworpen aan foltering of aan een onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 3 EVRM, kan verwezen worden naar de rechtspraak van het EHRM. In zijn document m.b.t. de geloofwaardigheid van de verklaringen van een verzoeker (*Beyond proof. Credibility assessment in EU asylum systems*, mei 2013) verwijst UNHCR overigens vaak naar Straatsburgse rechtspraak.

In de eerste plaats dient herinnerd te worden aan vaste rechtspraak van het Straatsburgse Hof volgens dewelke, wanneer de verzoeker gegevens aanbrengt die ertoe kunnen bijdragen aan te tonen dat er een ernstig en reëel risico op schending van artikel 3 bestaat in geval van uitzetting, de overheid elke twijfel hierover moet wegwerken. Dit kan beschouwd worden als een vorm van medewerkingsplicht en samenwerkingsplicht die op de partijen rust. Gelet op de volgens het arrest van 21 juni 2018 vaststaande gegevens, menen verzoekers dat er aanwijzingen van schending van artikel 3 voorliggen, en komt het verweerder toe om elke twijfel hierover weg te werken mits een grondig en nauwkeurig onderzoek van alle omstandigheden van de zaak.

Wanneer een verzoeker documenten aanbrengt, moet de overheid daarvan de pertinentie, de authenticiteit en de bewijskracht onderzoeken en dit op een rigoureuze wijze (EHRM 19 januari 2016, M.D. en M.A./België, §§ 64 en 66). De omstandigheid dat fotokopies worden getoond, ontnemt van deze documenten niet alle bewijskracht (EHRM 18 november 2014, M.A./Zwitserland, § 62). In EHRM 21 januari 2011, M.S.S./België en Griekenland, § 295, bevond het Hof kopies van werkattesten bewijskrachtig.

Vermits verweerder het overlijdensattest van K. afdoet als niet bewijskrachtig omdat het een kopie is, en zich niet of nauwelijks uitdrukkelijk uitspreekt over de bewijskracht van de andere documenten, tenzij door te stellen dat de authenticiteit ervan niet kan nagegaan worden, schendt verweerder het gezag van gewijsde van het arrest van 21 juni 2018 alsook de bewijskracht van deze stukken.

E. M.B.T. DE MOORD OP DE BROER K. VAN EERSTE VERZOEKER

1. De documenten en de verklaringen van verzoekers

In dit verband leggen verzoekers de volgende documenten voor, telkens met een voor eensluidend verklaarde vertaling:

- overlijdensakte van de broer K. van 15 september 2017;
- pv van de politie van de moord op deze broer van dezelfde datum;
- print-out van een Viberbericht van J.A.H.A. m.b.t. deze moord van 19 oktober 2017;
- een werkbadge van de broer M. van eerste verzoeker in het Al Kindi ziekenhuis van 30 maart 2016.

De vermoorde broer was lid van de Republikeinse Garde van Saddam Hoessein, wat een van de banden van de familie was met dit regime. Zoals reeds vermeld, staan volgens het arrest van 21 juni 2018 de banden van de familie met het regime van Saddam vast.

Dat deze broer omwille van die hoedanigheid vermoord werd, is niet ongeloofwaardig vermits volgens dit arrest vaststaat dat verscheidene familieleden vermoord werden. De broer kon bovendien een doelwit zijn van een sjjiitische militie omdat de kern van IS gevormd was door oud-leden van de Republikeinse Garde, zoals blijkt uit een bericht van BBC-News van 17 oktober 2017, als stuk neergelegd bij een vorig beroep (waarmee niet gezegd wordt dat de broer bij IS was, integendeel).

Het feit dat verweerder niet gelooft dat de broer vermoord werd omdat hij lid was van de Republikeinse garde, houdt geen rekening met deze algemene informatie, die door verweerder overigens niet besproken wordt.

Verweerder meent dat de moord zelf op K. ongeloofwaardig is omdat hij al in 2009 verdwenen was, verzoekers weinig of niets kunnen zeggen over de ontvoering en wat nadien gebeurd is en dat verzoekers over de vondst van zijn lichaam enkel weten waar dit gevonden werd en dat hij in het hoofd en in de borst was geschoten, en teruggevonden was de dag van zijn dood. Verweerder verwijt verzoekers dat zij evenwel niet kunnen verklaren waarom een militie zich de moeite getroost heeft om een persoon 8 jaar lang gevangen te houden om hem dan te doden en zijn lijk in een wijk achter te laten.

Om te beginnen dient herinnerd te worden aan het feit dat in tempore non suspecto want tijdens het eerste verzoek, verzoekers meegedeeld hebben dat K. sinds 2009 verdwenen was, dat hij lid was van de Republikeinse Garde van Saddam en dat zijn echtgenote in 2007 door een sjjiitische militie vermoord werd. De bewering in de bestreden beslissing dat "Vreemd genoeg liet u zijn onrustwekkende en langdurige verdwijning onvermeld tijdens uw eerste verzoek om internationale bescherming" (blz. 3), is bijgevolg feitelijk onjuist. Verzoekers hebben hiervan gewag gemaakt bij de indiening van het beroep, zoals verweerder op dezelfde bladzijde stelt. Dat dit slechts op dat ogenblik gebeurde is, zoals verzoekers op blz. 8 van hun beroep tegen de eerste beslissing stelden, te wijten aan het feit dat verweerder op geen enkel ogenblik gepeild heeft naar de familiale of politieke context van verzoekers wat, gezien het belang van zulke context in de haakse realiteit een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel uitmaakt (RvV 31 augustus 2016, nr. 173.805).

Indien K. verdwenen was is het overigens logisch dat verzoekers niets meer weten over hem op het ogenblik van hun vertrek uit Irak, en is het nog meer logisch dat zij niets weten over hem tot op het ogenblik dat zijn lichaam gevonden werd vermits ze zich in België bevinden. Dat hij 8 jaar gevangen werd gehouden is een hypothese van verweerder die op niets wordt gesteund, het is even goed mogelijk dat K. ondertussen ontsnapt was en nadien terug opgepakt, of 8 jaar lang verdwenen of ondergedoken was en ondertussen niet in handen gevallen was van een sjjiitische militie.

Er dient bovendien herinnerd te worden aan het feit dat verzoekers in hun eerste beroep vermeld hebben dat de vader van eerste verzoeker de rechterhand van een rechter tijdens het Saddamregime was, en dat op diens begrafenis in 1998 een familielid aanwezig was die rechtsreeks werkte voor Saddam. Dit feit wordt door verweerder genegeerd. Zoals in het feitenrelaas vermeld (en dit niet voor de eerste keer), was de persoon die verzoekers bedreigde omwille van de soennitische voornaam van een van de kinderen, een buurman van het huis van de vader van eerste verzoeker. Dat de broer K. werd vermoord niet alleen omwille van zijn functie bij de Republikeinse Garde, maar ook omdat hij de zoon was van de rechterhand van een rechter onder het Saddamregime, is bijgevolg aannemelijk, net zoals de moeilijkheden van eerste verzoeker mede kunnen te maken hebben met de functie van zijn vader.

2. De medewerkingsplicht en de samenwerkingsplicht

Uit recente rechtspraak van de algemene vergadering van de Raad (21 oktober 2019, nrs. 227.621 en 227.622) volgt dat krachtens artikel 48/6, § 1, eerste lid Vw., dat de omzetting is van artikel 4, lid 1 van de herschikte Kwalificatierichtlijn en artikel 13, lid 1 van de Herschikte Procedurerichtlijn, op verzoekers de verplichting rust om alle nodige elementen ter staving van hun verzoek zo spoedig mogelijk aan te brengen opdat de relevante elementen van hun verzoek kunnen worden bepaald. Verzoekers moeten aldus een inspanning doen om hun verzoek te onderbouwen, o.m. aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal.

Verzoekers hebben al het mogelijke gedaan om overtuigingsstukken m.b.t. de door hun ingeroepen feiten aan te brengen, en dit zo spoedig mogelijk - de moord op de broer K. dateert van na het einde van de procedure omtrent het eerste verzoek. Ze hebben over deze moord ook alle uitleg gegeven die ze redelijkerwijze konden geven.

Indien de door verzoekers aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het volgens deze arresten van de algemene vergadering aan verweerder om actief met verzoekers samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven.

Deze samenwerkingsplicht bestaat ook wanneer het asielaanvraagrelaas incoherent is of tegenstrijdigheden vertoont of wanneer de verklaringen van de verzoeker ongeloofwaardig lijken (Kamer 2016-17, 2845/4, 6, advies UNHCR). Verwerende partij heeft overigens mogelijkerwijze gemakkelijker toegang tot bepaalde soorten documenten dan verzoekers (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M./Nederland; 2 december 2014, C-148/13 tot C-150/13, A, B en C/Nederland).

Verweerder heeft zich niet van deze samenwerkingsplicht gekweten, daar uit niets blijkt dat hij enige moeite gedaan heeft om met verzoekers samen te werken. Integendeel, hij registreert op een passieve wijze de verklaringen van verzoekers, en niet meer dan dat.

Reeds in een vorig beroep hadden verzoekers voorgesteld dat verweerder zich van zijn samenwerkingsplicht m.b.t. de individuele toestand van verzoekers zou kwijten, door bijvoorbeeld het volgende te doen:

- 1) nagaan, bijvoorbeeld via UNHCR Bagdad, of K. werd vermoord;
- 2) contact opnemen of laten opnemen door een tussenpersoon met J., bijvoorbeeld telefonisch op het nummer 00964(0)7519552907, over de omstandigheden van de gewelddadige dood van K.;
- 3) contact met UNHCR Turkije over het verzoek tot internationale bescherming ingediend door familieleden van verzoekers (het gezin van Q.);
- 4) nagaan, bijvoorbeeld via de Belgische ambassade of via UNHCR Bagdad, wat er gebeurd is met de woning van verzoekers en contact opnemen met de eigenaar van de kapperszaak van tweede verzoekster, ter bevestiging van de verklaringen van verzoekers;
- 5) contact opnemen of laten opnemen met M., de broer van eerste verzoeker, die werkt in een ziekenhuis in Bagdad, en hem ondervragen over zijn zoektochten naar hun broer K. tijdens de periode van verdwijning van 2009 tot 2017.

Er zijn minstens 3 objectieve gegevens die verweerder had kunnen nagaan of vooralsnog kan nagaan (bijvoorbeeld tijdens de behandeling van onderhavig beroep), nl. 1) laten nagaan of het pv van de politie m.b.t. de dood van K. klopt, 2) of M. werkt in het Al Kindiziekenhuis en 3) welke bescherming UNHCR in Turkije gegeven heeft aan het gezin van Q. Door dit niet te doen, schendt verweerder zijn samenwerkingsplicht.

M.b.t. het Viberbericht van J.A.H.A. (of J.) motiveert verwerende partij slechts dat de authenticiteit en auteur niet kan nagegaan worden, en bovendien de auteur een familielid is. Dat de auteur een familielid is, is zeker geen argument contra, omdat J. als familielid precies de familiale achtergrond van de vermoorde persoon kent, en dit element versterkt in dit geval juist de bewijswaarde van de verklaring. Er dient bovendien rekening gehouden te worden met het feit dat J., een Sjiïet is, wiens sjiïtische vrouw de zus is van de sjiïtische vrouw van M., broer van eerste verzoeker. J. deelt mee dat K. vermoord werd omdat hij Soenniet was en een ex-officier in het Iraaks leger. Als Sjiïet is het niet evident om zoiets te zeggen. De politie vond het lichaam van K., met in zijn kleren identiteitsdocumenten. De politie nam contact met de mukhtar van de wijk, deze wist dat J. familie was van de overledene. J. en de politie hebben het lichaam naar het Centrum voor forensische geneeskunde gebracht en J. heeft zijn schoonbroer, de jongere broer van eerste verzoeker, M., gehuwd met een sjiïtische vrouw, verwittigd. M. werkt in een ziekenhuis (niet dat waar het lichaam naar toe werd gebracht). Vermits M. gedurende jaren geen contact meer had met zijn broer K., ging deze al die tijd na of K. niet binnengebracht werd in zijn of in een ander ziekenhuis. De verklaringen van J. zijn erg nauwkeurig en gedetailleerd, en er is geen reden om, komende van een Sjiïet, ze niet als geloofwaardig te bestempelen.

De hardnekkigheid waarmee verweerder blijft nalaten zijn samenwerkingsplicht m.b.t. de individuele toestand van verzoekers te vervullen, is een kennelijke schending van artikel 48/6, § 1, eerste lid Vw.

F. M.B.T. HET BEHOREN TOT DE AL-JANABISTAM EN DE VERVOLGING VAN EEN AANTAL FAMILIELEDEN

1. In zijn arrest van 21 juni 2018 stelt de Raad m.b.t. verzoekers: "hun afkomst uit de Al-Janabi-clan, de banden van hun familieleden met het regime van Saddam Hussein, de moord op verschillende familieleden/clanleden, zoals ook blijkt uit de door verzoekende partijen neergelegde stamboom, worden te dezen niet betwist".

De beschouwingen in de bestreden beslissing

- volgens dewelke verzoekers slechts "vermeldden tijdens de beroepsprocedure dat uw familie banden had met het regime van Saddam Hussein en dat diverse familieleden en in het verleden het mikpunt waren van aanslagen en geweldplegingen" (blz. 1), en dat "Volledigheidshalve kan hierbij nog opgemerkt worden dat jullie in het kader van jullie eerste verzoek om internationale bescherming merkwaardig genoeg noch bij de Dienst Vreemdelingenzaken, noch bij het CGVS op enig ogenblik gewag hebben gemaakt van concrete problemen verbonden aan uw stamnaam. Indien het louter behoren tot de Al Janabistam inderdaad, zoals u beweert, ipso facto betekent dat u dient te vrezen voor uw leven, kan er redelijkerwijze van uitgegaan worden dat u dit element reeds van bij de aanvang van uw asielpcedure en dus voor het ontvangen u een negatieve beslissing zou hebben aangehaald, hetgeen u evenwel nagelaten heeft. Deze vaststelling ondermijnt dan ook de ernst van uw beweerde vrees voor vervolging omwille van het behoren tot een van de grootste stammen in Irak" (blz. 6),

- dat "jullie in het kader van jullie eerste verzoek om internationale bescherming noch bij de Dienst Vreemdelingenzaken, noch tijdens jullie respectievelijke gehören op het CGVS op enig ogenblik gewag hebben gemaakt van uw beweerde politieke affiliatie met het regime van Saddam Hoessein, uw familiale band met personen die dienden onder Saddam Hoessein en de hieraan gelinkte problemen.

Dit asielmotief werd louter post factum in het kader van de beroepsprocedure voor de Raad aangevoerd" (blz.6),

- m.b.t. de stamboom dat "Het document heeft dus weinig of geen objectieve bewijswaarde. Ook het wedervaren van de in de stamboom vermelde personen kan niet worden geverifieerd" (blz. 5),
- en "Wat betreft de voorgehouden familiebanden en de aanslagen en geweldplegingen waarvan de door u genoemde personen het slachtoffer zouden zijn geweest, beperken jullie zich overigens tot loutere beweringen die op geen enkele wijze worden gestaafd", schenden bijgevolg het gezag van gewijsde van dit arrest en/of zijn niet pertinent.

2. Van de familieleden vermeld in de stamboom zijn er 5 gedood, 19 gevlucht (verzoekers niet inbegrepen) en 1 vermist. Van een aantal onder hen hebben verzoekers documenten meegedeeld, waar verwerende partij geen aandacht aan schenkt.

Voor zover als nodig wordt hier het volgende herhaald. De vader van verzoeker (S.M.T.A.J.) had een functie bij het Iraakse gerechtelijk apparaat waar hij de rechterhand van een rechter was. Zo was op de begrafenis van de vader van verzoeker in 1998 een familielid van verzoeker, K.A.A.R.A.J. aanwezig. Hij werkte rechtstreeks voor Saddam Hoessein. Dit gegeven toont aan dat de familie als soennieten en aanhangers van Saddam gekend waren.

O.a. omwille van de uitgesproken politieke kleur van de familie waren verschillende familieleden in het verleden het mikpunt van aanslagen en geweldplegingen. Hierna volgt een onvolledig overzicht, zie verder de tabel:

- de oudste broer van verzoeker, K. was een lid van de presidentiële garde van Saddam (zijn dood werd telefonisch meegedeeld door een andere broer M. op 18 september 2017). In 2007 was zijn echtgenote S.H. gedood door een sjjiitische militie;

- R.Y. heeft vanaf 2003 als tolk gewerkt voor de Amerikaanse delegatie in Irak.

Hij was een kolonel bij het Iraaks leger. Zijn zonen Se. en F.R.Y. zijn beide generaals van het Iraaks leger. Ook twee andere neven van verzoeker, Mai. en Wai.Y.R. waren beiden generaals van het Iraaks leger. Wai. werd gedood door een bom voor zijn woning in 2007 of 2008;

- verzoekers tante, F.M.T.A.J. heeft eveneens twee zonen W. en Y.A.A.S.T.A.J., beiden gewezen generaals bij het Iraaks leger en beiden op de vlucht voor de sjjiitische aanwezigheid in Irak;

- een oom van de vader van verzoeker, N.S.T.A.J. werd vermoord en in de rivier gegooid;

- een oom van verzoeker Ko.(of Q.)M.T.A.J. kreeg meerdere kogels in zijn arm waardoor zijn arm verlamd is geraakt. Nog een andere oom Be.(of Ba.)M.T.A.J., een dokter en professor, werd gedood door een bom in zijn wagen, en een aangetrouwde neef van verzoeker, T.K.A.J., luchtvaartpiloot, werd gedood door een bom voor zijn woning.

Op 13 februari 2015 werd Sjeik Qu.S.A.J., zijn zoon en 8 lijfwachten vermoord (COI-Focus van verweerder van 24 december 2015 Irak - La situation sécuritaire dans le sud de l'Irak).

3. De politiek-familiale context is in de Iraakse realiteit een belangrijk gegeven en het politieke profiel van een familie is een cruciaal element om de vervolgingsvrees van een verzoeker om internationale bescherming in te schatten (zie het reeds vermelde arrest van 31 augustus 2016, nr. 173.805). Dat is des te meer zo nu de stam Al-Janabi een belangrijke stam is in Irak (zie het artikel op Wikipedia over Adnan al-Janabi en het artikel in Musings on Iraq over deze persoon, stukken meegedeeld bij een vorig beroep).

In het algemeen kan de vrees voor vervolging objectief verklaard worden door het lot van familieleden (UNHCR-Handboek, § 43; RvV 21 april 2010, nr. 42.086; 17 januari 2013, nr. 95.310; 22 december 2014, nr. 135.738; 4 augustus 2015, nr. 150.382).

Bovendien, dat dit specifiek in de situatie van verzoekers het geval is, volgt uit geloofwaardige bronnen. "UNHCR-Iraq, Baghdad considered that relatives of pre-2003 prominent figures who have been involved in human rights violations would not consider it safe to return to Iraq (...) whether or not relatives to persons threatened or attacked due to their professional background or Baathist affiliation may be at risk from armed groups or criminal gangs as well, and that everything is possible" (...). While armed Shi'ite groups have in the past publicly focussed on attacking the MNF-I/USF-I (Multi-National Forces-Iraq/US Forces-Iraq), there are reports that they also single out Iraqis of various profiles for kidnapping and assassination, including former Ba'athists... After the fall of the previous regime in 2003, persons affiliated or associated with the former regime, through membership in the Ba'ath Party or as a result of their functions or profession, were subjected to systematic attacks mainly by armed Shi'ite groups. Today, members of the former Ba'ath Party or the former regime's armed forces or security and intelligence services are reportedly no longer systematically singled out for attack by armed groups.

They may still be targeted in individual cases, although the exact motivation behind an attack may not always be known." (Home Office, Country Policy and Information Note - Iraq: Ba'athists, november 2016, 30 en 31, stuk meegedeeld tijdens een vorig beroep).

Hieruit blijkt niet alleen dat familieleden van personen die vroeger in het militair of bestuurlijk apparaat onder Saddam dienden, risico lopen, maar ook dat het risico uitgaat van groepen die moeilijk kunnen geïdentificeerd worden of waarvan de redenen niet altijd duidelijk zijn, wat de vraag van verwerende partij naar de identificatie van de moordenaars van K. inhoudsloos maakt. Het is dus voldoende te weten dat de broer K. lid was van de Republikeinse Garde, en bijgevolg een Ba'athist, om te weten dat hij een risico liep om vermoord te worden, door wie dan ook.

De tabel die zeer talrijke andere familieleden vermeldt die vermoord of ernstig gekwetst werden of gevlucht zijn, beantwoordt bijgevolg aan gedocumenteerde gegevens, minstens dat de in de tabel vermelde gegevens aanneembaar zijn.

Deze informatie uit het rapport van het Britse Home Office is weliswaar reeds 3 jaar oud, maar dit is in casu juist pertinent om te beoordelen of de door verzoekers meegedeelde vluchtmotieven, die dateren van kort voor het verschijnen van dit rapport, geloofwaardig zijn. Bovendien wordt dit bevestigd door het door verweerder ingeroepen document van EASO, Country Guidance: Iraq, van juni 2019, waar op blz. 53 wordt gezegd:

"Militias in Baghdad are frequently accused by Sunnis of directing violence against them. Sunnis primarily fear being targeted for extortion, kidnapping, or having their property taken away by Shia militias in Baghdad. Sources reported that attribution of responsibility for attacks to specific perpetrators is difficult, and explosives are used for both political and criminal purposes to attack and intimidate targets. Determining actors can be difficult, though most likely they primarily involve militias and gangs; due to the strong links between the two, distinguishing between them is not always possible"

Deze 2 elementen (de moord op K. en het behoren tot de Al-Janabistam die een voorname rol speelde onder Saddam en waarvan vele leden aan vervolging blootgesteld werden), kunnen niet los van elkaar gezien worden. Zij moeten beoordeeld worden in hun onderlinge samenhang.

De Raad heeft vrij recent (29 juni 2018, nr. 206.285) een Soenniet als vluchteling erkend van wie de vader gewerkt had voor het regime van Saddam Hoessein en die vermoord was. Hijzelf was door het UNHCR erkend als vluchteling in Syrië.

M.b.t. eerste verzoeker dient benadrukt te worden dat, net zoals in dit arrest, zijn vermoorde broer K. een zeer dicht familielid is, dat hij als Soenniet in een overwegend sjiitische wijk woonde, en dat hij in 2015 een lid van een sjiitische militie, waarvan de naam in het feitenrelaas vernoemd wordt, in zijn wijk terugzag die, toen hij nog in het huis van zijn vader woonde, hem in 2005 bedreigd had omwille van de soennitische voornaam van zijn zoon. Gelet op deze omstandigheden is het dan ook aannemelijk dat de sjiitische militie in juli 2015 het huis van verzoekers binnengevallen is.

Een persoon is vluchteling wanneer zijn verklaringen samenhangend en aannemelijk zijn en niet in strijd met de gekende algemene informatie (art. 48/6, § 4, c) Vw.), zonder dat er zekerheid over een vervolging dient te zijn.

Weliswaar was in het arrest van 29 juni 2018 de verzoeker door het UNHCR als vluchteling in Syrië erkend, en dient zulke beslissing meegenomen te worden in de beoordeling van de geloofwaardigheid van de verklaringen van verzoeker (RvV 5 april 2018, nr. 202.082; 26 april 2018, nr. 203.055; 28 juni 2018, nr. 206.211), toch is het feit dat familieleden van verzoekers in Turkije documenten van UNHCR voorleggen, een element waaruit kan blijken dat deze op goede gronden Irak verlaten hebben, wat kan bijdragen tot een gegronde vrees voor vervolging van verzoekers.

In zijn arrest van 21 juni 2018 vraagt de Raad zich af wat de impact is op de soennitische bevolking in Bagdad van het feit dat IS door de sjiitische milities onder de voet werd gelopen. Verweerder verzuimt dit na te gaan. In voornoemd arrest van 29 juni 2018 stelt de Raad dat uit de door partijen bijgebrachte documentatie blijkt dat de spanningen tussen Soennieten en Sjiieten niet verminderd zijn, dat niet blijkt dat de dreigingen tegen personen gelieerd met het Saddamregime verminderd zouden zijn en dat integendeel de macht van de sjiitische milities versterkt werd. Dit laatste is logisch nu de milities al hun energie kunnen besteden aan de soennitische bevolking in Bagdad. In het door verwerende partij aangehaalde rapport van maart 2019 van EASO Country of origin information report, Iraq. Security situation, 78, wordt gewag gemaakt van het feit dat sjiitische milities in Bagdad vaak door Soennieten en minderheden beschuldigd worden van geweldplegingen zoals doodsb bedreigingen, kidnappings, doelgerichte moorden, inbeslagname van de woningen van de eigenaars. Daartegen kan niet nuttig opgetreden worden. De aanwijzing van de verantwoordelijke daders in Bagdad is moeilijk, maar meestal gaat het om milities en bendes. Deze 2 zijn met mekaar verweven en het onderscheid is niet steeds duidelijk. Dit is identiek aan het voornoemde fragment in het Engels aangehaald uit het rapport van juni 2019. Deze elementen komen perfect overeen met de verklaringen van verzoekers.

Verweerder vermeldt deze elementen bij het onderzoek m.b.t. de subsidiaire bescherming op blz. 6 bovenaan van de bestreden beslissing van eerste verzoeker, maar deze zijn uiteraard ook van belang bij het onderzoek naar de erkenning als vluchteling.

De geloofwaardigheid van de verklaringen van verzoekers m.b.t. de dreigbrieven dienen in het licht van wat voorafgaat bekeken te worden.

4. In de bestreden beslissing voert verweerder aan dat deze stam honderdduizenden leden telt, en niet elk lid van deze stam een gegronde vrees voor vervolging kan koesteren. Dat is juist maar niet pertinent: de getroffen personen zijn naaste familieleden van eerste verzoeker. Verzoekers worden bijgevolg niet louter om hun stamafkomst geïsoleerd, en hun problemen zijn niet louter te herleiden tot het feit dat zij tot deze stam of clan behoren.

De beweringen dat "er zijn evenmin concrete elementen voorhanden die aantonen dat het wedervaren van uw familieleden repercussies hadden op jullie" (blz. 5), en dat "Hoe dan ook; jullie brengen geen concrete op jullie persoon betrokken feiten of gebeurtenissen aan die er op wijzen dat het eventuele wedervaren van familieleden repercussies had op u en uw gezin", miskent de klassieke regel dat de vrees voor vervolging kan gebaseerd zijn op vervolging van familieleden, zoals hoger aangehaald in § 43 van het UNHCR-Handboek, bevestigd door voornoemde rechtspraak van de Raad.

Paradoxaal genoeg motiveert verweerder verder in zijn beslissing dat "Wat er ook van zij, het CGVS erkent dat uw stamverband zich loyaal toonde met het Baath-regime. Het is evenmin uitgesloten dat een deel van hen hierdoor in de problemen kwam." (blz. 6).

De vraag of verzoekers worden gepercipieerd als medestanders van IS, en het feit dat eerste verzoeker slechts een gewoon lid was van de Baath-partij, zijn bijkomende maar niet essentiële en dus relatief overbodige elementen om de gegronde vrees voor vervolging van verzoekers te beoordelen.

G. M.B.T. DE EIGEN VLUCHTMOTIEVEN VAN DERDE VERZOEKSTER

Derde verzoekster heeft verklaard dat ze gediscrimineerd werd omdat ze geen hoofddoek wilde dragen. Haar laatste jaar middelbaar onderwijs moest ze tweemaal overdoen omdat ze Soenniet was en men haar wilde tegenhouden om aan de universiteit te beginnen (verweerder verwijt derde verzoekster dat ze dit niet bewijst, maar men kan zich afvragen hoe ze dit in godsnaam zou kunnen doen; op het ogenblik van de vlucht dacht zij er niet aan documenten van het laatste schooljaar middelbaar onderwijs mee te nemen). Wanneer dat dan uiteindelijk toch lukte werd ze aan de universiteit de toegang tot de rechtsfaculteit geweigerd en ze werd belemmerd in haar studiekeuze, alhoewel ze heel goede punten had in het middelbaar onderwijs en op grond daarvan wel haar studies had moeten kunnen kiezen. Ze werd verplicht naar een andere universiteit te gaan en toegepaste wetenschappen te studeren omdat ze Soenniet is en geen hoofddoek wilde dragen. Er werd nooit naar haar geluisterd wanneer ze haar hand opstak en medestudenten meden haar.

Volgens verweerder is dit allemaal een "blote bewering". Het is nochtans algemeen bekend dat Sjiieten, zoals in Iran, dat veel invloed uitoefent in Irak, conservatiever zijn en een strengere moraal hanteren dan Soennieten, en anderzijds dat Soennieten in Bagdad gediscrimineerd worden. Sjiiitische milities in Bagdad zien erop toe dat de vrouwen zich aan een strikte dress code houden en zijn verantwoordelijk voor hevige aanvallen op vrouwen wiens dress code als ongepast wordt beschouwd. Vrouwen zijn het doel van moorden door deze milities, bijvoorbeeld omdat ze de verkeerde kleren dragen, wanneer ze geen hoofddoek dragen of kleren van westerse stijl (zie blz. 64 van het door verweerder gebruikte rapport van EASO van juni 2019, Country Guidance: Iraq).

Bijgevolg zijn de verklaringen van derde verzoekster aannemelijk. Een dreiging met moord is bovendien een erge daad van vervolging, en niet zomaar een discriminatie, en verweerder stelt onterecht dat "de aangehaalde elementen zijn op zich onvoldoende ernstig om als vervolging in de zin van de vluchtelingenconventie te worden gecatalogeerd", zodat derde verzoekster alleen reeds hierom dient erkend te worden als vluchteling.

De redenering van verweerder dat deze feiten op zichzelf onvoldoende zwaar zijn om te kunnen gewagen van een vervolging, behoeft overigens geen antwoord. Verweerder verliest immers het cumulatief effect (UNHCR-Handboek, §§ 53, 67 en 201) van deze feiten uit het oog: om de gegronde vrees voor vervolging te beoordelen dient rekening gehouden te worden met alle feiten, ook met zij die op zichzelf niet ernstig genoeg zijn om een vervolging te kunnen uitmaken. Aldus kan de discriminatie waarvan derde verzoekster het slachtoffer was, net zoals overigens O. omwille van zijn soennitische voornaam, in hoofde van de verzoekers bijdragen tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging.

H. M.B.T. DE TOEKENNING VAN SUBSIDIAIRE BESCHERMING

In ondergeschikte orde menen verzoekers dat zij in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, § 2, c) Vw.

1. *Uit voornoemde arresten 227.621 en 227.622 van 21 oktober 2019 volgt eveneens dat verweerder, naast zijn samenwerkingsplicht i.v.m. de individuele feiten van het verzoek van verzoekers, ervoor moet zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene toestand in het land van oorsprong.*

De plicht om nauwkeurige en actuele informatie te verzamelen uit verschillende bronnen, zoals EASO en UNHCR, en relevante mensenrechtenorganisaties, over de algemene toestand in het land van herkomst, volgt uit artikel 10, lid 3, b) Herschikte Procedurerichtlijn, dat niet in intern recht werd omgezet en bijgevolg rechtstreeks door verzoekers kan worden ingeroepen.

Actuele informatie over de algemene toestand in het land van oorsprong betekent dat deze maximaal 6 maanden oud mag zijn (RvS 8 december 2008, nr. 188.607).

De informatie waarop verweerder zich luidens de bestreden beslissingen baseert is een EASO-rapport van maart 2019, dat bijgevolg meer dan 6 maand oud is. Aldus schendt verweerder ook hier zijn samenwerkingsplicht.

2. *Verwerende partij betwist niet dat verzoekers burgers zijn en dat er in Irak sprake is van een binnenlands gewapend conflict. Verzoekers zijn het eens met de stelling dat niet elke inwoner van Bagdad, en ook niet elke Soenniet in Bagdad, subsidiaire bescherming kan verkrijgen op grond van artikel 48/4, § 2, c) Vw.*

Er dient evenwel rekening gehouden te worden met individuele omstandigheden, zoals bepaald in de arresten van de algemene vergadering van de Raad van 20 november 2017 nrs. 195.227 en 195.228, alsook in deze van 21 oktober 2019 voornoemd. Deze arresten verwijzen naar HvJ 17 februari 2009, C-465/07, Elgafaji/Nederland, waarbij het Hof een onderscheid maakt tussen 2 gevallen, nl. enerzijds deze waarbij elke burger louter door zijn aanwezigheid het slachtoffer kan zijn van willekeurig geweld, en anderzijds de situatie waarbij rekening gehouden wordt met de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker: hoe meer de verzoeker eventueel het bewijs kan leveren dat hij specifiek wordt geraakt om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden, hoe lager de mate van willekeurig geweld zal zijn vereist opdat hij in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming. Er bestaat dan willekeurig geweld, maar de mate van het willekeurig geweld is niet dermate hoog dat elke burger louter door zijn aanwezigheid in het betrokken land of gebied een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon. In zulke situatie moet rekening gehouden worden met de eventuele persoonlijke omstandigheden van de verzoeker die in zijn hoofde het risico, verbonden aan het willekeurig geweld, verhogen. Het gaat om omstandigheden die tot gevolg hebben dat verzoeker, in vergelijking met een ander persoon, een verhoogd risico loopt om slachtoffer te worden van willekeurig geweld, en dit zelfs wanneer het geweld hem niet meer dan een ander persoon specifiek viseert. Dit kan, bijvoorbeeld, het geval zijn wanneer een verhoogde kwetsbaarheid, een verscherpte lokale vatbaarheid of een precaire socio-economische situatie tot gevolg hebben dat een verzoeker een groter risico loopt dan andere burgers op een ernstige bedreiging van zijn persoon of leven als gevolg van het willekeurig geweld.

3. *In dit verband stelt verwerende partij dat verzoekers geen zulke persoonlijke omstandigheden kunnen inroepen, omwille van, samengevat, het volgende:*

- de documenten die verzoekers voorleggen vermogen niets te veranderen aan deze appreciatie;*
 - de kopie van de woonstkaart en van de eigendomsakte van de woning bevestigen hun identiteit en woonplaats, die niet betwist worden. Verweerder betwist bijgevolg niet dat verzoekers in een overwegend sjiitische wijk wonen, wat door de Raad al werd aangenomen;*
 - de print-outs van de tekstberichten i.v.m. de inbeslagname van de woning hebben geen bewijswaarde aangezien ze niet ondersteund worden door geloofwaardige verklaringen, en bovendien werden ze opgesteld door kennissen of familieleden, waarvan de authenticiteit van de inhoud onmogelijk kan worden geverifieerd. Verzoekers verwijzen in dit verband naar de kritiek op de appreciatie van verweerder over documenten i.v.m. de moord op K.; er wordt op gewezen dat de getuigenis over de inbeslagname van het huis uitgaat van een sjiitische buurman; zoals reeds in de aanvullende nota van 31 mei 2018 gemeld, kunnen verzoekers geen getuigenis van de politie verkrijgen omdat uit de algemene informatie in de COI-Focus blijkt dat de politie niet wil en niet durft te getuigen tegen de AAH. Er is geen moskee voor Soennieten meer in de wijk zodat ook geen getuigenis van een imam kan worden bekomen;*
 - het artikel van de BBC over IS en dat over A. J. betreffen hen niet persoonlijk.*
- Verzoekers wenden dit niet aan m.b.t. het verkrijgen van subsidiaire bescherming;*

- het rapport over Home Office gaat over Ba'athisten, maar verzoekers zijn geen Ba'athisten en verzoekers tonen niet aan dat zij geïdenterd worden omwille van het eventuele Ba'ath-erf van bepaalde familieleden. Dat is in strijd met het gezag van de Raad van het arrest van 21 juni 2018, waarin gesteld wordt dat uit dit rapport blijkt dat familieleden (lees: verzoekers) van personen die vroeger in het militair of bestuurlijk apparaat onder Saddam dienden, risico lopen, en waarin aanvaard wordt dat uit de stamboom blijkt dat verschillende familie- of clanleden vermoord werden;
- ook het Noors rapport Landinfo doet geen uitspraak over de nood van verzoekers aan internationale bescherming. Dit werd door verzoekers aangebracht om stellingen van de COI-Focus m.b.t. valse Iraakse documenten te relativiseren, maar niet i.v.m. het toekennen van subsidiaire bescherming;
- er wordt ook gewag gemaakt van de aanslagbiljetten, maar deze dienden om de pro Deo te verkrijgen bij de Raad, wat verweerder kennelijk niet begrepen heeft.

4. Verzoekers wijzen op het volgende, op grond van wat de Raad in zijn arrest van 21 juni 2018 heeft vastgesteld:

- Verzoekers zijn soenniet. Welnu, soennieten in Bagdad lopen meer risico slachtoffer te worden van individueel geweld, zoals mishandelingen, ontvoeringen of moorden begaan door sjiiitische milities (bestreden beslissing, blz. 8); dit zal wellicht nog meer het geval zijn met Soennieten die in een overwegend sjiiitische wijk wonen, omdat de Sjiïeten hen daar weg willen;
- Er wordt ook verwezen naar wat gesteld wordt in het EASO-rapport van maart 2019 m.b.t. de zware bedreigingen en problemen van Soennieten in Bagdad; dit heeft belang zowel voor de erkenning als vluchteling als voor de toekenning van subsidiaire bescherming;
- De socio-economische situatie van verzoekers is deplorabel. Zij zijn meer dan 4 jaar afwezig uit Bagdad, hebben daar geen woning meer en geen werk. De bewering in de bestreden beslissing dat eerste verzoeker tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd over zijn woning, is onbegrijpelijk: tijdens zijn eerste verzoek zegt hij geen problemen te hebben gehad, en tijdens zijn tweede verzoek dat sinds 2016 zijn woning in beslag genomen is door de sjiiitische milite AAH, d.w.z. na zijn vlucht. Het gaat om 2 verschillende situaties want gedurende 2 verschillende tijdsperiodes; m.b.t. de (on)geloofwaardigheid van de verklaringen m.b.t. de inbeslagname van de woning, kan ook hier vastgesteld worden dat verweerder zijn samenwerkingsplicht verzuimt na te leven, zoals hoger gesteld;
- Men kan vermoeden dat verzoeker niet na zo lange afwezigheid automatisch zijn werk als buschauffeur kan hernemen en het kapsalon van verzoekster bestaat niet meer.
- De enige dichte familie die zij in Bagdad hebben is de jongere broer van verzoeker, maar deze is gehuwd met een sjiiitische vrouw en het is voor haar niet evident om een soennitisch gezin bestaande uit 7 personen in huis op te nemen. Dit werd reeds betoogd in het vorig beroep, maar verweerder negeert dit in zijn huidige beslissing.

Rekening houdend met deze individuele omstandigheden, vragen verzoekers aan de Raad om subsidiaire bescherming toe te kennen op grond van artikel 48/4, § 2, c) Vw.

5. Dat verweerder de actuele socio-economische situatie in Bagdad niet kent, blijkt uit een verslag van 31 juli 2019 van zijn Oostenrijkse collega.

Er is sprake van een demografische boom, met repercussies op de sociale relaties, veiligheid en migratie (blz. 7). Dat is niet onbelangrijk voor een gezin met 5 kinderen. Er is een groot tekort aan huisvesting (blz. 8 en 16-17), wat betekent dat verzoekers niet zo makkelijk een woning zullen vinden, zeker niet behorend tot de Soennitische minderheid. Deze en andere problemen leidden vanaf 1 oktober 2019 - een week vóór het nemen van de bestreden beslissingen, maar verweerder besteedt er geen aandacht aan - tot zware onlusten in Irak, o.m. in Bagdad. De protesten gingen over de corruptie, het tekort aan huisvesting, werkloosheid, het tekort aan basisbehoeften allerhande en een gebrek aan openbare vrijheden van alle burgers. Op een week tijd werden meer dan 100 mensen gedood, meer dan 4.000 gewond, en meer dan 800 personen aangehouden. Dit zijn officiële cijfers, in werkelijkheid kunnen ze hoger zijn. Doden vielen door sluipschutters. Internet is geblokkeerd (zodat verzoekers geen nieuws meer hebben van hun familie). De avondklok is ingesteld (AI, Iraq: freedom of speech and assembly under attack as over 100 killed, thousands injured and hundreds arrested, 10 oktober 2019; HRW, Iraq: lethal force used against protesters, 10 oktober 2019, International crisis group, Widespread protests point to Iraq's cycle of social crisis, 10 oktober 2019).

De protesten gaan heden nog verder (VRT-Nieuws, 25 oktober 2019; Musings on Iraq, 28 oktober 2019).

Over de mogelijkheid van opvang door familie van eerste of tweede verzoekers werden deze niet ondervraagd tijdens het laatste persoonlijk onderhoud. Gelet op de precaire socio-economische toestand van het merendeel van de bevolking drong zich dat nochtans op. Eerste verzoeker heeft sinds lang geen contact meer met zijn vriend Hu. of met andere mensen in Irak.

Er is dus zeker geen "sociaal netwerk" zoals nochtans de bestreden beslissing beweert. Dat verzoekers zouden kunnen opgevangen worden door eenieder die de naam Al-Janabi draagt, zoals verweerder beweert, is niet meer dan een blote bewering.

Gelet op deze recente gegevens dient een vernietiging van de bestreden beslissing m.b.t. de nood aan subsidiaire bescherming zich op, met de vraag aan verweerder om zich hierover terdege te informeren en verzoekers hierover te horen."

2.2. Verzoekers voegen volgende stukken bij het verzoekschrift:

"4. Federal office for immigration and asylum, Iraq, socio-economic dynamics: Baghdad, 31 juli 2019

5. AI, Iraq: freedom of speech and assembly under attack as over 100 killed, thousands injured and hundreds arrested, 10 oktober 2019

6. HRW, Iraq: lethal force used against protestors, 10 oktober 2019

7. International crisis group, Widespread protests point to Iraq's cycle of social crisis, 10 oktober 2019

8. VRT-Nieuws, Protest in Irak laait weer op: betogers willen Groene Zone binnenraken, politie zet traangas in, 25 oktober 2019

9. Musings on Iraq, 28 oktober 2019'.

2.3. Verweerder brengt op 25 september 2020 een aanvullende nota bij waarin wordt verwezen naar (URL's van) de volgende rapporten:

- UNHCR International Protection Considerations with Regard to People Fleeing the Republic of Iraq van mei 2019;

- EASO Country Guidance note: Iraq van juni 2019;

- EASO COI Report Iraq – Security situation van maart 2019;

- COI Focus "Irak – veiligheidssituatie in Centraal- en Zuid-Irak" van 20 maart 2020.

2.4. Ter terechtzitting leggen verzoekers een aanvullende nota neer.

In de aanvullende nota wordt gewag gemaakt van beelden van een bewakingscamera in de apotheek van hun achterneef en apotheker, de welke op de zitting getoond worden.

De verzoekende partijen laten ter terechtzitting via hun gsm een filmpje aan de aanwezige tolk zien. De tolk vertaalt wat er in het filmpje gebeurt. Het betreft een overval op een apotheek en waarbij het slachtoffer Al-Janabi genaamd is. De politie treedt in het filmpje onmiddellijk op met een achtervolging van de twee daders gevolgd door hun arrestatie.

Bij de aanvullende nota voegen verzoekers een verslag "Iraq humanitarian response, ISIS sleeper cells activities amid the Covid-19 pandemic" van 22 september 2020.

Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

3.1. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoekers om internationale bescherming al dan niet beantwoorden aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De uitvoerige opsomming van wetsbepalingen, rechtspraak en landeninformatie impliceert niet *an sich* dat de bestreden beslissingen behept zijn met een onregelmatigheid of dat verzoekers nood hebben aan internationale bescherming.

3.2. De feitelijke beoordeling bij het overwegen of een persoon wordt vervolgd in de zin van het Verdrag van Genève is *mutatis mutandis* gelijk aan deze zoals gedaan door het EHRM bij het onderzoek of een persoon een reëel risico loopt om blootgesteld te worden aan een behandeling in de zin van artikel 3 van het EVRM. Het is daarom aannemelijk dat artikel 3 van het EVRM een risico op vervolging omwille van één van de gronden omschreven in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève omvat (UNHCR, *Manual on Refugee Protection and the European Convention on Human Rights*, Regional Bureau For Europe, Department of International Protection, april 2003, updating augustus 2006, deel 2.1, nr. 3.7).

Artikel 3 van het EVRM stemt tevens inhoudelijk overeen met artikel 48/4, § 2, b) van de voormelde wet van 15 december 1980 (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>).

Daarnaast biedt artikel 3 van het EVRM een vergelijkbare bescherming als deze voorzien in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Beide bepalingen beogen bescherming te bieden wanneer, in uitzonderlijke omstandigheden, de mate van het veralgemeend geweld van een dergelijke intensiteit is dat eenieder die terugkeert naar een bepaalde regio, louter door zijn aanwezigheid aldaar, een reëel risico loopt op ernstige schade (cf. EHRM, *Sufi en Elmi v. het Verenigd Koninkrijk*, nrs. 8319/07 en 11449/07, 28 juni 2011, § 226).

Daargelaten de vaststelling dat de Raad in het kader van het beroep tegen een beslissing van de commissaris-generaal voor vluchtelingen en staatlozen geen uitspraak doet over een verwijderingsmaatregel, maakt de toetsing of verzoekers in aanmerking komen voor de vluchtelingenstatus dan wel de subsidiaire beschermingsstatus integraal deel uit van onderhavig arrest. Een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 van het EVRM is dan ook niet aan de orde.

3.3. Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikelen 4, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, §1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal.

Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M., pt. 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

“a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;

- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”

3.3.1. Verzoekers wensen dat hun beroep behandeld wordt door de verenigde kamers van de Raad omdat er geen eensluidende rechtspraak zou zijn.

Verzoekers voeren aan dat inzake “2 vragen lijkt de rechtspraak van de Nederlandse en Franse kamers van de Raad tegenstrijdig”.

Deze twee vragen betreffen volgens verzoekers:

“1) hebben documenten slechts bewijswaarde wanneer ze worden ondersteund door precieze en geloofwaardige verklaringen?

2) hebben kopies van documenten bewijswaarde?”.

3.3.2. Verzoekers tonen niet concreet aan dat de rechtspraak binnen de Raad inzake de twee aangehaalde vragen niet eensluidend is. Verzoekers verwijzen inzake deze twee vragen naar rechtspraak van de Raad. Omtrent deze rechtspraak blijkt dat verzoekers, zowel voor de eerste als de tweede vraag, stellen: “[...] beslist de Raad in het Nederlands doorgaans dat [...]” en “Daarentegen beslist de Raad in het Frans doorgaans dat [...]”. Uit de door verzoekers samengestelde selectie van arresten waaromtrent gesteld wordt dat dit “doorgaans” de beslissing is, kan niet afgeleid worden dat er een probleem is inzake eenheid van rechtspraak. Uit het gebruik van het woord “doorgaans” blijkt immers ook duidelijk dat er “andere” rechtspraak is binnen de Nederlands- en Franstalige kamers dan deze die door verzoekers worden aangehaald in het verzoekschrift.

Het verzoek tot behandeling door verenigde kamers wordt verworpen.

3.4.1. Verzoekers voeren aan dat het gezag van gewijsde van arrest 205 712 van 21 juni 2018 werd geschonden vermits “uit het arrest noodzakelijkerwijze volgt dat de documenten minstens een bepaalde bewijskracht hebben, vermits ze anders “geen elementen of feiten uitmaken die de kans aanzienlijk groter maken...””.

Verzoekers voeren verder aan dat het gezag van gewijsde van arrest 205 712 van 21 juni 2018 werd geschonden ingevolge de overwegingen in de bestreden beslissingen omtrent de afkomst uit de Al-Janabistam, de banden van familieleden met het regime van Saddam Hoessein, de moord op verschillende familieleden/clanleden.

3.4.2. In arrest 205 712 van 21 juni 2018 oordeelde de Raad als volgt op basis van de voorliggende stukken:

“[...] De Raad wijzigt zijn standpunt zoals uiteengezet in de beschikking van 2 mei 2018.

Daargelaten de gedane bevindingen omtrent de originele dreigbrief van 5 juli 2015, hebben verzoekende partijen in het kader van hun volgend verzoek tot internationale bescherming veel nieuwe stukken ingediend ter ondersteuning van hun vrees voor vervolging omwille van hun soennitische achtergrond en hun lidmaatschap van de Al Janabi familie/clan, waaronder de overlijdensakte van K. van 15 september 2017, het proces-verbaal van de politie in verband met moord op K. van 15 september 2017, een print-out Viber-bericht van J.A.H.A. i.v.m. de moord op K. van 19 oktober 2017, de stamboom en toelichting bij het wedervaren van familieleden, de werkbadge Al Kindi ziekenhuis van broer M. van 30 maart 2016, een kopie van medische rapporten van Q., een kopie van Turkse verblijfsdocumenten en documenten van UNHCR i.v.m. Q. en zijn gezinsleden, en een kopie van documenten in verband met de verdwijning van A.A.J, een legerboekje, een attest van demobilisatie van 2002, de toelichting van hun advocaat bij hun tweede verzoek om internationale bescherming, een verzendnota DHL van 30 september 2017, het artikel Wikipedia ‘Arab tribes in Iraq’, het artikel ‘Asaib Ahl al-Haqq’, en een nota van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen van 22 november 2017

Middels een aanvullende nota brengen verzoekende partijen nog volgende documenten bij: een sms in het Arabisch met vertaling naar het Nederlands van J.M.A., een kopie van de identiteitskaart met vertaling van J.M.A. (ook het telefoonnummer wordt gevoegd), een sms in het Arabisch met vertaling

naar het Nederlands van de broer van eerste verzoekende partij, M.S.M.A.J., een kopie van de identiteitskaart van M.S.M.A.J. met vertaling en met zijn telefoonnummer, de akte van het huis met vertaling en een bericht van J. met vertaling en identiteitskaart met vertaling.

De soennitische achtergrond van verzoekende partijen, hun afkomst uit de Al Janabi-clan, de banden van hun familieleden met het regime van Sadam Hussein, de moord op verschillende familieleden/clanleden, zoals ook blijkt uit de door verzoekende partijen neergelegde stamboom, worden te dezen niet betwist.

Uit het door verzoekende partijen bijgebrachte rapport van Home Office "Country Policy and Information Note – Iraq: Ba'athist" van november 2016 blijkt dat familieleden van personen die vroeger in het militair of bestuurlijk apparaat onder Saddam dienden, risico lopen.

Ook het gegeven dat verzoekende partijen woonachtig zijn in een sjiiitische wijk wordt niet in twijfel getrokken. De gewijzigde situatie nu IS door sjiiitische milities onder de voet worden gelopen en de impact hiervan op de soennitische bevolking wordt door de commissaris-generaal evenwel niet onderzocht.

Gelet op voorgaande is de Raad van oordeel dat verzoekende partijen hun volgend verzoek tot internationale bescherming door de commissaris-generaal in overweging dient genomen te worden voor een onderzoek ten gronde."

3.4.3. Ingevolge arrest 205 712 van de Raad diende verweerder het volgend verzoek om internationale bescherming in overweging te nemen en dit ten gronde te onderzoeken. Uit de gehoren door verweerder van de drie verzoekers op 8 februari 2019 en de bestreden beslissingen blijkt dat verweerder de volgende verzoeken om internationale bescherming in overweging heeft genomen en ten gronde heeft onderzocht.

De verplichting voor verweerder om ingevolge een vernietigingsarrest een nieuwe beslissing te nemen, belet niet dat verweerder zijn beoordelingsvrijheid behoudt bij het bepalen van de inhoud van de beslissing. De Raad is niet bevoegd om de gevolgen van de vernietigingsbeslissing te regelen of te bepalen, enkel de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen kan dit doen.

De commissaris-generaal is geheel onafhankelijk bij het nemen van zijn beslissing, zoals wettelijk is vastgelegd in artikel 57/2 van de Vreemdelingenwet, en bepaalt zelf wat de gevolgen van de vernietiging zijn en in het bijzonder wat hij bijkomend nog zal moeten doen om het vernietigingsmotief haar volle uitwerking te geven.

Wat betreft de draagwijdte van het gezag van gewijsde van vernietigingsarresten van de Raad – met concrete aanduidingen - in het asielfcontentieux, is de commissaris-generaal, na de vernietiging van zijn beslissing, gehouden opnieuw op te treden, maar er wordt hem daarbij een bevoegdheid gelaten om te handelen naar eigen inzicht. De verplichting tot optreden belet aldus niet dat de commissaris-generaal, op basis van alle voorhanden zijnde elementen in het administratief dossier, zijn beoordelingsvrijheid behoudt bij het bepalen van de inhoud van de nieuwe beslissing.

Verweerder dient ingevolge het vernietigingsarrest het volgende verzoek om internationale bescherming in overweging te nemen, een onderzoek ten gronde uit te voeren – wat *in casu* is gebeurd – en is, inzake de vaststelling van de feiten ingevolge de vernietiging, gebonden aan een middelenverbintenis en niet aan een resultaatsverbintenis.

3.5. Verzoekers voeren aan dat de commissaris-generaal geen rekening houdt met het feit dat er niet één maar twee dreigbrieven bestaan, één ontvangen in mei en één ontvangen op 5 juli 2015. Verzoeker verklaarde tijdens zijn persoonlijk onderhoud op 8 februari 2019 dat hij zich hierover tijdens vroegere persoonlijke onderhouds onnauwkeurig heeft uitgesproken (gehoor, p. 5), zodat de verklaringen van verzoekers verwarrend waren.

De Raad merkt op dat verzoekers in het kader van hun eerste verzoek om internationale bescherming noch bij de Dienst Vreemdelingenzaken en het Commissariaat-generaal, noch tijdens de beroepsprocedure voor de Raad op enig ogenblik melding hebben gemaakt van het bestaan van een tweede dreigbrief. Ook tijdens hun persoonlijk onderhoud bij de Dienst Vreemdelingenzaken in het kader van hun tweede verzoek om internationale bescherming hebben verzoekers geen enkele melding gemaakt van het bestaan van een tweede dreigbrief.

Het is slechts nadat verweerder het tweede verzoek om internationale bescherming ontvankelijk heeft verklaard (nadat een eerdere beslissing van het Commissariaat-generaal tot weigering van inoverwegingname door de Raad werd vernietigd) dat verzoeker tijdens zijn persoonlijk onderhoud op 8 februari 2019 voor het eerst gewag maakt van twee bedreigingen vanwege Asa'ib Ahl al-Haq (AAH) (gehoor verzoeker, p. 5).

Het *post-factum* aanvoeren dat er twee dreigbrieven bestaan, is allerminst ernstig. Dergelijk verweer kan geenszins volstaan teneinde de vastgestelde tegenstrijdigheden, die steun vinden in het administratief dossier, in een ander daglicht te stellen.

Dit geldt des te meer aangezien eerste en tweede verzoekster (A. en Y.) tijdens hun persoonlijk onderhoud bij verweerder in het kader van hun tweede verzoek om internationale bescherming geen enkele melding hebben gemaakt van het bestaan van een tweede dreigbrief.

Tevens blijkt dat:

- eerste verzoekster op 12 februari 2016 bij de DVZ verklaarde in het kader van het eerste verzoek om internationale bescherming (map eerste verzoek A., stuk 14, Vragenlijst, vraag 3.7): *"We hebben ooit een brief ontvangen (ik weet niet meer wanneer dit was, het is heel lang geleden) waarin een kogel stak en 1 waarschuwing "Let op". (...)"*;
- verzoeker maakte in de Vragenlijst die ingevuld werd in het kader van het eerste verzoek helemaal geen melding van een dreigbrief, laat staan twee dreigbrieven;
- eerste verzoekster maakt bij het invullen van de 'Verklaring meervoudige aanvraag' op 9 januari 2018 melding van een dreigbrief van AEH die ze beweerdelijk heeft ontvangen op 5 juli 2015; deze expliciete datering is echter strijdig en niet te verzoenen met haar verklaring in de Vragenlijst bij het eerste verzoek dat het *"heel lang geleden"* was dat ze een dreigbrief ontving.

Overigens is het ontvangen van dreigbrieven, waaronder een dreigbrief met een kogel, een dermate ingrijpende gebeurtenis waaromtrent kan worden verwacht dat zij desbetreffend coherente en samenhangende verklaringen zouden kunnen afleggen.

Van verzoekers, die beweren te vrezen voor hun leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vragen, mag worden verwacht dat zij alle elementen ter ondersteuning van hun verzoek om internationale bescherming op correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengen, zeker de elementen die de directe aanleiding vormen van hun vertrek of vlucht uit het land van herkomst. Zij dienen dit zo volledig en gedetailleerd mogelijk te doen en dit reeds van bij het eerste persoonlijk onderhoud, daar op hen de verplichting rust om hun volledige medewerking te verlenen aan de asielpcedure. Redelijkerwijze kon van verzoekers dan ook worden verwacht dat zij een dermate essentieel element als het bestaan van een tweede dreigbrief, die verzoekers ertoe zou hebben aangezet hun huis te verlaten, zouden hebben vermeld.

3.6.1. Verzoekers voeren aan dat K., de broer van verzoeker, in 2009 werd ontvoerd door een sjjiitische militie omdat hij lid was van de Republikeinse Garde onder Saddam Hoessein en dat hij in 2017 vermoord werd teruggevonden.

3.6.2. Uit de lezing van het administratief dossier blijkt:

- verzoekers hebben in het kader van hun eerste verzoek om internationale bescherming noch bij de Dienst Vreemdelingenzaken, noch op het Commissariaat-generaal op enig ogenblik melding gemaakt van de verdwijning en/of ontvoering van K. in 2009;
- verzoeker meldde in het kader van zijn eerste verzoek om internationale bescherming bij het invullen van de Verklaring bij de Dienst Vreemdelingenzaken dat zijn broer K. in Diala verbleef (zie Verklaring DVZ T., 15 februari 2016, vraag 17) en verzoeker maakt op generlei wijze melding dat deze broer was verdwenen, laat staan ontvoerd;
- verzoeker verklaarde tijdens zijn persoonlijk onderhoud bij verweerder op 25 mei 2016, wanneer hem uitdrukkelijk gevraagd werd naar zijn broers en zussen, evenmin dat zijn broer K. was verdwenen, laat staan ontvoerd (map eerste verzoek, gehoorverslag T. van 25 mei 2016, p. 4);
- in het beroepsverzoekschrift bij de Raad van 14 november 2016 (RvV rolnummer 196.441 / IV dat aanleiding gaf tot arrest nr. 186 253) ingevolge de weigeringsbeslissingen van verweerder in 2016 werd gesteld: *"De oudste broer van verzoeker, K.S.M.T.A.J. (K.) was een lid van de presidentiële garde van Saddam. Sinds 2009 leeft hij ondergedoken in Irak."*

Ingevolge deze verklaring kan bezwaarlijk de 'ontvoering' van K. worden volgehouden aangezien uit het gebruik van het woord "ondergedoken" manifest, en in tegenstelling met een 'ontvoering', de persoonlijke intentie en keuze van verzoekers broer K. blijkt om niet te worden gevonden;

- in het kader van het tweede verzoek om internationale bescherming verklaarden verzoekers dat K. werd ontvoerd (Verklaring meervoudige aanvraag DVZ T., d.d. 9 januari 2018, vraag 15; Verklaring meervoudige aanvraag DVZ A., d.d. 9 januari 2018, vraag 12 en 15; notities persoonlijk onderhoud T., d.d. 8 februari 2019, p. 5-6). Verzoeker kan echter niets concreet vertellen over de ontvoering. Verzoeker verklaarde: "Hij werd ontvoerd. Door de milities. [...] Ja, de enige wat we weten is dat hij huis verliet om naar de markt te gaan en niet meer teruggekeerd. [...] Na de ontvoering zochten we hem overal, maar geen enkel teken van leven daartoe. [...] Niemand contacteerde ons." (gehoor verzoeker T. van 8 februari 2019, p.5).

Hoewel verzoeker verklaart dat zijn broer naar de markt ging, niet meer terugkeerde en dat ze door niemand werden gecontacteerd, beweert hij louter op basis van veronderstellingen dat zijn broer werd ontvoerd door een sjiitische militie omdat ze soennieten zijn en dat hij gedurende acht jaar in leven werd gehouden door de milities (gehoor T., 8 februari 2019, p. 6).

De Raad dient derhalve vast te stellen dat het relaas inzake verzoekers broer K. niet samenhangend is: in het kader van het eerste verzoek om internationale bescherming in 2016 vermeldden verzoekers niets over het wedervaren van K. hetgeen manifest in strijd is met de verklaringen in 2019, in het kader van het tweede verzoek, waarin melding wordt gemaakt van een ontvoering door sjiitische milities en zoekacties naar de broer. Dit geldt des te meer omdat verzoekers geen enkel document kunnen voorleggen ter staving van de verdwijning van de broer K. in 2009 en hun inspanningen om hem terug te vinden.

3.6.3. Aan documenten, weze het een origineel of een kopie, kan slechts bewijswaarde kan worden toegekend wanneer ze worden voorgelegd ter ondersteuning van geloofwaardige, coherente en plausibele verklaringen, wat ingevolge het voorstaande niet het geval is.

De vaststelling dat verzoekers authentieke documenten voorleggen, zoals bijvoorbeeld paspoorten, staat er niet aan in de weg dat andere bijgebrachte documenten niet-authentiek, gesolliciteerd of gemanipuleerd kunnen zijn.

De werkbadge van het Al Kindi ziekenhuis van de broer van verzoeker is niet dienstig ter ondersteuning van het relaas.

Met betrekking tot de door verzoekers neergelegde overlijdensakte van de broer K. en het proces-verbaal van de politie betreffende de moord blijkt uit de beschikbare informatie dat niet-authentieke Iraakse documenten, onder meer omwille van de hoge graad van corruptie gemakkelijk (tegen betaling) te verkrijgen zijn. Aldus moet redelijkerwijze worden aangenomen dat de bewijswaarde van Iraakse documenten relatief is.

Aangaande het proces-verbaal betreffende de dood van K. kan, in de veronderstelling dat het een authentiek document betreft, *quod non*, hoogstens vastgesteld worden dat de broer van verzoeker in 2017 werd neergeschoten.

De print-out van een Viber-bericht, dat zou uitgaan van een zekere J.A.H.A., kan door eenieder zijn verstuurd; bijgevolg kan niet zonder meer worden aangenomen dat dit bericht uitgaat van de schoonbroer van de broer van eerste verzoeker en, indien dit al zo zou zijn, dan nog dient te worden vastgesteld dat dit bericht uitgaat van een persoon waarmee verzoekers een familiale band vertonen. Derhalve kan het eenvoudigweg in scene zijn gezet, gaat het niet uit van een objectieve bron en kan aan de inhoud van dit bericht geen objectieve bewijswaarde worden gehecht.

Gelet op het voorstaande oordeelde verweerder terecht dat de door verzoekers bijgebrachte documenten geen voldoende bewijs vormen voor de door hen aangehaalde ontvoering en moord.

3.7. Daar waar verzoekers, onder verwijzing naar rechtspraak van de Raad en van het Hof van Justitie, aanvoeren dat verweerder tekortschoot in zijn samenwerkingsplicht, dient te worden benadrukt dat de bewijslast in beginsel bij de verzoeker om internationale bescherming zelf rust. De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen.

Geen enkele bepaling of beginsel verplicht immers de met het onderzoek van het verzoek om internationale bescherming belaste instanties de vreemdeling bij te staan in zijn inspanningen om het statuut van vluchteling te bekomen en onderzoeksdaden te stellen. Bij de commissaris-generaal is er slechts sprake van een onderzoeksplicht wanneer de verzoeker om internationale bescherming voldaan heeft aan de op hem rustende medewerkingsplicht en er op dat moment nog onvoldoende informatie beschikbaar is om te kunnen komen tot de beslissing die krachtens artikel 57/6 van de Vreemdelingenwet tot zijn bevoegdheid behoort.

Verzoekers stellen in het verzoekschrift vijf concrete onderzoeksdaden voor (cf. p. 12). Naast de vaststelling dat verzoekers niet aannemelijk maken dat zij zelf niet in de mogelijkheid zijn om UNHCR te contacteren met de voorgestelde specifieke vragen blijkt tevens uit het voorstaande dat op grond van het geheel van de vaststellingen rechtsgeldig kon worden besloten dat het relaas van verzoekers ongeloofwaardig is, zodat niet kan worden ingezien waarom de commissaris-generaal de door verzoekers aangehaalde onderzoeksdaden diende te verrichten.

3.8.1. Verzoekers verwijzen naar hun stamnaam Al-Janabi, naar arrest nr. 205 712 van 21 juni 2018 van de Raad en stellen dat de beschouwingen in de bestreden beslissingen het gezag van gewijsde van dit arrest schenden en/of niet pertinent zijn.

3.8.2. De Raad stelt vooreerst vast dat in het verzoekschrift van 14 november 2016, naar aanleiding van de eerste verzoeken om internationale bescherming van verzoekers, het volgende werd gesteld inzake de stam Al Janabi (RvV, rolnummer 196.441 / IV):

“Verzoekers wensen de RvV op de hoogte te stellen van hun politieke achtergrond. De familie had immers heel wat banden met het regime van Saddam Hoessein. Vooreerst was verzoeker zelf lid van de Baath-partij tussen 1985 en 1991. De vader van verzoeker (S. M. T. A.-J.) had een hoge functie bij het Iraakse gerechtelijk apparaat waar hij de rechterhand van een rechter was. Zo was op de begrafenis van de vader van verzoeker in 1998 een familielid van verzoeker, K.A.A.R.A.J. aanwezig. Hij werkte rechtstreeks voor Saddam Hoessein. Dit gegeven toont aan dat de familie als soennieten en aanhangers van Saddam Hoessein gekend waren. O.a. omwille van de uitgesproken politieke kleur van de familie waren verschillende familieleden in het verleden herhaaldelijk het mikpunt van aanslagen en geweldplegingen. De oudste broer van verzoeker, K. was een lid van de presidentiële garde van Saddam. Sinds 2009 leeft hij ondergedoken in Irak. In 2007 werd zijn echtgenote S.Ha. gedood door een sjjiitische militie. Een oom, de heer R.Y. heeft vanaf 2003 als tolk gewerkt voor de Amerikaanse delegatie in Irak. Hij was een kolonel bij het Iraaks leger. Zijn zonen Se. en F.R.Y. zijn beide generaals van het Iraaks leger. Ook twee andere neven van verzoeker, Mai. en Wai.Y.B. waren beiden generaals van het Iraaks leger. Wai. werd gedood door een bom voor zijn woning in 2007 of 2008. Verzoekers tante, F.M.T.A.J. heeft eveneens twee zonen W. en Y.A.A.S.T.A.J., beiden gewezen generaals bij het Iraaks leger en beiden op de vlucht voor de sjjiitische aanwezigheid in Irak. Een oom van de vader van verzoeker, N.S.T.A.J. werd vermoord en in de rivier gegooid. Een rechtstreekse oom van verzoeker Ko.M.T.A.J. kreeg meerdere kogels in zijn arm waardoor zijn arm verlamd is geraakt. Nog een andere oom Be.M.T.A.J. een dokter en professor, werd gedood door een bom in zijn wagen en een aangetrouwde neef van verzoeker, T.K.A.J., luchtvaartpiloot, werd gedood door een bom voor zijn woning.”

De Raad stelt te dezen vast dat verzoekers de inhoud van voormeld verzoekschrift in het thans voorliggend verzoekschrift nagenoeg letterlijk hernemen.

3.8.3. Ingevolge het verzoekschrift van 14 november 2016 werd door de Raad arrest 186 253 van 28 april 2017 gewezen, dat kracht van gewijsde heeft, en waarin het volgende wordt gesteld omtrent het toebehoren tot de stam Al Janabi:

“De verzoekende partijen werpen in hun verzoekschrift tevens op dat hun familie banden had met het regime van Saddam Hoessein, dat verschillende familieleden hoge functies uitoefenden onder diens regime en in het verleden herhaaldelijk het mikpunt waren van aanslagen en geweldplegingen (stuk 7 gevoegd bij het verzoekschrift). Zij wijzen op het belang van de politiek-familiale context in Irak en stellen dat de verwerende partij op geen enkel ogenblik heeft gepeild naar deze context voor het gezin.

Zij verwijzen voorts naar hun stamnaam en een aanslag op een belangrijk lid van de Al-Janabi stam (stukken 15 en 16 gevoegd bij het verzoekschrift).

De Raad wijst erop dat van een kandidaat-vluchteling redelijkerwijze mag worden verwacht dat hij de asiinstanties van het onthaalland, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, van bij het begin in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten (zie ook UNHCR, Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status under the 1951 Convention and the 1967 Protocol relating to the Status of Refugees, 205). Een kandidaat-vluchteling heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag en het is aan hem/haar om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen aan de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van de verzoekende partijen dat zij zo gedetailleerd en correct mogelijke informatie geven over alle facetten van hun identiteit, leefwereld en asielrelaas.

De Raad stelt vervolgens vast dat de verzoekende partijen noch bij de Dienst Vreemdelingenzaken, noch tijdens hun respectieve gehoren op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op enig ogenblik gewag hebben gemaakt van de in het verzoekschrift uiteengezette politieke affiliatie met het regime van Saddam Hoessein, hun familiale band met personen die dienden onder Saddam Hoessein en de hieraan gelinkte problemen. Dit asielmotief wordt in het kader van onderhavige beroepsprocedure voor de Raad dan ook louter post factum aangevoerd. De verzoekende partijen kunnen zich derhalve niet beroepen op de samenwerkingsplicht van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen om hun eigen gebrek aan medewerking te verschonen. Wat betreft de voorgehouden familiebanden en de aanslagen en geweldplegingen waarvan de betrokken personen het slachtoffer zouden zijn geweest, beperkten zij zich overigens tot loutere beweringen die op geen enkele wijze worden gestaafd.

[...]

Waar de verzoekende partijen verwijzen naar hun stamnaam "al-Janabi" en het lot van Sjeik Q.S.A.J., waaromtrent zij informatie voegen (stukken 17-21), stelt de Raad vast dat hieruit geenszins blijkt dat zij enige (familiale) band hebben met deze persoon of dat zij enig risico lopen omwille van het louter delen van dezelfde stamnaam. Zij brengen ook geen informatie aan waaruit zou blijken dat het louter dragen van deze naam voor hen een risico op vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin met zich mee zou brengen. Het is dus niet ernstig de verwerende partij te verwijten dat zij niet werden ondervraagd over hun eventuele banden met deze persoon, nu zij in hun verzoekschrift eventuele banden niet eens zelf toelichten. Volledigheidshalve dient te worden opgemerkt dat geen van de verzoekende partijen enige problemen verbonden aan hun stamnaam hebben aangehaald tijdens hun respectieve gehoren."

De Raad is niet bevoegd om naar aanleiding van de beoordeling van volgende verzoeken om internationale beslissingen, de beslissingen met betrekking tot vorige verzoeken om internationale bescherming nogmaals te beoordelen in beroep. De Raad heeft immers niet de bevoegdheid om opnieuw uitspraak te doen over elementen die reeds in beslissingen met betrekking tot eerdere verzoeken om internationale bescherming werden beoordeeld en die, gelet op het feit dat de desbetreffende beslissingen niet binnen de wettelijk bepaalde termijn werden aangevochten of een beroep ertegen werd verworpen, als vaststaand moeten worden beschouwd, behoudens wanneer een bewijselement wordt voorgelegd dat van aard is om op zekere wijze aan te tonen dat die eerdere beslissingen anders zouden zijn geweest indien het bewijselement waarvan sprake ten tijde van die eerdere beoordelingen zou hebben voorgelegen. Dit neemt echter niet weg dat hij bij de beoordeling van een volgend verzoek om internationale bescherming rekening mag houden met alle feitelijke elementen, ook met elementen die resulteren uit verklaringen die gedurende de behandeling van een vorig verzoek om internationale bescherming zijn afgelegd.

3.8.4. In de mate dat verzoekers verwijzen naar het vernietigingsarrest dient te worden herhaald dat de Raad niet bevoegd is om de gevolgen van een vernietigingsarrest te regelen, enkel de commissaris-generaal kan dit doen. De commissaris-generaal moet naar eigen inzicht bepalen wat de gevolgen van de vernietiging zijn en in het bijzonder wat hij bijkomend, in het kader van een daaropvolgende beslissing, doet om de vernietiging haar volle uitwerking te geven. De commissaris-generaal kan zich daarvoor dienstig baseren op de elementen en verklaringen in het gehele dossier, met inbegrip van voorgaande verzoeken om internationale bescherming.

Verzoekers dienen ook aan te tonen dat in hun hoofde feiten en omstandigheden bestaan waardoor zij gegronde redenen hebben om te vrezen voor vervolging in het land van herkomst. Zulks houdt in dat de vrees actueel moet zijn.

De commissaris-generaal, en in voorkomend geval de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, moet zijn oordeel aldus steunen op de feitelijke situatie op het ogenblik van dit oordeel (cf. artikel 48/6, § 5, a) van de Vreemdelingenwet). Deze stelling vloeit voort uit de definitie van het woord vluchteling in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951. Het wezenlijke criterium in deze definitie is de 'gegronde vrees voor vervolging'. Determinerend bij het onderzoek van dit criterium is de vraag of verzoekers thans een toevluchtsoord nodig hebben voor een te verwachten risico op vervolging in het land van oorsprong. De vrees moet bovendien gegrond zijn, wat wil zeggen dat zij niet alleen subjectief bij aanwezig is maar ook moet kunnen worden geobjectiveerd.

Uit de beschikbare informatie kan niet worden opgemaakt dat per definitie elk lid van de Al Janabi-stam – die bestaat uit (honderd)duizenden leden – ongeacht hun regio van herkomst en ongeacht hun positie binnen de stam, het voorwerp uitmaken van een persoonsgerichte vervolging. Verder blijkt uit de verklaringen van verzoeker dat hij een gewoon lid is en dat hij geen enkele verantwoordelijkheid opnam of prominente rol speelde binnen de stam.

De stam is in meerderheid een soennitische stam, volgens verzoeker behoort een minderheid tot de sjiieten (gehoor verzoeker van 8 februari 2019, p. 3), zodat niet aannemelijk is dat het louter behoren tot de stam de negatieve aandacht oproept van de sjiitische militieën. Verweerder komt terecht tot het besluit dat er niet kan worden gesteld dat verzoekers een bijzondere positie innamen binnen de Al Janabi-stam waardoor zij extra in de kijker lopen en daardoor bij voorbaat een risico op vervolging lopen.

Verzoekers kunnen evenmin dienstig aanvoeren dat er door verweerder geen aandacht werd geschonken aan het profiel van de familie. Uit de gehoorverslagen ingevolge het eerste verzoek om internationale bescherming blijkt duidelijk dat er vragen werden gesteld omtrent hun 'personalia' en 'familiesamenstelling'. Verzoekers konden in het kader van die vragen verklaringen afleggen inzake de gevolgen van het behoren tot de Al Janabi, *quod non*.

Uit de verklaringen van verzoeker bij verweerder tijdens het gehoor van 25 mei 2016 blijkt tevens dat verzoekers in 2009 als soennieten in een sjiitische wijk woonden en dat eerste verzoekster een kapsalon had in een sjiitische wijk, alwaar ze geen problemen hadden (gehoor T., p. 5-6). De vaststelling dat verzoekers als soennieten in 2009 in een sjiitische wijk verkozen te verblijven is des te opmerkelijker aangezien er in de periode 2006-2007 een sektarisch conflict (burgeroorlog) heerste in Irak en Bagdad (map eerste verzoek, stuk 13 landeninformatie, "COI Focus – Irak: de veiligheidssituatie in Bagdad", 23 juni 2016, p. 5). De vrijwillige keuze om, kortelings na een sektarisch conflict tussen soennieten en sjiieten, als soennitische familie te wonen en te werken binnen de sjiitische gemeenschap is niet te verzoenen met de voorgehouden vrees omwille van het behoren tot een (overwegend) soennitische stam en/of familie die banden zou hebben met het voormalige regime van Saddam Hoessein.

Verzoekers brengen, de ongeloofwaardige verklaringen en blote beweringen buiten beschouwing gelaten, geen concrete op hun persoon betrokken feiten of gebeurtenissen aan waaruit blijkt dat het wedervaren van hun stam- en familieleden repercussies had op hen. Aldus laten verzoekers na aan te tonen dat zij enig risico op vervolging lopen louter omwille van het delen van dezelfde stamnaam en hun familiebanden.

Ook het door verzoekers ter terechtzitting getoonde filmpje heeft geen betrekking op verzoekers' persoon en kan niet aantonen dat het wedervaren van hun stam- en familieleden gevolgen zou hebben voor hen. De door verzoekers ter terechtzitting getoonde bewakingsbeelden, dewelke werden vertaald door de aanwezige tolk, betreffen een overval op een apotheek, waarbij het slachtoffer Al-Janabi genaamd is. De politie treedt in het filmpje onmiddellijk op met een achtervolging van de twee daders gevolgd door hun arrestatie. Uit de beelden kan echter geenszins worden afgeleid dat de apotheker geïdendeerd werd omwille van zijn behoren tot de Al-Janabi stam, wel integendeel. De overval werd gepleegd met het oog op het maken van een buit en is dus van crimineel gemeenrechtelijke aard. Bovendien kan uit de beelden blijken dat de politie is tussengekomen en de daders heeft gearresteerd, wat impliceert dat er daadwerkelijk bescherming is en dat de stam Al-Janabi niet wordt gediscrimineerd inzake bescherming door de autoriteiten.

Aangaande de bewering van verzoekers dat verweerder zou hebben verzuimd te onderzoeken wat de impact is op de soennitische bevolking in Bagdad van het feit dat IS door de sjiitische militieën onder de voet werd gelopen, blijkt uit de bestreden beslissingen dat deze bewering feitelijke grondslag mist.

In de bestreden beslissingen wordt gesteld dat uit de beschikbare informatie niet blijkt dat de situatie ondertussen gewijzigd is: *“Ook uit de meest recente landeninformatie waarover het CGVS beschikt blijkt **nog steeds** dat het loutere feit dat een persoon van soennitisch Arabische afkomst is, niet volstaat om te besluiten tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging. Er dienen daartoe specifieke elementen voor handen te zijn die een impact hebben op het risico, zoals bijvoorbeeld de regio van afkomst of het behoren tot een bepaalde stam, etc. (zie Landeninformatie, EASO Country Guidance Report - Iraq, p. 53).”*

Waar verzoekers nog verwijzen naar een arrest van de Raad, dient opgemerkt dat de rechtspraak van de Raad geen precedentwaarde heeft en ieder dossier wordt individueel beoordeeld.

3.9.1. Tweede verzoekster voert als eigen vluchtmotief aan dat ze geen hoofddoek wil dragen waardoor ze als soenniet belemmerd werd in haar studiekeuze.

3.9.2. Vooreerst stelt de Raad vast dat de problematiek van verzoeksters hoofddoek als volgt werd beoordeeld in arrest 186 253 van 28 april 2017:

“[...]”

Daarnaast haalt u aan dat u in Irak op school werd lastiggevallen omdat u geen hoofddoek droeg. U verklaart ook dat u advocaat wou worden en uw vader u daartoe naar een privé-universiteit wou sturen, maar dat een hoofddoek daar verplicht is en dat u dat niet wil dragen (CGVS p. 5-6). Welnu, wat dit betreft moet erop gewezen worden dat u niet aannemelijk maakt dat het dragen van een hoofddoek in uw hoofde aanleiding zou geven tot vervolging of het lijden van ernstige schade.

Zo dient erop gewezen te worden dat u er zelf in geslaagd bent om uw problemen in de Thanawiat Al Siah school in Bobesham (i.e. de middelbare school waar ze u naar eigen zeggen lastigvielen omdat u geen hoofddoek droeg) te vermijden door uw schoolcarrière verder te zetten in een avondschool in Adhamiyah (CGVS p. 3, p. 5). Op deze manier kan niet geconcludeerd worden dat de door u aangehaalde strubbelingen op uw eerste school aanleiding zouden kunnen geven tot een gegronde vrees voor vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie.

Wat betreft uw wens om te studeren aan een universiteit waar u verplicht een hoofddoek moet dragen, kan het volgende gezegd worden. Het recht op vrije meningsuiting en het recht op de eerbiediging van het privéleven zijn niet absoluut. Bepaalde aanpassingen aan heersende culturele normen en waarden zijn niet onoverkomelijk en u toont niet aan dat er fundamentele rechten zouden worden geschonden bij aanpassing aan de geldende normen en waarden bij terugkeer naar uw land van herkomst. Gevraagd waarom u geen hoofddoek wil dragen, wierp u op dat u ‘er niet in verdiept bent’ (CGVS p. 6). Dergelijke bezwaren voor het dragen van een hoofddoek zijn echter onvoldoende zwaarwichtig aangezien het dragen van in Irak gangbare kledingstukken in dit geval geen aanleiding zou geven tot de schending van een fundamenteel recht en zodoende tot een onmenselijke behandeling. (...)”

Voormelde vaststellingen zijn pertinent, deugdelijk en vinden allen steun in het administratief dossier.”

3.9.3. De Raad herhaalt vooreerst dat hij niet bevoegd is om naar aanleiding van de beoordeling van volgende verzoeken om internationale beslissingen, de beslissingen met betrekking tot vorige verzoeken om internationale bescherming nogmaals te beoordelen in beroep. De Raad heeft immers niet de bevoegdheid om opnieuw uitspraak te doen over elementen die reeds in beslissingen met betrekking tot eerdere verzoeken om internationale bescherming werden beoordeeld en die, gelet op het feit dat de desbetreffende beslissingen niet binnen de wettelijk bepaalde termijn werden aangevochten of een beroep ertegen werd verworpen, als vaststaand moeten worden beschouwd, behoudens wanneer een bewijselement wordt voorgelegd dat van aard is om op zekere wijze aan te tonen dat die eerdere beslissingen anders zouden zijn geweest indien het bewijselement waarvan sprake ten tijde van die eerdere beoordelingen zou hebben voorgelegen. Dit neemt echter niet weg dat hij bij de beoordeling van een volgend verzoek om internationale bescherming rekening mag houden met alle feitelijke elementen, ook met elementen die resulteren uit verklaringen die gedurende de behandeling van een vorig verzoek om internationale bescherming zijn afgelegd.

3.9.4. Waar tweede verzoekster aanvoert dat zij tijdens haar studies werd gediscrimineerd omdat zij soenniet is en geen hoofddoek wilde dragen, dient te worden opgemerkt dat, om te oordelen of er sprake is van een vervolging in de zin van het Verdrag van Genève, alle omstandigheden in rekening moeten worden gebracht. Het ontzeggen van bepaalde rechten en een discriminerende bejegening houden op zich geen vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin in.

Om tot de erkenning van de status van vluchteling te leiden moeten het ontzeggen van rechten en de discriminatie van die aard zijn dat zij aanleiding geven tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met een vrees in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt.

Tweede verzoekster toont, blote beweringen van harentwege buiten beschouwing gelaten, niet concreet aan dat er *in casu* sprake zou zijn geweest van dergelijke ingrijpende problemen en zij brengt met de algemene beschouwingen in het verzoekschrift evenmin concrete, op haar persoon betrokken elementen of feiten aan waaruit zou blijken dat zij in geval van terugkeer naar Irak persoonlijk een bijzonder risico op systematische discriminatie loopt, dermate dat er sprake is van de aantasting van een mensenrecht, of van een daad van vervolging, of van een reëel risico op het lijden van ernstige schade.

Uit tweede verzoekster haar verklaringen blijkt dat zij het middelbaar onderwijs heeft doorlopen en dat zij wel degelijk toegang had tot universitair onderwijs en haar universitaire studies pas diende te staken op het moment dat verzoekers Irak hebben verlaten (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS II Y., d.d. 8 februari 2019, p. 3). De bestreden motivering inzake het dragen van een hoofddoek door tweede verzoekster vindt steun in het administratief dossier, is terecht en pertinent. Zij maakt dan ook niet aannemelijk dat er in haar hoofde sprake is van discriminatie die het leven in haar land van herkomst ondraaglijk maakt.

3.9.5. In de mate dat in het verzoekschrift verwezen wordt naar de naam O. als soennitische naam en die kan bijdragen tot een gegronde vrees voor vervolging, verwijst de Raad te deze andermaal naar arrest 186 253 van 28 april 2017 waar dienaangaande wordt geoordeeld als volgt:

“De verzoekende partijen tonen niet aan dat louter de soennitische naam van hun zoon, die door hen in bepaalde situaties verborgen werd gehouden, aanleiding geeft tot vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin. Hieromtrent wordt in de bestreden beslissingen reeds terecht als volgt gemotiveerd: “(...) Voor de volledigheid kan even teruggekomen worden op uw verklaringen en die van uw vrouw en dochter dat de (sjiitische) milities de naam van één van uw zonen (i.c. O.(...)) haten (CGVS p. 7, p. 8 + CGVS vrouw p. 11 + CGVS dochter p. 5, p. 6). Uit jullie verklaringen blijkt dat jullie hem daarom veiligheidshalve niet O.(...) noemden, maar I.(...), dat u hem leerde om aan checkpoints te zeggen dat hij I.(...) heet in plaats van O.(...) en dat jullie hem uit voorzorg niet naar een school in jullie overwegend sjiitische wijk lieten gaan maar naar een andere in Adhamiya (CGVS p. 6, p. 7-8 + CGVS vrouw p. 8). Welnu, uit jullie verklaringen blijkt dat jullie er op die manier in slaagden een normaal en goed leven te leiden en geen problemen hadden en dat de mensen in jullie buurt jullie graag hadden – los van de brief en de inval in 2015 (waarvan hierboven evenwel werd aangetoond dat deze feiten ongeloofwaardig zijn) – hoewel u naar eigen zeggen toch gekend was in de wijk als soenniet en als Abu O.(...) (‘vader van O.(...)’). Op deze manier kan bezwaarlijk besloten worden dat louter de naam van uw zoon aanleiding gaf tot vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie. (...)”. De verwijzing naar een krantenartikel en een rapport van UNHCR omtrent de situatie van soennieten in Bagdad, en meer bepaald het dragen van soennitische namen (stukken 10 en 13 gevoegd bij het verzoekschrift), volstaat niet om aan te tonen dat de verzoekende partijen in hun land van herkomst werkelijk worden bedreigd en vervolgd of dat er wat hen betreft een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient in concreto te worden aangetoond en de verzoekende partijen blijven hierover in gebreke (RvS 9 juli 2003, nr. 121.481; RvS 15 december 2004, nr. 138.480). De verwijzing naar een arrest van de Raad is niet dienstig in de mate dat het hier een individueel geval betreft dat hoe dan ook geen precedentwaarde heeft die bindend is.

Waar de verzoekende partijen betogen dat vervolging tot nog toe uitbleef omdat O. een andere voornaam gebruikt en in een andere wijk naar school gaat en dat het niet kunnen dragen van zijn voornaam een schending uitmaakt van zijn privéleven in de zin van artikel 8 van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM) en dus als vervolging kwalificeert in de zin van de Conventie van Genève, tonen zij niet aan dat het louter moeten verbergen van de naam van hun zoon vervolging uitmaakt in de zin van artikel 48/3, § 2 van de vreemdelingenwet, gezien dit niet beschouwd kan worden als feiten die zo ernstig van aard zijn of zo vaak voorkomen dat zij een ernstige schending vormen van de grondrechten van de mens, met name de rechten ten aanzien waarvan geen afwijking mogelijk is uit hoofde van artikel 15, lid 2, van het EVRM.

De feiten aangehaald door de verzoekende partijen zijn eveneens geen samenstel van verschillende maatregelen, waaronder mensenrechtenschendingen, die voldoende ernstig zijn om iemand op een soortgelijke wijze te treffen als omschreven onder artikel 48/3, § 2, a) van de vreemdelingenwet. Uit het feit dat de verzoekende partijen in Bagdad de soennitische naam van hun zoon in bepaalde situaties verbergen kan dan ook niet geconcludeerd worden dat er een gegronde vrees voor vervolging onder de Conventie van Genève is uit het loutere feit. Dat het dragen van een voornaam deel zou uitmaken van het privéleven in de zin van artikel 8 EVRM doet hier geen enkele afbreuk aan.”

In het dossier en het verzoekschrift zijn geen elementen voorhanden die afbreuk zouden kunnen doen aan de voorgaande vaststellingen die definitief vaststaan in de rechtsorde.

3.10. Inzake de verhouding tussen de Al Janabi en het voormalig Baath-regime van Saddam Hoessein stellen de bestreden beslissingen:

“Ook de voorgehouden vrees voor vervolging als gevolg van jullie Baath-affiliatie weet geenszins te overtuigen.

Uit landeninformatie blijkt dat het risico op vervolging voor een normaal lid van de Baath-partij minimaal is en afhangt van de specifieke individuele omstandigheden. Bij de individuele beoordeling moet rekening worden gehouden met risicoverhogende omstandigheden zoals het in het openbaar steun betuigen aan de ideologie van de Baath-partij, het hebben van een hoge positie binnen de partij, een verleden bij het militair complex of de politie ten tijde van Saddam Hoessein, een verleden bij de veiligheidsdiensten onder Saddam Hoessein, een potentiële (toegedichte) link met IS etc. (zie Landeninformatie, EASO Country Guidance Report - Iraq, p. 55-56).

Dienaangaande dienst vooreerst opgemerkt te worden dat jullie in het kader van jullie eerste verzoek om internationale bescherming noch bij de Dienst Vreemdelingenzaken, noch tijdens jullie respectievelijke gehoren op het CGVS op enig ogenblik gewag hebben gemaakt van uw beweerde politieke affiliatie met het regime van Saddam Hoessein, uw familiale band met personen die dienden onder Saddam Hoessein en de hieraan gelinkte problemen. Dit asielmotief werd louter post factum in het kader van de beroepsprocedure voor de Raad aangevoerd.

Wat er ook van zij, het CGVS erkent dat uw stamverband zich loyaal toonde met het Baath-regime. Het is bijgevolg niet uitgesloten dat een deel van uw dichte en/of verre familie effectief bepaalde posities innam binnen het staatsbestel van het Baath-regime. Het is evenmin uitgesloten dat een deel van hen hierdoor in de problemen kwam. Wat betreft de voorgehouden familiebanden en de aanslagen en geweldplegingen waarvan de door u genoemde personen het slachtoffer zouden zijn geweest, beperken jullie zich overigens tot loutere beweringen die op geen enkele wijze worden gestaafd. Hoe dan ook; jullie brengen geen concrete op jullie persoon betrokken feiten of gebeurtenissen aan die er op wijzen dat het eventuele wedervaren van familieleden repercussies had op u en uw gezin. Aldus laat u na aan te tonen dat u enig risico op vervolging loopt louter omwille van het feit dat sommige familieleden een vooraanstaande positie bekleedden binnen de Baath-partij, dan wel dienden onder Saddam Hoessein.

Uit uw verklaringen kan trouwens bezwaarlijk worden afgeleid dat u een uitgesproken Baath-verleden heeft of als een loyalist van het Baath-regime wordt beschouwd. Wat uw link met het Baath-regime betreft merkt het CGVS op dat u weliswaar heeft gediend bij het Iraakse leger in de periode '85 tot '92, maar dat u steeds de laagste rang heeft bekleed en dat het om de verplichte (!) militaire dienst ging (zie CGVS, T., p. 3-4). In die zin verschilde uw situatie op geen enkele manier met het merendeel van de Iraakse mannen op dat moment. Wat uw link met de Baath-partij betreft merkt het CGVS op dat u net als iedereen verplicht werd om u aan te sluiten bij de Baathpartij, dat u steeds de laagste graad 'muayyid' ('sympathisant') had, en dat u nooit activiteiten uitvoerde voor de partij. Uw echtgenote was zelfs nooit aangesloten bij de partij (zie CGVS, T., p. 3-4 - zie CGVS, A., p. 3). Ook hier verschilde uw situatie geenszins met die van het gros van de Iraakse bevolking. Wat rest is de vaststelling dat u en uw echtgenote respectievelijk een buschauffeur en kapster waren en dat jullie geen bijzonder profiel hadden tijdens het Baath-regime. Bovendien is het Baath-regime in 2003 gevallen en halen jullie geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat jullie ooit in de afgelopen vijftien jaar persoonlijk werden gevisieerd omwille van jullie band met het Baath-regime. Er zijn evenmin elementen voor handen die er op wijzen dat dit in de toekomst wel het geval zal zijn.

Uit het voorgaande volgt dat er in jullie hoofde geen sprake blijkt te zijn van afdoende elementen die het risico op vervolging wegens een gepercipieerde affiliatie met de Baath-partij verhogen. Dat jullie geen vervolging dienen te vrezen omwille van jullie soennitische achtergrond, jullie lidmaatschap van het Al Janabi stamverband, en jullie (gepercipieerde) Baath-affiliatie wordt overigens bevestigd door de

vaststelling dat jullie sinds 2009 tot 15 juli 2015 in Talbiyah hebben verbleven, een wijk te Bagdad dat blijkens de beschikbare landeninformatie als overwegend sjiitisch dient beschouwd te worden (zie Landeninformatie, Talbiyah). De vaststelling dat jullie gedurende een periode van ruim 8 jaar geen concrete geloofwaardige feiten of gebeurtenissen hebben meegemaakt dit terwijl jullie woonachtig waren in een overwegend sjiitische wijk doet redelijkerwijze besluiten dat er geen aanwijzingen zijn dat jullie omwille van jullie religieuze aanhorigheid, dan wel het behoren tot de Al Janabi stam, of de beweerde politieke dan wel Baath-affiliatie van sommige familieleden zouden worden gevisieerd of vervolgd in jullie land van herkomst.”

Verzoekers voeren, behalve het hoger beoordeelde inzake het behoren tot de Al Janabi stam, geen concreet verweer inzake de motivering omtrent de eventuele Baath-affiliatie. De voorstaande motivering vindt steun in het administratief dossier, is terecht en pertinent. Aangezien ze niet concreet wordt weerlegd, blijft de motivering onverminderd gelden.

3.11. Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat *in casu* niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan aan verzoekers het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoekers voldoen aan de voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

4. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

4.1. In ondergeschikte orde stellen verzoekers in aanmerking te komen voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

4.2. Waar in het verzoekschrift wordt aangeklaagd dat de informatie waarop verweerder zich baseert, dateert van maart 2019 en bijgevolg meer dan zes maanden oud, wordt niet concreet aangetoond dat deze informatie niet (langer) correct is. Hetzelfde geldt voor waar in de ter terechtzitting neergelegde aanvullende nota wordt aangeklaagd dat de informatie door verweerder aangehaald in diens aanvullende nota van 25 september 2020 ouder is dan een jaar, behalve een rapport dat dateert van 20 maart 2020, maar dat ook dit ouder is dan zes maanden. Verzoekers duiden geen concrete wetsbepaling aan waaruit kan worden opgemaakt dat ‘actuele informatie’ niet ouder mag zijn dan zes maanden.

4.3. Opdat aan verzoeker de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet kan worden toegekend, moet er sprake zijn van een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, als burger, als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict. De Raad herinnert eraan dat deze wetsbepaling de omzetting vormt van artikel 15, *sub c* van richtlijn 2011/95/EU en een bepaling is waarvan de inhoud verschilt van die van artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (hierna: EVRM) en waarvan de uitlegging dan ook autonoom moet geschieden, maar met eerbiediging van de grondrechten zoals deze door het EVRM worden gewaarborgd (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C465/07, § 28).

Er moet bijgevolg tevens rekening worden gehouden met het gestelde in het arrest ‘Elgafaji’ waar het Hof van de Justitie van de Europese Unie (hierna: Hof van Justitie) een onderscheid maakt tussen twee situaties:

- de situatie waar “*er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico op de in artikel 15, sub c, van de richtlijn bedoelde ernstige bedreiging zou lopen*” (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 35; HvJ 30 januari 2014, C-285/12, Aboucar Diakité v. de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen, § 30); en
- de situatie waarbij rekening wordt gehouden met de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker en waarbij het Hof van Justitie heeft gepreciseerd dat “*hoe meer de verzoeker eventueel het bewijs kan leveren dat hij specifiek wordt geraakt om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden, hoe lager de mate van willekeurig geweld zal zijn die vereist is opdat hij in aanmerking*

komt voor *subsidaire bescherming*” (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 39).

In de eerste hypothese is er sprake van een uitzonderlijke situatie waar de mate van het willekeurig geweld in het gewapende conflict dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land, in voorkomend geval naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon. De mate van het willekeurig geweld is dermate hoog dat elke burger die zich op het grondgebied bevindt, erdoor wordt geraakt. Wanneer aldus wordt vastgesteld dat een burger afkomstig is uit dergelijk land of gebied, moet worden aangenomen dat hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon wanneer hij terugkeert naar het betrokken land of het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar, zonder dat het nodig is om eveneens over te gaan tot een onderzoek naar andere persoonlijke omstandigheden.

De tweede hypothese betreft situaties waar er willekeurig geweld bestaat - dit is geweld dat de personen onder onderscheid raakt, met name zonder dat zij specifiek worden gevisieerd - maar waar de mate van het geweld niet dermate hoog is dat elke burger louter door zijn aanwezigheid in het betrokken land of het betrokken gebied een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon. Het Hof van Justitie heeft geoordeeld dat in zulke situatie rekening moet worden gehouden met de eventuele persoonlijke omstandigheden van de verzoeker die voor hem het risico, verbonden aan het willekeurig geweld, verhogen.

Het Hof van Justitie heeft de aard van de “*persoonlijke omstandigheden*”, die bij deze tweede hypothese in overweging kunnen worden genomen, niet gepreciseerd. Niettemin kunnen deze omstandigheden, in het licht van het beginsel van autonomie van begrippen, zoals bevestigd door het Hof, alsook in het licht van de noodzaak aan een uitlegging die nuttig effect geeft aan de wet, niet van dezelfde aard zijn als de elementen die aan bod komen in het kader van een beoordeling van de vervolgingsvrees in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, of het reëel risico in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De persoonlijke omstandigheden van de verzoeker in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet zijn dus omstandigheden die tot gevolg hebben dat hij, in vergelijking met een ander persoon, een verhoogd risico loopt om slachtoffer te worden van willekeurig geweld, en dit zelfs wanneer het geweld hem niet meer dan een ander persoon specifiek viseert.

Dit kan, bijvoorbeeld, het geval zijn wanneer een verhoogde kwetsbaarheid, een verscherpte lokale vatbaarheid of een precare socio-economische situatie tot gevolg heeft dat een verzoeker een groter risico loopt dan andere burgers op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van het willekeurig geweld.

4.4. Verzoekers stellen zelf in het verzoekschrift dat “*niet elke inwoner van Bagdad, en ook niet elke Soenniet in Bagdad, subsidiaire bescherming [kan] verkrijgen op grond van artikel 48/4, § 2, c) Vw.*”. Het loutere feit dat verzoekers soennieten zijn, volstaat blijkens de voorhanden zijn informatie inderdaad niet om een verhoogd risico op ernstige schade in hun hoofde te doen aannemen.

Waar verzoekers verwijzen naar hun woonplaats in een overwegend sjiiitische wijk in Bagdad, blijkt dat zij geenszins aantonen dat dit gegeven op zich een persoonlijke omstandigheid inhoudt die tot gevolg heeft dat zij, in vergelijking met een ander persoon, een verhoogd risico lopen het slachtoffer te worden van willekeurig geweld. Uit de beschikbare informatie blijkt niet dat soennieten in deze wijk specifiek worden gevisieerd. Zelf haalden verzoekers, die van 2009 tot 15 juli 2015 in de Al Talbiyah wijk woonden, geen geloofwaardige feiten of gebeurtenissen aan waaruit blijkt dat zij in deze wijk een verhoogd risico op een ernstige bedreiging van hun leven of persoon kenden. Verzoekers maken niet aannemelijk dat het loutere gegeven dat zij in de Al Talbiyah wijk wonen, voldoende is om te besluiten tot een nood aan subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Een verscherpte lokale vatbaarheid wordt aldus niet aangetoond.

Verder maken verzoekers geenszins aannemelijk dat hun socio-economische situatie deplorabel is. Terecht motiveert verweerder ter zake als volgt: “*Evenmin zijn er indicaties dat u en uw gezin bij terugkeer naar Irak in deplorabele socio-economische omstandigheden zullen terechtkomen. Niet enkel beschikt u er over een woning, u beschikt in Bagdad ook over een sociaal en familiaal netwerk. Uit jullie verklaringen blijkt namelijk dat u tot op heden contact heeft met uw broer M., dewelke in Bagdad woont en verblijft. Daarnaast heeft u nog contact met een vriend, een zekere Hu. (zie Verklaring Meervoudige Aanvraag, T., vraag 15 en 20).*”

Uw echtgenote heeft op haar beurt contact met haar vader en broers Abdelr. en Abdelb., dewelke in het soennitische stadsdeel Adhamiyah verblijven (zie Verklaring Meervoudige Aanvraag, A., vraag 20). Er kan worden verondersteld dat u op dit sociaal en familiaal netwerk kan terugvallen. Het CGVS wijst er ook op dat u uit een stamverband met honderdduizenden leden komen, dewelke grotendeels in Bagdad leven. Bovendien blijkt dat jullie in Bagdad steeds hebben deelgenomen aan het openbaar leven en jullie een grote mate van (sociale) mobiliteit kenden. U werkte bijvoorbeeld als buschauffeur in het soennitische Adhamiyah terwijl uw echtgenote op latere leeftijd een kapsteropleiding volgde en nadien een eigen salon opende. Uw kinderen gingen naar school in verschillende stadsdelen en uw oudste dochter Y. ging zelfs naar de universiteit. Bovendien laten jullie uitschijnen dat een groot deel van uw familie bepaalde functies bekleedde bij het (voormalige) staatsbestel en/of dat ze een eigen zaak uitbaatten. Ook dit wijst er op dat u uit een sociaal milieu komt dat sociaal voldoende sterk en flexibel genoeg is om zich aan wisselende omstandigheden aan te passen.”

Verzoekers slagen er in het verzoekschrift niet in om deze motieven uit de bestreden beslissingen te ontkrachten.

Zij komen niet verder dan het opwerpen van blote en post-factum beweringen en het tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, zonder evenwel op dienstige wijze de voormelde motieven *in concreto* te weerleggen.

De verwijzing naar een algemeen rapport over de socio-economische situatie in Bagdad (stuk 4) volstaat niet om aan te tonen dat verzoekers in hun land van herkomst zouden worden geconfronteerd met socio-economische omstandigheden die dermate precair zijn dat zij een verhoogd risico op een ernstige bedreiging van hun leven of persoon zouden vormen.

In zoverre verzoekers nog verwijzen naar de protesten in Irak (stukken 5-9), onder meer in Bagdad, blijkt dat dat het geweld doelgericht van aard is en plaatsvond binnen de specifieke context van de protesten die werden georganiseerd. Er is evenmin informatie voorhanden waaruit kan worden opgemaakt dat de protesten actueel nog doorgaan, minstens is er geen informatie aangaande het gewelddadig onderdrukken van de protesten. Verzoekers tonen evenmin aan dat zij een profiel hebben waaruit kan worden opgemaakt dat zij ingevolge deze protesten een verhoogd risico lopen op ernstige schade.

Daar waar verzoekers verwijzen naar de activiteiten van ISIS (*“ISIS Sleeper Cells Activities Amid The Covid-19 Pandemic”*, ter terechtzitting neergelegd bij aanvullende nota) heeft de aangehaalde informatie betrekking op de activiteiten van ISIS over het gehele grondgebied van Irak. Bovendien vermeldt deze informatie, in de lijn van de informatie waarover het CGVS beschikt, dat er in Bagdad minder incidenten plaatsvonden in vergelijking met andere provincies.

4.5. In zoverre verzoekers zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet beroepen op de aangevoerde vluchtmotieven en het voorgehouden risicoprofiel van soennieten die behoren tot de Al Janabi-stam, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen daarover waarbij wordt geconcludeerd dat zij dit risico op ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b) Vreemdelingenwet niet aannemelijk maken.

Voorts wordt vastgesteld dat verzoekers geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantonen waaruit blijkt dat zij een reëel risico lopen op doodstraf en executie, noch op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing omdat zij specifiek worden geviseerd.

4.6. Gelet op het voormelde, tonen verzoekers niet aan dat er in hun geval zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar het land en regio van herkomst een reëel risico zouden lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

5. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoekers hebben evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissingen zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissingen te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de verwerende partij. De overige aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissingen.

6. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partijen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partijen worden niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 558,00 euro, komen ten laste van de verzoekende partijen, elk voor een derde.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig oktober tweeduizend twintig door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS